

**Diui Bernardi abbatis ad sororem:
Modus bene uiuendi in chri-
stianam religionem.**

6. JAN. 1875

Tabula Huius Operis .	De cōmuniōe.	xxviii.
De Fide. Sermo.i.	De cogitatiōe.	xxviii.
De Spe. Sermo.ii.	De silentio:	xx.
De Gratia. Sermo.iii.	De mendacio.	xxxi.
De timore dei. Ser.iiii.	De periurio.	xxxii.
De Caritate. Ca. v.	De detractiōe.	xxxiii.
De p̄mordis duersoz vi	De inuidia.	xxxiiii.
De conuersione. vii.	De ira.	xxxv.
De cōtēptu mūdi. viii.	De odio.	xxxvi.
De habitu. ix.	De superbia.	xxxvii.
De cōpūctiōe cordis x.	De iactantia.	xxxviii.
De tristitia. xi.	De humilitate.	xxxix.
De dilectione dei. xii.	De patientia.	xl.
De dilectiōe pximi xiii.	De concordia.	xli.
De compassiōe xiiii.	De tolerantia.	xlii.
De misericordia. xv.	De infirmitate.	xliii.
De exēplis s̄ctoz xvi.	De auaritia.	xliiii.
De cōtentione. xvii.	De cupiditate.	xlvi.
De disciplina. xviii.	De paupertate.	xlvi.
De obedientia. xix.	De murmuratiōe.	xlvii.
De perseuerantia. xx.	De proprio.	xlviii.
De uirginitate. xxi.	De oratione:	xlix.
De continentia. xxii.	De lectione.	l.
De fornicatiōe. xxiii.	De operatione.	li.
De abstinentia. xxiiii.	De ps̄l̄is & hymnis	lii.
De ebrietate. xxv.	De actiua & contem/	
De peccato: xxvi.	platiua uita.	liii.
De cōfessiōe peccatoz.	De curiositate.	liiii.
& penitentia. xxvii.	De uigilantia.	lv.

De prudentia. lvi.
 Ut layce mulieres uitéf.
 Ut uirgo nō diligit (lvii.
 societate uirorū. lviii.
 Ut uirgo fugiat societa
 té iuuenum. lix.
 Ut uirgo non coniunga
 tur malis hoibus. lx.
 Ut uirgo nō suscipiat do
 na uel ifas ī occulto. lxi
 Ut uirgo cum deuotiōe
 reddet qđ deo pmisit.
 Ut uirgo semp cō (lxii
 sideret illud pp qđ uēit
 ad monasteriū. lxiii.
 Ut uirgo nō quærat pla
 cere hoibus de pulchri
 tudie sui uultus. lxiiii.
 Ut uirgo nō rideat imo
 derate. lxy.
 Ut uirgo nō desideret ci
 uitates uidere. lxyi.
 De temptatione. lxyii.
 De somnis. lxyiii
 De breuitate uite. lxx
 De morte. lxx.
 De iudicio. lxxi.
 De exortatione. lxxii.
 De obsecratione. lxxiii.

Finis.

Diu Bernardi doctoris
 clarissimi & Abbatis Cla
 reualensis: Ad sororē suā
 Modus bene uiuendi: in
 quo continetur oīum uir
 tutum summa ad christia
 nam religionem necessa
 ria. Prologus.

CARISSIMA
 mihi in Chri
 sto soror Diu
 est qđ rogasti:
 ut uerba sacte amonito
 nis scriberē tibi. Sed cum
 scriptū sit: Supbia ē quēq̄
 uelle docere meliorē se: i
 dignū me ad hoc opus cō
 spexi: & ideo qđ rogasti ali
 quādo facere distuli. Sed
 quia iterū iterūqđ rogasti
 rursus ad memoriā redu
 xi sententiā domini dicē
 tis. Quicūqđ angariauerit
 te mille passus: uade cū
 eo duo milia: oīqđ petēti:
 te tribue undiqđ coactus:
 tandē charitate cōpulsus
 tui s̄qđ orariōibus adiutus
 sub mē sa patiū micas col

a n

legi. Et si non ut debui: ta
mē ut potui: quas in hoc
libro tue sanctitati repre
sento. Nunc ergo carissi
ma soror: hūc librum ac
cipe: & eum ante oculos
tuos quasi speculum pro
pone: eūq; omni hora ue
lud speculū cōtemplare.
Precepta nāq; dei specula
sunt: in quibus semp anīe
inspiciūt: & in quibus co
gnoscunt maculas: si qua
sunt feditatis: quia nemo
mūdus a delicto: & in qui
bus emendant uitia cogi
tationū suarū: & relucen
tes uultus quasi ex reddi
ta imagine componunt:
quia dū preceptis domi
nicis toto aīo intendunt
in eis proculdubio quid i
se celestis sponso placeat:
uel quid displiceat cogno
cunt. Hunc igitur librū
soror uenerabilis libēter
plege: itēq; iterūq; relege
& in eo cognosces quali
ter deū p̄ximūq; diligas:

quō cuncta terrēna & trā
sitoria despicias: quemad
modū eterna ac celestia
concupiscas: qualiter pro
christo aduersā huius mū
di patienter sustineas: &
prospera ac blandimēta
contēnas: quēadmodum
in infirmitatibus tuis deo
grās reddas uel agas: & i
sanitate nō supbias: quō
in prosperitate nō eleue
ris: nec in aduersitate frā
garis. Soror mihi in chri
sto dilecta: librū istū tua
prudētia studiose pcur
rat: & peccata mea assi
due lugeat. Et qui non sū
dignus īpetrare indulgē
tia: saltē tui orationibus
possim consequi peccato
rū meorū ueniam. Oīpo
tens deus te custodiat: &
ab oī malo defēdat: & cū
oībus tecum deo pariter
seruientibus ad uitā pdu
cat eternā uenerabilis so
ror: Amē. Explicit Pro
logus. Incipit Sermo

Primus: de Fide :
Omnis dicit in
euāgelio. Oīa pos-

sibilia sūt credēti. Nemo
potest uenire ad eternā
beatitudinem nisi p fidē
Ille uero est beatus qui re-
cte credit: & recte creden-
do bene uiuit: & bene ui-
uendo fidē rectam custo-
dit. Vnde beatus Irido-
rus. Sine fide nemo pōt
placere deo. Fides nequa
q̄ ui extorquetur: sed exē-
plis atq; ratione suadet.
Quibus aut uolēter exi-
gitur p̄seuerare in ea ne-
quaq; possunt. Exēplo no-
uellis arbitris: cuius si qui-
cacumen uolēter repres-
serit: denuo dū laxatur: i-
id quod prius fuerat con-
fessim reuertitur. Fides si-
ne operibus mortua est.
Et frustra libidē sola fide
blanditur: qui bonis opi-
bus nō ornatur: Qui cru-
cem portat debet mūdo
mori. Nā crucē ferre se-

metipsum est mortifica-
re. Crucem ferre & non
mori simulator hipocri-
tary est. Qui non dubita-
uerit in corde suo: sed cre-
diderit: quodcunq; petie-
rit fiet sibi. Qui credit in
filium dei habet uitā eter-
nā. Qui aut nō credit nō
uidebit uitam: sed ira dei
manet sup illum. Iacobus
Sicut corpus sine anima
mortuū est: ita fides sine
opibus mortua ē. Soror
carissima magna ē fides:
sed nihil ualet sine carita-
te. Igit̄ soror uenerabilis
serua in te rectam fidē: te-
ne sincerā fidē: custodi i-
temeratā fidē. Maneat i-
te recta fides. Sit in te in-
corrupte cōfessiōis fides
Nihil temere de Christo
loquaris: nihil de deo pra-
uum uel ipium sētias. Ni-
hil puerile sentiendo nec
dilectionē eius offendas.
Esto in fide iusta. Habe-
to in fide recta conuersa

tionē sanctā: deum quem
inuocas fide: nō deneges
ope. Malū mixtū bonis:
cōtaminat plurima. Vnū
malum multa bona pdit.
Nō deliquas in ope: que
pfecta es in fide. Male ui
uendo nō polluas fidem.
Integritatem fidei prauis
moribus non corrūpas.
Non admisceas uitū uir
tutibus. Nō adiūgas ma
lū bonis. Soror amabilis
deus te icolumē custodi
at. Amē De Spe. Ser. ii.

Omnis dicit in
d euangelio. Noli
te desperare: sed
habete fidē dei in uobis.
Spes que uidetur non est
spes. Nam q̄ uidet quis:
quid sperat? Si autē q̄ nō
uidemus speramus: p̄ pa
tiētiam expectamus. Vn
de salomon ait. Expecta
tio iustoz leticia: spes au
tem ipsoꝝ peribit. Ergo
soror carissima: & tu ex
pecta dominum & custo

ditiam eius: & exaltabit
te ut hereditate capias re
gnū dei. Expecta domi
num carissima: & recede
a malo: & exaltabit te in
die uisitatiōis. i. i die mor
tis tue: siue in die iudicii.
Qui malē agere non ces
sant: in uanum misericor
diam dei expectant: quā
recte expectarent a malo
recederēt. Vnde beatus
ysidorus. Timere debe
mus: ne per spē quam no
bis deus promittit nobis
pseueranter peccemus.
Nec rursus quia iuste pec
cata distriūgit de dei mi
sericordia desperemus:
sed q̄ est melius utrunq̄
periculum fugiamus: ut a
malo declinemus & de pie
tate dei ueniā speremus.
Ois quippe iustus spē &
formidine nittitur: quia
nunc illum spes ad gaudi
um erigit: nunc ad formi
dinem terror gehēne re
ducit. Qui enim de pec

cati uenia desperat: plus se de despatione q̄ de peccato damnat. Igit̄ soror dilecta: spes tua iit in yhe su christo sponso tuo firma: quia sperantes in domino misericordia circū dabit. Spa firmiter in domino & fac bonitatem: i habita terram & in celesti regno pascere in diuitiis eius. Soror uenerabilis depone iniusticiā & spera in dei misericordia: aufer a te iniquitatē: & spera in salutem. Emenda te ipsam: & spera in dei clemētiam. Expelle a te prauitatem: & spera indulgētiam: corrige uitam tuā: & spera uitam eternam. Ad quā te perducere dignetur ille qui te ellegit ante secula. Amen.

De Gratia dei. ser. iiii.

Aulus apostolus

P dicit. Vbi abundauit peccatum superhabundauit & gratia:

ut sicut regnauit peccatū in morte: ita & gratia regnet per indulgentiam in uitam eternā. Stipendia enim peccati mors: gratia autem dei uita eterna. Vnicuiq̄ autem uestrum data est gratia secundum mensurā donationis christi. Soror carissima: sicut ait beatus ysidorus: Profectus hoīs donum dei ē. Ergo si dono dei proficimus: necesse est ut de bonis operibus non nosmetipsos. sed deū laudemus. Nec a se potest quisquam corrigi nisi a deo. Homo nihil boni habet propriū cuius uia non est eius testante propheta qui ait. Scio domine quia nō est hoīs uia eius nec uiri ē ut ambulet & dirigat gressus suos. Cūq̄ aliqd̄ donum pcipit non plus querat q̄ cum accepit ne dū alterius membri officiū subripere temptat id qd̄

meruit pdat. Conturbat enim ordinem corporis totū qui nō suo contētus officio: surripit alienum. In diuifiōe donoz diuer si diuerſa dei dona p̄cipiunt. Nec uni hoī conce dūtur oīa dona: sed ut ſit per humilitatis ſtudio: ut alter habeat ut amiret in altero. Nam quod i Ezechiel. Aī aliū ale altere ad alteram percutiūtur: uirtutes delignant ſanctoz mutuo ſeſe affectu puocantium alternoque ſeſe exemplo erudientium. Honieſta uirgo nolo eti i te lateat q̄ ſine gratia dei perueniente cōmitate & coopante nihil boni poſ ſumus facere. Gratia dei nos peruēit nec bonum uelimus concomitaſ nos ut bonum incipiamus co operatur nobiſcum nec bonum perficiamus: Er go a deo datur nobis bo num uelle incipere & per

ficere: Igitur a deo danſ nobis uirtutes: Vicia ue ro & peccata oriuntur ex nobis. Charitas pudicitia & honeſtas a deo dantur nobis. Supbia uero: auaricia: cupiditas: ſūt ex nobis. Sine deo nihil boni poſſumus facere: per gratiam dei multa bona poſ ſumus operari. Sine gra tia dei ad bene operandū tardi: pigri: & tepidi exi ſtimus. Sed per grām dei in bonis operibus grati: & ſolliciti: & deuoti ſu mus. Sine deo ad peccan dum ſtatim parati ſumus ſed per gratiam dei a pec cato liberamur. Sine deo terrena & trāſitoria pluſ q̄ oportet diligimus. Sed per gratiā dei cuncta que in hoc mundo ſunt deſpi cimus: & celeſtia deſide ramus p̄pter peccatum primi hoīſ de paradifo e iecti ſumus: ſed per grām dei ad paradifoſ nos p̄

uenis credimus: per peccatum primi hominis in infernum descendimus: sed per gratiam dei nos confidimus ascendere in celum. Nam & quod potentes sumus quod diuites quod sapientes existimus non nisi per gratiam dei sumus. Interea uolo te scire reuerentissima soror quod omnia bona que in hoc seculo habemus per gratiam dei habemus. Omnia enim mala eueniunt nobis propter peccata nostra. deus propter suam sanctam misericordiam & gratiam dat nobis dona: Sed propter peccata nostra accidunt nobis mala: Per gratiam dei tribuuntur nobis prospera: Sed propter iniquitates nostras adueniunt nobis aduersa: per gratiam dei datur nobis necessaria: & propter uitia nostra accidunt nobis contraria: Igitur o sponsa christi necesse est nobis ut

semper ad memoriam reducamus cum gratiarum actione: benemerita dei: unde ecclesia in canticis de christo sponso suo loquitur dicens. Memores uerum tuarum super uinum recti diligunt te. Ac si diceret: Memores gratie tue & misericordie tue atque beneficiorum tuorum diligunt te. Hoc est illi te diligunt qui recti corde sunt. Illi recti corde sunt qui de iustitia aut de sanctitate nihil suis meritis attribuunt. Sed omnia tue gratie tuo dono ascribunt. Memores gratie tue qui saluati sunt diligunt te. Honesta uirgo semper memor esto quia quicquid boni in te est pro gratiam dei est. Audi Paulum apostolum de se dicentem. Gratia dei sum id quod sum. Sic & tu charissima gratia dei es quicquid es: Nam & quod seculum contempsisti: & quod domum pa-

tris tui reliquisti: & q̄ an
cilla dei esse uoluisti: & q̄
in mōasterio seruire deo
decreuisti: & q̄ inter an
cillas dei uiuere nunc de
uouisti: oīa bona hec per
gratiā dei peruenerunt ti
bi. Nā & q̄ uirgo es: & q̄
prudens & sapiēs eris: nō
per te: sed p̄ gratiā dei es.
INTERROGATIO.

Dic mihi queso frater mi
quid est q̄ in sacra scrip
tura legit: quia nemo san
ctus: nemo bonus: nemo
iustus nisi solus deus.

RESPONSIO. Soror di
lecta sicut dicit: ita est ue
re solus deus est bonus &
sanctus atq̄ iustus: quia p̄
se est bonus. Hoīes uero
sunt boni nō p̄ se: sed per
deum: & ideo solus deus
est bonus: quia p̄ se est bo
nus. Hoīes uero sunt bo
ni: iusti: & sancti: non per
se: sed per gratiam dei.

Quod bene in cāticis cā
torū: Spōsus ecclesie .f.

christus designat dicens:
Ego flores campi & liliū
euernaliū quia odorē uir
tutis mee p̄ uniuersū mū
dum diffundo. Ego iquit
sum flores campi & liliū
conualium. i. ego sum sā
ctitas bōitas & iustitia: eo
rum qui cū humilitate in
me cōfidunt: quia nullus
eorū poterit esse sanctus
nec bonus sine me: Si
cut dixi in euāgēlio: quia
sine me nihil potestis fa
cere. Ego sum flores cam
pi & liliū conualium.

Sicut enī cāpus floribus a
dornatur & uernat. Ita to
tus mundus fide christi &
notitia decorat. Ego flo
res campi & liliū cōua
lium quia illis hoībus am
plius meā gratiam dono
qui non in sua bonitate:
nec in suis meritis confi
dunt sed in me. Soror ue
nerabilis ideo te moneo
ut nihil tuis meritis attri
buas: nihil dē te presumas

In uirtute tua nihil ponas
in uiribus tuis non confi
das. In tua audacia fiduci
am nō habeas. Omnia di
uino dono & diuine gra
tie ascribe. In oībus ope
ribus tuis: deo grās age.
In oībus opibus tuis deo
gratias refer. In oībus a
ctiōibus tuis deo gratias
redde. In oī conuersatiōe
tua deo grās repēde. Cō
fidētia tua sēp sit ī christo
q̄ te creauit ex nihilo.

De timore dei. ser. iiii.

Oror charissima
s audi q̄ dico: audi
que mōeō: auscul
ta que loquor: Deū time
super oīa: & mādata eius
semp obserua: quia ecce
oculi domini supertimē
tes eum: & in eis qui spe
rāt sup misericordia eius
Et Salomon. Time domi
num & recede a malo.
Qui timet dominū nihil
negligit. Etiā qdā sapiens
ait. Timor domini gloria

& gloriatio & letitia & co
rona exultatiōis. Timor
domini ditabit cor & da
bit gaudium & letitiam ī
longitudine dieꝝ. Nam
qui sine timore est nō po
terit iustificari. Timor
domini est sapientia & di
sciplina: non sis mēdulus
in timore dei. Et ne accē
seris ad illū duplici corde
Timentes dominum su
stinete eius misericordiā
& non defleat̄is ab illo.
ne cadatis. Qui timetis
dominum credite in illū
ut in oblectatione ueniat
uobis misericordia. Qui
timetis dominū que cre
dite in illum & nō euacua
bere merces uestra. Qui
timetis dominum diligi
te illum: & illuminabunt̄
corda uestra. Qui timēt
dominū non erunt incre
duli uerbo eius & qui dili
gunt illum conseruabunt
uias illius. Qui timēt do
minum inquirūt que be

neplacita sunt illi & qui diligunt illū replebunt lege eius. Qui timent dominum probabunt corda sua & in conspectu illius sanctificabunt aīas suas. Qui timent dominū custodiūt mādata eius: & patientiā habebunt usq̄ ad inspectionem ipsius. Oculi domini super timentes se: & ipse cognoscit oīa opera eorū. Consumatio timoris dei est sapiētia. Timēti dominum nō occurret mala: sed in temptatione deus liberauit illum a malo. Spiritus timentū deū requiretur: & ī respectio ne illius benedicetur. Timor domini est sicut paradīsus benedictio & oīs gloria operiet illum. Beatus uir cui donatum est timorē domini habere. Timor domini est initiū dilectionis eius. O soror dilecta nulla res nos sic ab oī peccato custodit ī mu-

nes: sicut timor īferni: & amor dei. Deum timere ē nulla mala facere: & nulla bona que faciēda sunt preterit: Timor domini est fons sapientie: Timēti dominum bene erit in extremis: & in die mortis sue benedicet: Soror uenerabilis bonū est nobis timere deum quia timor domini expellit peccatum. Timor domini sepe emendat. Timor domini reprimit uitium. Timor domini cautū facit hominē: atq̄ sollicitum. Vbi uero timor non est: ibi perditio est aīe. Vbi timor nō est ibi dissolutio uite est. Vbi timor nō est ibi est habundātia peccatorū. Igitur hōesta uirgo timor & spes semper sint in corde tuo. Pariter sint ī te timor & fidutia. Spes & metus pariter perseverent in te. Sic spera in misericordia dei ut timeas

eius iustitiam . Sed tamē
foror mihi ī christo ama
bilis uolo te sire quatuor
esse timores: uidelicet hu
manum seruilem inicia /
lem & castū : humanus ti
mor est ut ait Cassiodo /
rus: quando timemus pa
ti pericula carnis: uel pde
re bona mundi ppter qđ
peccamus. Hic mūdānus
timor malus est: & in pri
mo gradu cum mūdo de
feritur: quem dominus ī
euangelio prohibet dicēs
Nolite timere eos qui oc
cidunt corpus &c. Secun
dus timor ē seruilis: ut ait
beatus Augustinus. Cū ti
more gehēne hō recedit
a peccato: & omnia bona
que facit nō propter dile
ctiōnē dei: sed propter ti
morē inferni facit . Ille q̄
si seruus timet: qui bonū
q̄ facit nō timore amite
di bonū q̄ non amat: sed
timore patiēdi malum q̄
formidat facere. Ille non

timet perdere amplexus
pulcherrimi sponsi: sed ti
met ne mittatur in penas
inferni. De hoc seruili ti /
more ait Paulus aposto /
lus. Non enim accepistis
spiritum seruitutis itez ī
timore: sed accepistis spi
ritum adoptiōis filioꝝ. i.
spiritum filialē. Bonus ē
iste seruilis timor & utilis
licet insufficiens & īper /
fectus p quem crescit pau
latim consuetudo iustitie
Cum incipit homo crede
re diem iudicii: incipit ti /
mere. Si cepit credere: ce
pit & timere. Sed q̄ adhuc
timet nō habet pfectā fi /
diciā in die iudicii. Nōdū
est in illo pfecta charitas:
q̄ adhuc timet. Quia si p
fecta in illo esset charitas
nō timeret. Perfecta cha
ritas faceret in hoīe pfe /
ctā iusticiā & hō nō habe
ret unde timeret: sed ha /
beret unde dīderaret: ut
trāseat iniquitas & ueniat

regnū dei. Quid est pfecta
charitas: nisi pfecta fā
ctitas. Ille habet in se pfectam
charitatē qui pfecte
uiuit: Qui pfecte uiuit:
nō habet unde in īferno
damnet: sed unde in celo
coronetur. Qui pfectam
habet in se charitatē: non
timet ī īferno puniri: sed
sperat in celo cū deo glo
riari. Vnde dicitur ī psal
mo: Gloriabunt in te om
nes qui diligūt nomē tuū
Ergo timor nō est in cha
ritate: sed pfecta charitas
foras mittit timorem. Ti
mor prius uenit in corde
homis: ut prepararet locus
charitati. Huic seruili ti
mori succedit tertius ti
mor uidelicet initialis: q̄
do hō incipit facere bonū
pp dilectiōē dei: q̄ antea
faciebat pp timorē infer
ni. De hoc initiali timorē:
ait dauid propheta ī psal
mo: In tiū sapiētie timor
domini. Initialis timor ē

quando hō incipit amare
deū quē ante timebat. Et
sic excluditur a corde ser
uilis timor. Huic initiali
timori succedit quartus
timor. s. castus: p quem ti
memus ne spōsus. s. chri
stus tardet ne discedat a
nobis: ne eū offendamus
ne in eū peccemus: & ne
eū pdamus. Timor iste. s.
castus de amore descēdit
Timor iste de amore na
scit. De hoc timore legi
t in psalmo. Timor domi
ni factus pmanet in secu
lum seculi. In corde hoīs
prius uēit timor. Et q̄re
uēit: ut charitati locū pre
paret. Cū autē charitas
ceperit habitare in corde
hoīs: timor qui ei prepa
rauerat locū mittit foras
Et quādo magis charitas
crelciat in corde hoīs: tan
to magis timor decrelciat
Quanto maior est chari
tas ī corde hoīs: tāto mi
nor est ibi timor. Quare.

quia charitas mittit eum foras. Audi soror dilecta congruentem similitudinem. Sepe uideamus per setam introduci linum quando aliquid fuerit prius intrat seta: & post setam intrat linum. Sic timor prius intrat in mentem hominis & post timorem intrat charitas. Ideo intrat timor ut introducat charitatem. Sed postquam intrat charitas: foras mittit timorem. Timor iste sanctus est: quia in mente hominis generat sanctitatem. Timor iste sanctus est: qui introducit in mentem hominum perfectam charitatem. Perfecta & enim charitas perfecta est sanctitas. Timor iste castus est: quia non recipit adulterium amorem. scilicet quia deum super omnia diligit & nihil amori illius preponit. Etiam timor iste dicitur filialis: quia non timet deum quasi seruus crudeliter dominum sed quasi filius patrem dulcissimum. Hic timor

ideo dicitur filialis: quia non timet quasi seruus: sed quasi filius. Sed quid est quod ait dauid propheta. Timor domini sanctus permanet in seculum seculi. Cum iohannes dicat: perfecta charitas foras mittit timorem. Hoc est quod superius diximus: quia ille habet castum & sanctum timorem: qui deum non timet propter penas inferni: uel propter supplicia gehenne: sed cum reuerentia & amore. Et hic timor. scilicet reuerentia dei permanet in seculum seculi. Ille uero qui deum timet propter penas inferni: non habet in se timorem castum: sed seruilium: quia non habet perfectam charitatem. Si enim deum perfecte diligeret: perfectam in se iustitiam haberet: & deum non propter penas: sed cum reuerentia & timore timeret. Et ideo timor pene non est in charitate: quia perfecta charitas eum foras mittit. Aliter timor

met seruus dominū : atq;
aliter timet filius patrem
Seruus timet dominum
cum desperatiōe & odio:
filius timet patrē cū reue
rentia & amore. Nūc igitur
soror reuerēdissima
moneo te ut timeas deū:
cum amore & reuerentia
Nolo. n. ut semper iaceas
sub iugo timoris depres
sa: sed ut consurgas p̄ di
lectiōnem ad dominum
patrem tuum: qui tē crea
uit quasi filiā. Etiā te mo
neo ut deum caste diligas
& nihil amoris eius prepo
nas: sed ut p̄ amore eius
oīa quæ in hoc mūdo sūt
despicias. Itē admoneo
te atq; rogo honestissima
uirgo : ut corrigas uitam:
tuam cum omni studio :
ita ut sit sermo tuus pud
icus: incessus hōestus: uul
tus humilis: lingua affabi
lis: mens plena dilectiōe:
manus plena operatiōe:
iuuante domīo: sine quo

nihil boni poteris facere
Amantissima mihi ī chri
sto soror : si me quasi fra
trem audieris : & deum ī
toto corde tuo timueris:
multa bona non solum ī
hac uita : sed & in futura
habebis. Amen.

De Caritate. Sermo. v.

i Ntroduxit me rex
in cellam uinariā :
& ordinauit in me carita
tem. Cella uinaria eccle
sia est: in qua est uinum e
uangelice predicationis.
In hanc ergo cellam ami
ca sponsi. s. sancta anima
introducitur: atq; ī ea ca
ritas ordinatur: quia non
sunt equaliter oīa diligē
da sed differenter. Nō de
bemus equaliter oīa dili
gere: sed alia nr̄sus & alia
magis. Nam scire quid fa
cere debeamus: & nesci
re ordinem faciendi: p̄fe
cta scientia non est. Si nō
diligimus ea que diligere
debemus uel si diligamus
ea que

ea que diligere non debe-
mus ordinatā charitatē nō
habemus. Et si plus diligi-
mus ea que minus dilige-
re debemus: uel si minus
diligimus ea que plus dili-
gere debemus: ordinatā
caritatem nō tenemus.
Hec ē ergo ordinata cha-
ritas: ut deū ante oīa & su-
per oīa diligamus. Debe-
mus deū diligere ex toto
corde: id est ex toto itelle-
ctū: & ex tota aīa: & ex to-
ta uolūtate: & ex tota mē-
te: & ex tota memoria: ut
omnē itellectū & oēs co-
gitiōs nīas & omnē ui-
tam nostrā ad eū diriga-
mus: aquo oīa bona habe-
mus. Et ut nulla pars uite
nostre ociosa reliquatur:
sed qcquid ī aīum uenerit
illuc dirigat: ubi impetus
dilectiōis currit. Igitur so-
ror charissima dignissi-
mū ē & ualde nobis ne-
cessariū: ut deū in omni-
bus & sup oīa diligamus

q̄ est summū bonū. Sum-
mū ergo bonum diligere
sūma ē beatitudo: Quan-
to quisq; deū amplius di-
lexerit: tāto: magis bea-
tus erit. Qui deū diligit:
bonus ē: Si bonus ē: ergo
beatus. Vnde salomon ī
cāticis canticorū. Fortis ē
ut mors dilectio. Bene dī
dilectio fortis eē ut mors:
dicit: q̄a sicut mors uiolē-
ter separat aīam a corpo-
re: ita dilectio dei uiolen-
ter separat hominē a mū-
dano & carnali amore.
Vere dei dilectio fortis est
ut mors: q̄a dum per dile-
ctionem dei a uitis mor-
tificamur: q̄ mors agit in
sensibus corporis: hoc a-
git dilectio dei ī seculis
piditatibus. Deus diligen-
dus ē pp̄ semetipsum: q̄a
est sūme bonus: & q̄ nos
creauit ex nihilo. Chari-
tas est dilectio qua diligit
deus propter se. & proxi-
mus propter deū. In prio-

loco diligitur deus: sicut iam dictum est in omnibus & super omnia. In secundo uero diligitur proximus in deo hoc est in bono. Caritas habet duo mandata: unum pertinet ad dilectionem dei: quod est maximum mandatum. Alter uero pertinet ad dilectionem proximi: quod est simile illi. Sicut enim scriptum est Diliges dominum deum tuum & proximum tuum sicut te ipsum. Ac si diceret. Ad hoc debes proximum tuum diligere ad id quod diligis te ipsum. scilicet ut bonus sit: & ut ad uitam eternam peruenire possit. De hac dilectione dei & proximi: in canticis canticorum sponsus. scilicet christus loquitur sponse. scilicet ecclesie anime sancte dicens. quam pulchre sunt mammae tue soror mea spissa: & odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Quid per mammam conuenientius in hoc loco: quam ipsa dilectio dei & proxi-

mi de qua superius diximus intelligitur per quas mamas mens sancta omnes sensus suos per suam dilectionem nutrit cum deo suo charitatis coniunctione conglutinetur: & proximis suis quicquid boni potest largitur. Et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Per unguenta quippe ipsas uirtutes que ex charitate nascuntur intelligimus. Debemus proximos nostros in bono diligere: quia qui in malo diligit proximum non diligit proximum: sed odio habet. Qui non diligit fratrem suum quem uidet: deum quem non uidet quomodo potest diligere? Nequaquam. Igitur diligamus nos ad inuicem: quia caritas ex deo est. Et qui diligit fratrem suum ex deo natus est & uidet deum. Qui diligit fratrem suum quem uidet oculis corporis uidet oculis mentis

in se manentem deum .f. charitatem. Quia deus charitas est. Et qui non diligit fratrem suum quem uidet oculis corporis: non uidet oculis mentis in se manentem deum scilicet charitatem quia si in eo esset charitas: deus esset in eo: quia deus charitas est. Debemus etiam diligere propinquos nostros si boni sunt & si deo seruiunt. Plus debemus diligere extraneos: quis nobis sunt coniuncti uinculo charitatis christi: quam propinquos qui deum non diligunt: nec deo seruiunt. Quare? Quia sancior est copulacordium quam corporum. Omnes fideles homines debemus diligere: sed cum omnibus prodesse non possumus. Illis maxime consulendum est qui pro loco & temporum uel quorumlibet regum opportunitatibus

constrictius nobis quam si quidam forte coniunguntur. Pari dilectione est optanda uita eterna omnibus hominibus. Omnes homines affectu charitatis debemus diligere .f. ut deo seruiant: & ut salui fiant. Sed pro opera misericordie non debemus omnibus hominibus equaliter impendere: sed aliis minus atque aliis magis. Soror dilecta si ueram & perfectam charitatem uolumus custodire ad eternam patriam deo adiuuante possumus puenire. Præterea debemus diligere inimicos nostros propter deum sicut & ipse ait in euangelio. Diligite inimicos uestros: benefacite his qui oderunt uos: & orate pro persequentibus & calumniantibus uos: ut sitis filii patris uestri qui in celis est. Igitur uenerabilis soror: necessaria est nobis charitatis sine

qua nullus potest placare deo. Deū non diligit qui hominē odit. Nec deū diligit qui dei precepta contēnit. Caritas est radix omniū uirtutū Sine caritate: enī quodcūque facimus nihil nobis p̄dest. Nostrū studiū ē uacū si nō habemus caritatem: que deus ē. Ibi regnat carnalis cupiditas ubi nō est dei caritas. Tūc hō ē perfectus: quādo ē caritate plenus. Sine amore caritatis: quāuis quisq; recte credat ad beatitudinē p̄uenire nō pōt. Tanta est etiā uirtus caritatis que si desit frustra habent cetera uirtutes Si adsit recte habent oīa. Qui deū nō diligit. nec seipsum diligit. Nūc ergo moneo te honestissima uirgo ut p̄ amorē cōiungaris inuisibili sp̄so yhesu xp̄o: & ut ardeas eius desiderio. Nulla iamque ī mūdo sūt

concupiscas. Lēgitudinē presentis uite penā extimes: exire de secula festines: nullā cōsolationē presentis uite recipias sed ad christū quem diligis tota mēte suspires ferueas: anheles: anxieris: et ipsa salus tui corporis causa amoris christi fiat tibi uilis uulnere amoris transigaris: ita ut recte ualeas dicere: **Vulnerata caritate ego sum.** Soror in christo dilecta mihi audi uerba iesu christi sponsi tui. Qui diligit me: diliget a patre meo: & ego diligam eum & manifestabo ei meipsum Dilige ergo eum Charissima in hac uita: ut ipse te dignetur diligere cum patre in eterna beatitudine Amen.

De primordiis conuersorum. Ser. .vi.

I Nchoantibus premium promittit sed p̄seuerantibus

datur sicut scriptū ē. Qui perseverauerit usq; in finē: hic saluus erit. Tūc. n. placet deo nostra conuersio. quando bonū q; i choamus usq; in finē produximus. Sicut enī scriptum est: Ve his qui sustinentiā perdiderūt .i. bonū opus non consumauerūt. Sunt multi hoiēs q; ex sola mētis deuotione conuertuntur ad deum. Multi etiam coacti plagis conuertunt ad deum qui ex deuotiōe nō conuertebant sicut in psalmo legitur. In chamo & freno maxillas eorum cōstringe: qui non approximant ad te. Omnis conuersus a fletu incipiat peccatorum: & sic transeat ad desiderium celestiu bonorū. Soror charissima: prius debemus mala que fecimus: lachrimis lauare: ut tunc mūdā mētis acie ad q; querimus cōtēplamur: ut dum antea a nobis plo

rādo detegit calligo peccati: mūdatis cordis oculis albefacta inspiciātur. Necessesse est omni cōuerso ut post timorē confurgat ad deum per dilectionē quasi filius: ne semper sub timore iaceat sicut seruus. Nouiter conuersi blandis uerbis sunt consolādi: ne si exasperari ceperint: terri ad priora peccata recurrant. Qui. n. nouitiū cum suauitate & dulcedine nō docet: & castigat: plus nouit exasperari q; corrigere. Prius corrigendus & castigandus est nouitius a prauo opere: deinde a cogitatione. Omnis noua cōuersio: adhuc pristinae uitae habet pro mixtionem. Propterea nequaquā ulla uirtus ad oculos hominū debet exire donec uetus cōuersatio funditus ab animo extirpetur. Tunc magis grauari se quisque impulsu uitiorum cognoscit

quando in seruitium dei accedit. Sicut populus israel grauiori onere ab egyptiis premitur cum per moysen diuina cognitio aperitur: Vitia enim in hominem ante conuersionem habet pacem: quando autem expelluntur: grauius contra hominem insurgunt. Multi prius conuersionem motum libidinis sustinent: quem tamen non ad damnationem tollerant sed ad probationem sustinent. scilicet ut semper habeant hostem cui resistant pro excusanda inertia: dum tamen non consentiunt. Remissia conuersio multos in priuatos errores deducit: ac uiuendi corpore resoluit. Tepidus in conuersatione ociosa uerba & uanas cogitationes noxias esse non conspicit: sed cum animus a corpore metis euegilauerit: ea que leuia exti-

mabat: confestim quasi contraria & horrenda pertimescit. Fraus & desidia timenda sunt in omni opere dei. Fraudem deo facimus quando non deum: sed nos metipsos de bono opere nostro laudamus. Desidiam facimus: quando per torporem languidi ea que dei sunt operamur. Omnis ars huius seculi strenuos habet amatores: & ad exequendum promptissimos. Quare? Quia presentem habet remunerationem sui operis. Ars uero diuini timoris multos habet sectatores tepidos: languidos: pigritie inertia congelatos. Sed hoc proinde fit: quia merces laboris eorum non impresenti uita: sed in futura dabitur. Qui nouiter sunt conuersi ad deum: non debent in exterioribus curis prouehi. Nam si implicentur: statim

tim quasi arbutcula plan-
tata : & nec dum radice
prefixa concuciantur pa-
riter & arescunt : tamen
ualet conuersis pro ani-
me salute mutatio loci. Se-
pe tamé dū mutat locus
mutat et mentis affectus.
Congruum est enim in-
de etiam quisque corpo-
raliter recedere: ubi se me-
minit uiciis deseruisse. So-
ror uenerabilis audi que
dico. Multi conuertun-
tur ad deum non tamen
mente quam corpore: q̄
nos sine graui gemitu di-
ces non possumus: habi-
tum religionis habent: sed
mentem religiosam non
habent. Multi habent reli-
gionis animum. Multi e-
nim ad conuersionem ue-
niunt: non tam propter
anime salutem: quam pro-
pter corporis necessita-
tem: qui non deum colūt:

sed uentrem suum: de qui-
bus apostolus ait : quo-
rum deus uenter est. Nō
est intentio eorum ut di-
gne deo seruiant sed ut
bene comedant & bibant
& ut bene uestiantur : &
ut bene sit eis in hoc se-
culo . Et quia terrena di-
ligunt celestia perdunt.
Et sic ait dominus in e-
uangelio : recipiunt suam
mercedem in hoc seculo
Vnde soror dilecta ca-
uendum nobis est : ne trā-
sitoria & terrena plus
quam oportet diligamus
Ideo psalmista nos admo-
net dicens. Diuitie si af-
fluant nolite cor appone-
re. Terrena quidem no-
bis in usu esse debent: ce-
lestia uero in desiderio .
Terrena debemus expen-
dere: celestia desiderare.
Est enim quedā admirabi-
b iiii

lis & magna multitudo
dulcedis: q̄ abscondit d̄ his
q̄ diligunt eū. De q̄ scrip
tū est: q̄a oculus nō uidit
nec auris audiuit nec in
cor hoīs ascendit: q̄ p̄pa/
rauit deus diligentibus se
Vnde p̄pheta. Satiabun
tur iqt cū appuerit gloria
tua. Soror i x̄po amabilis:
ergo illa satietas sit miseri
cordia felicitas Amen

De cōuersione. Ser. vii.

Ominus dicit in
euangelio. Qui
uult uenire post
me abneget semetipsum
& tollat crucem suam &
sequatur me. Sed quid ē
semetipsum abnegare ni
si uoluptatibus p̄priis re
nuntiare? Ut qui sup̄bus
erat sit humilis: & q̄ iracū
dus sit mansuetus: & qui
luxuriosus sit castus: & q̄
erat ebriosus sit sobrius:
& qui erat auarus sit lar
gus. Nā si ita quisq̄ renū
tiet oībus que possidet ut

nō renuntiet suis prauis
moribus nō ē christi disci
pulus. Qui renūtiat suis
rebus sua abnegat. Qui
nō renuntiat suis prauis
moribus semetipsum ab
negat. Ea que amatores
seculi diligūt serui dei ue
lut aduersa refugiūt. Ser
ui dei plus gaudēt aduersi
tatibus mūdi q̄ p̄sperita
tibus delectant. Soror ca
rissima ea q̄ i hoc mundo
sūt seruis dei cōtraria sūt
ut dū ista aduersa sentiūt
ad celeste regnū cū lūmo
desiderio suspirent. Ma
gna apud deū r̄ fulget gra
tia que huic mūdo cōtē/
pibilis est. Nā re una ne
cesse ē ut q̄ mundus odit
diligant a deo. Sācti uiri
p̄grini sunt & hospites i
hoc seculo: unde reprehē
dit petrus: q̄ tabernaculū
i mōte fieri uoluerit quia
sanctis i hoc mūdo taber
naculū non ē quibus pa
tria & domus i celo ē So

ror uenerabilis cuncta te-
poralia quasi herbe marcen-
tes siccant & trahunt: &
ideo eternis rebus que nun-
quam arescunt recte serui dei
ista contemnunt & despiciunt
quia in eis nullam stabilitatem
aspiciunt: Sancti uiri qui pfe-
cte seculum contemnunt ita
huic mundo moriuntur ut so-
li deo uiuere delectentur
Et quanto se a conuersatione
huius seculi subtrahunt tanto
magis oculis mentis presen-
tiam dei & angelice so-
cietatis frequentiam contem-
plant quis deus in medio
hominum carnalium uitam ele-
ctorum protegat tamen ualde
rara est ut homo inter seculi
uoluptates positus a pec-
catis sit alienus Non erit
semper securus qui periculo
fuerit proximus: Soror di-
lecta bonum est ut homo sit
corporaliter remotus a
mundo sed multo est meli-
us ut sit uoluntate elonga-
tus a seculo. Ergo ille est p-

fectus qui mente & corpore
a seculo est elongatus: Unde
beatus iob Onager contem-
nit ciuitatem. Et seruus dei
contemnit secularium hominum
societatem. Qui perfecte mun-
dum despiciunt aduersa uite
nre appetunt & prospera contem-
nunt & dum ab eis uita hec
contemnit celestis inueniatur.
Longe quippe a deo est anius:
cui hec miserabilis uita
dulcis est. Iste. n. quod de cele-
stibus concupiscat uel quid
de terrenis despiciat igno-
rat. Nam sicut scriptum est. qui
apponit scientiam apponit
dolorum. Quanto homo plus
potest superna cognoscere
qui concupiscat tanto amplius
dolere debet de terrenis
& transitoriis rebus quibus
inuoluit. Serui dei qui paren-
tum suorum utilitatem procurant
a dei amore se separant
unde spiritualis ita pdes-
se debet suis parentibus:
ut dum illis gratiam carnis pre-
stare studet: ipse a spuali

ope uel pposito nō decli-
net. Soror in christo dile-
cta: mihi audi sententiā bea-
ti Isidori. Multi canonico-
rū monachorū: factimoni
aliū feminarū: p amorū suo-
rū parentem inuoluuntur
terrenis curis: & forensi-
bus iurgiis ac negociis: &
tēporali salute suorum pa-
rentū: pdunt aīas suas: ta-
mē ordinata discretio est:
ut q̄ extraneis misericor-
diter ipenditur: parētibus
nō negetur. Dignum ē ut
demus pētibus nostris: q̄
mediocriter damus extra-
neis: Parētibus. n. carnali-
ter prestatur: q̄ extremeis
pie impēditur: honesta so-
ror: nō debemus odio ha-
bere parētes nostros: sed i-
pedimēta eorū qui nos a
recto itinere deuiant. Per
uaccas filisteorū: que duce-
bāt archā domini ad terrā
israel: intelligimus figurā
eorū: pp deū dereliq̄rūt se-
culū: Nā philisti sic iūxe-

rūt uaccas plastro: uitulo-
rū: & redūxerūt domi: &
super plastrū imposuēnt
archā testamenti domini:
ita iugū christi leue & sua-
ue: ipositum est super cer-
uices seruorū dei. Et sicut
uacce amore filiorū suorū
mugiebant & tamen non
declinabant ad dextrā ne-
q̄ ad sinistrā: sed recto tra-
mite incedebāt usq̄ bethse-
mes: qui erat i introitu ter-
re israel: ita serui dei recto
tramite incederē debēt: &
pro amorū parētum suorū
nō debēt ad dextrā neque
ad sinistrā declinare: a bo-
no opere uel pposito: sed
recto itinere usq̄ ad bethse-
mas. i. usq̄ ad introitū ce-
lestis regni puenire. Et si-
cut uacce pro filiis suis mu-
giēdo pergebant: ita con-
uenit seruis dei: pro paren-
tibus suis mugire. i. p eis
debent orare: ut bene sit e-
is: & ut a malo liberentur:
atq̄ in bono confirmen-

tur. Soror in christo amabilis mihi: sicut superius dixi tibi: non debemus pariter nos odium habere sed diligere. Sed sicut ait beatus Augustinus. Si in uia dei nobis fuerint contrarii: nec sepultura a nobis illis debetur. Tu carissima egressa es cum abraam de terra tua: & de cognatione tua & de domo patris tui: & uenisti in terram quam deus monstrauit tibi. id est in monasterium. Obsecro ergo ut perseueres in eo bene uiuendo: quiescas in sinu eiusdem abrahe: hoc est in beata requie: ut post mortem tuam possis requiescere. Tu soror mihi in christo dilecta: cum loth egressa es de sodoma. id est de seculari uita: non moneo te ne cum uxore illius retro respicias: ne quod absit in exemplum ueritatis omnibus hominibus fias. Sed rogo ut cum loth in monasterio. id est in monasterio saluate fa-

cias: & aliis exemplum sanctitatis tribuas. Tu honesta uirgo egressa es cum ioseph de egypto hoc est de seculo: & cum eo moreris in deserto. id est in monasterio in quo deus manna pluit tibi. Hoc est panem celestis uerbi datur tibi: ideoque soror amantissima in christo mihi: moneo te ut perseueres in monasterio sicut cepisti & in eo uigilando orando psallendo contra diabolum uiriliter pugnando ad postremum deus tuis hostibus cunctis atque omnibus seculi delectationibus superatis cum eodem ioseph peruenire possis ad terram promissionis: hoc est ad beatitudinem uite celestis: atque ibi uidere merearis faciem ineffensibilis solis. Amen. De contemptu mundi. Ser. viii.

S Oror carissima: Audi dominum Iesum christum dicentem in euangelio. Omnes qui reliquerit

domum aut patrem: aut
matrē: aut fratres: aut so-
rores: aut filios: aut agros
propter nomē meū: cen-
tuplū accipiet & uitā eter-
nā possidebit. Vnde ual-
de bonū est nobis oīa ter-
rena pp nomē domini re-
liquerē: ut ab eo possimus
celestia accipe. Quicūq;
uoluerit eē amicus huius
seculi: inimicus dei erit.
Igit̄ soror ī xp̄o amabilis
nō diligamō mūdū ne mi-
micū deū habeamus. Fa-
cile cōtēnit oīa: q̄ se quo-
tidie moriturę extimat. si
quotidie mortē n̄fam ad
memoriā rducimus. li-
bēter oīa terrena despici-
mus. Si diē mortis n̄e in
mēte habemus: cito oīa q̄
ī hoc mūdo sūt r̄spicimus
INTERROGATIO. O
fr̄ mi libēter pp nomē do-
mini oīa q̄ ī hoc mundo
sunt reliquerē: si aliqd ha-
berē: sed q̄a non hēo auge
neq; argētū: neq; diuitias

huius mūdi: nescio qd re-
liquā pp nomen domini.
RESPONSIO. O sp̄sa
xp̄i q̄ multū relinqs: si uo-
luntatē habēdi d̄mittis.
Multū dimittis: si deside-
riū habēdi postpōis. Mul-
tū relinqs si carnalia deside-
ria deseris: Multū relinqs
si delectationē huius mū-
di pp deū dcipicis. Multū
dimittis si cupiditatibus
& d̄sideriis terrenis renū-
cias: plus amat deus hoī-
nū aīas q̄ diuitias terrenas
deus plus diligit mētē mū-
dā & s̄ctā q̄ terrenā sub-
stātiā. soror uenerabilis:
regnū dei tantū ualet quā-
tū habes. Deus a te nō re-
quit q; tibi nō dedit. Ergo
tu hoc da illi q; ille dedit ti-
bi. s. mētē s̄ctā: castā. mū-
dam: pudicā: fl̄giosam: ti-
moratam ac bonis mori-
bus ornatam. Igitur ho-
nesta soror regnum dei
tātum ualet quantum es-
tu. Trade te ipsam Chri

sto: & compera regnum
eius ab illo. Non tūbe-
ris de precio: Precium nō
te turbet: Non tibi uide-
atur difficile. Non sit tibi
graue. quoniā Ihesus chri-
stus rex celoz semetipsū
dedit: ut te de potestate
diaboli liberaret: & deo
patri acquireret. Ergo li-
benter da temet ipsam il-
li: qui te redemit de māu
inimici. Integrā te da illi:
quia ille ut te saluaret ite-
grum se tradidit: Dilecta
mihi in xpō soror cōtem-
ne terrenas diuitias: ut ac-
quirere possis celestes. Di-
uitie pducūt hoiem usq;
ad periculum corporis &
aiē. Diuitie ptrahūt homi-
nē usq; ad mortē: Multi
pp opes piclitati sunt: &
multi pp diuitias īpericu-
lū deuenerūt. Multis exi-
tiabiles fiūt diuitie. Opes
multis hominibus gene-
rauerūt mortē. Nunquā
habent requiē mentis: q

curis terrenis se iplicant.
Solicitudines. n. rege mē-
tē cōturbant: Mēs occu-
pata ī terrenis cūns semp
ē ī angustiis. Venerabilis
spōsa xpī: si ergo uis esse
qeta nihil ex hisque ī secu-
lo sunt queras. Sēp requi-
em mētis habebis: si te a
mundi cura remoueris.
Sēper habebis pacē men-
tis: si te astrepitu terrena-
rum actiōnū subtraxeris
qa diuitie nūquā sine pec-
cato acquirunt. Nullus ad-
ministrat res terrenas si-
ne peccato. Valde rage ē
ut q diuitias possident ad
requiē pueniant: Qui cu-
ris terrenis se implicat ab
amore dī se seperat. Qui
defigit ī amore tēporaliū
rege: ī deo nullatenus de-
lectat. Cure tēporaliū re-
rū ab itentione dei auer-
tunt aīum. Nemo pōt si-
mul amplecti gloriā dei
& gloriā seculi. Nemo po-
test diligere simul christū

& seculū. Difficile ē simul
seruire celestibus curis &
terrenis negociis Diffici-
le ē deum simul & mundū
diligere. Nemo pōt simul
p̄fecte deū & mundum
diligere. Vterq; aut̄ simul
equaliter amari non pōt
honestā uirgo audi que di-
co: quīs hō in gloria seculi
fulgeat: quīs purpura & au-
ro uestitus sit: quīs precio-
sis uestimētis idutus sit: quīs
uis secularib; uestib; orna-
tus appareat: quīs gemis
ac lapidibus decoratus re-
splendat: quīs precioso ha-
bitu redimitus icēdat: quā-
uis sit multitudine seruo-
rum circumdatus: quīs sit
excubātium armis prote-
ctus: quīs sit inumeris ob-
sequentium cuneis consti-
patus: quīs agmibus tutus
Semp̄ ē in pena: semp̄ est
ī angustia: semp̄ ē ī luctu:
semp̄ est ī periculo: semp̄
in sericis stratibus manet:
sed turbatus ī lectis aureis

iacet: sed īfirmus ī lectis ar-
gēteis cubat sed fragilis in
pluma iacet: tamē fragilis
& mortalis ē. Soror amā-
tissima in christo mihi: iō
hec dixi tibi ut cognoscas
quā uana ē gloria huius mū-
di. Felicitas huius mundi
breuis ē. Modica ē huius
seculi gloria. Caduca ē &
fragilis temporalis poten-
tia. Igit̄ uenerabilis uirgo
ut acquirere possis celestes
diuitias contēne terrenas
libēter dispice terrena ut
p̄uenire possis ad celestia
bona. Respue transitoria
ut h̄re merearis eterna da-
parua ut a deo conseqr̄is
magna. Fuge ī terra socie-
tate hoīum: ut ī celo hēas
societate angelor̄: ad quā
te p̄ducere dignes ille q; te
redimit precioso suo san-
guine. Amē. De habitu

Sermo. ix.

Dominus noster ie-
sus christus dicit ī
euāgelio. Ecce qui molli-

bus uestiunt in domibus
regum sunt. Mollia dicun-
tur uestimēta q̄a molle fa-
ciunt aīum. Mollibus ue-
stimentis delectatur regis
curia: asp̄is uero & hūilibo
delectat̄ xp̄i ecclesia. Talia
debēt esse uestimēta ser-
uorum & ancilariū dei: in
quibus nihil possit notari
nouitatis: nihil uanitatis:
nihil sup̄fluitatis: nihil qd̄
ptineat ad superbiā & ad
uanāgloriam. Vnde bea-
tus Hiero. nō facit orna-
tū clericū tenera uestif sed
mūditiā mētis. Soror cha-
rissima ergo ornēus nos
metipfos sp̄ualibus orna-
mētis. s. charitate humili-
tate māfuetudīe obediē-
tia & patiētia: hec sūt uesti-
mēta q̄bus placere poteri-
mus iesu xp̄o celesti spon-
so: christus inuisibilis spon-
sus nō requirit pulchritu-
dinem foris sed itus: sicut
scriptū est in psal. Ois glo-
ria eius filie regis ab itus.

Igit̄ Soror i christo ama-
bilis diuitie tue boni mo-
res sunt: pulchritudo tua
sit bona uita: charissima
opto ut de te dicatur illud
quod ī canticis canticoge-
legit̄. Tota pulchra es ami-
ca mea & macula non est
ī te. Et ite q̄ueni de libano
coronaberis. Vere beata
est illa anīa que iesu chri-
sto sp̄oso celesti seruit sine
macula. Sic & tu soror ue-
nerabilis beata eris si iesu
christo sp̄oso tuo sine ma-
cula seruieris. Stude ergo
placere Christo non p̄cio-
sis uestibus sed bonis mo-
ribus: nō pulchritudīe car-
nis: sed pulchritudīe mētif.
Stude placē illi nō ī facie
sed ī corde: Vestimēta tua
& calciamenta nec nimi-
um sint preciosa nec mul-
tū uilia sed ex moderato
& cōpetēti habitu: sic enī
ait beatus Augu. de seme-
tipso. Fateor de preciosa
ueste erubescō Et iterum.

Non decet hanc professi
 onē non decet hanc am
 monitionem. Non decet
 hęc mēbra. Nō decet hos
 canos honesta uirgo ue
 ftis pura circumdet tibi:
 non ad pulchritudinem
 sed pp corporis necessita
 tē. Vt dū preciosis uesti
 mentis uestiris cadas in
 turpitudinē anime: quia
 quāto amplius corpus fo
 ras propter uanā gloriā
 cōponitur atque ornatur
 tanto iterius aīa fedatur
 & sordidat. Igitur soror
 in christo amabilis: pro
 fessionem tuā habitu & i
 cesso demonstra. Sit in
 gressu tuo simplicitas sit
 in motu puritas: sit in ge
 stu grauitas sit in incessu
 honestas: Nihil dedeco
 ris: nihil lasciuie: nihil pe
 tulantie: nihil insolentie:
 nihil leuitatis i incessu tuo
 appareat Animus enim i
 corporis gestu apparet.
Gestus corporis signum

est mētis. Corporis gestu
 animus proditur. Soror
 charissima ergo incessus
 tuus nō habeat ymaginē
 leuitatis. Incessus tuus: nō
 offendat oculos alterius.
 Non prebeas de te specta
 culū. Nō des aliis locum
 de te obtrectandi. Soror
 dilecta: mūda cōscientiā
 tuā ab omni malitia ut fe
 liciter dicatur tibi a yesu
 christo spōso celesti: Ecce
 tu pulchra es amica mea
 ecce tu pulchra oculi tui
 columbarum. Pulchra ui
 delicet pp perfectionem
 corporis: & mūdiciam co
 gitatiōis. Ecce tu pulchra
 es: habens mundā & sim
 plicem intentionē cordis
 quia cūcta bona que agis:
 nō ut hoībus uidearis sed
 ut soli deo placeas opans.
 Oculos habeas colūbarū
 quia tunc immunē custo
 dis ab omni malitia: & si
 mulatione atq; fictione.
**Soror mihi i christo amā
 tissima**

in dēntiū amictus corporis. 26 idem.

tissima: iō hoc dixi ut plus
gaudeas intus in aīa de sā
ctis uirtutibus: q̄ foris in
corpore de preciosis ue-
stibus. Vnde dicit beatus
Grego. Nemo quippe ue-
stimenta preciosa querit
nisi ad inanē gloriā: uide-
licet ut inde laudentur &
ut honorabilior cæteris
appeat. Nemo uult p̄cio-
sis uestibus indui nisi ubi
ab aliis possit uideri. Er-
go p̄ sola uanagloria ue-
stimentū preciosū querit
uirgo uenerabilis in hoc
cognoscimus: quod secu-
lum diligimus q̄a precio-
sa uestimenta amamus.
Qui seculū nō diligit pre-
ciosa uestimenta nō q̄rit.
Quādo homo gaudet de
pulchritudine corpis mēs
eius elongatur ab amorē
creatoris. Quāto ampli-
us in compositione cor-
poris letamur tanto ma-
gis a superno amore dis-
iūgimur. Quāto plus in

terrenis & transitoriis re-
bus gaudemus tantomi-
nus celestia desideramus
uere maculā habet ī se sā-
ctimonialis femina si di-
ligit preciosa uestimenta
nō ē sine macula xp̄i sp̄o-
sa si amat uestem precio-
sam: Ancila christi que se-
culum p̄fecte reliquit ui-
lia uestimenta querit. An-
cilla christi que preciosa
uestimenta desiderat ad-
huc p̄fecte seculū non cō-
tempnit. Nigra uestis insi-
nuat humilitatē mentis.
Vile uestimentū denunti-
at mundi cōtēptū. Nigre-
do ueli munditiam & pu-
ritatem demonstrat ani-
mi. Nigra uellum castita-
tis & sanctitatis est signū
Nūc ergo reuerēdissima
soror moneo te ut habi-
tum que ostendis specie:
impleas opere. Obsecro
te ut habitum ordinis bo-
nis ornes moribus: sāctus
ē habitus: sāctus sit aīus

sicut sc̄ta s̄nt uestim̄ta sic
opa tua sint sc̄a & sicut sa
cratum ē uelum sic opus
tuum sit sanctū: nō aliud
abscondas intus & aliud ostē
das foras. Nō sis aliud ī se
creto & aliud ī publico q̄
lis uis haberi talis esto: q̄
lis es ī facie talis esto in o
patiōe: & q̄lis ē ī uultu ta
lis esto in actū. Amen.

De Cōpunctiōe. Ser. x:

Compunctio cordis ē
hūilitas mētis ueniēs
de recordatiōe peccati &
de timore iudicii: Illa cō
punctio ē p̄fecta: q̄ repellit
a se oēm delectationē car
naliū rez: & toto studio
mētis figit itētionē suā in
cōtēplatiōe dei. Duplicē
eē cōpunctionē legimus.
unā. s. q̄ pp̄ deū aīa cuius
q̄ serui dei afficiūt. i. cū ad
memoriā reducit mala q̄
fecit. Altera uero cū suspi
ret pp̄ desideriiū eterne ui
te. Quattuor modis com
pūgit mēs iusti hoīs: Hoc
ē memoria peccatoꝝ re

cordatiōe futuraꝝ pena
rū: cōsideratiōe p̄griatio
nis huius uite: desyderio
sup̄ne patrie: q̄tēus ad eā
possit cito puenire: Ois
peccator tūc se cognoscit
uilitari a dom̄io: q̄do cō
pūgit ad lachrīas. Nā &
petus tūc fleuit: q̄do in eū
xp̄s respexit. sicut scriptū
ē: Et cōuersus dōinus re
spexit petꝝ: Qui statim e
gressus foras fleuit amar
Vnde et psalmista dicit:
Respexit & cōmota ē &
cōtremuit terra: Tūc ter
ra cōtremiscit: q̄do pecca
tor ad lachrīas cōmouet.
Admōeo igit̄ te soror ca
rissima: ut in orōne cū la
chrymis ad memoriā re
ducas peccata tua: q̄a q̄ nō
hēt cordis cōpunctionē uel
cōtritionē nō hēt mundā
orationē. Soror mihi in
xp̄o amabilis: audi exēpla
sc̄toꝝ: q̄ p̄ cōpunctionē &
lachrymas apud deū obti
nerunt ueniā peccatoꝝ
suoz. Anna m̄r Samuelis

p cōpūctionē & lachrias
meruit habere filiū: īsup
obtinuit apd̄ deū p̄phe
tie donū. Dauid p̄ compū
ctiōne & lachrias obtiuit
ueniā p̄petrati omicidii:
atq; adulterii. Sic. n. audi
uit p̄ p̄phetā: Nō morie
ris: q̄a dōinus trāstulit pec
catū tuū. P̄ thobias p̄ cō
pūctionē & lacrias meru
it accipe curationē cecita
tis: & cōsolationē paup̄ta
tis. Sic. n. dixit ei raphael
āgelus. Gaudiū tibi sp̄sit
& adiecit. Forti aīo esto: ī
pxiō ē ut a deo curreis.
Etiā maria magdalēa per
cōpūctionē & lachrias me
ruit a domino audire Re
mittunt̄ tibi peccata tua.
Soror uenerabis: iō exē
pla factōre p̄posui tibi: ut
lachrie p̄ cōpūctionē sua
ues sint tibi. bōa cōpūctio
thesaurus ē desiderabilis
& ienerrabile gaudiū in
mēte hoīs: Aīa q̄ ī orōne
hēt cōpūctionē: p̄ficit ad

salutē. Vir fortis nō ē mi
nus laudādus ī luctu q̄ in
bello. Quia ergo post ba
ptismū īgnauimus uita m
baptizemus lachris cōsci
entiā n̄ram. Vbi lachrie
fuerūt: tibi accēdit̄ spiritua
lis ignis q̄ illuminat̄ secreta
mētis lachryme p̄itētū
p̄ baptisate reputātur
apud deū. Soror mihi in
x̄po dilecta: si cōpūctionē
secūdū deū habueris btā
eris. Cōpūctio cordis: sa
nitas ē aīe: Cōpūctio mē
tis illuminatio ē aīe: quia
tūc aīa illuminat̄: q̄do ad
lachrias cōpūgit̄. Cōpun
ctio lachriarū remissio est
peccatorū: q̄a tūc peccata
dimittunt̄ q̄do cū lac hris
ad memoriā reducūtur.
Cōpūctio spiritū factum
reducit ad se: q̄a cū sp̄rita
factus mēte uiuitat̄: statim
hō peccata sua plorat. IN
TERROGATIO. O
frater mi queso dic mi
hi que sunt cause nostri

doloris: pro quibus in hac
uita mortali ploramus. scilicet
pro peccata nostra: & pro
miseriis huius mundi ac
pro compassione proximi: &
pro dilectione celestis pre
mii. Propter peccata fle
bat ille qui dicebat. Laua
bo per singulas noctes le
ctum meum: lacrimis me
is stratum meum rigabo. Idem
de miseris huius mundi
gemebat cum dicebat.
Heu mihi quia incolatus
meus prologatus est: habi
tavi cum habitantibus ce
dar multum incola fuit anima
mea. Dominus pro compas
sione fleuit: super lazaram &
super ciuitatem iherusalem di
ces. Quia si cognouisses
& tu et paulus apostolus
quod precipit gaudere cum gau
dentibus & flere cum flen
tibus pro compassione do
lebat dicens. Quis infirmus
& ego non infirmus? Cum
dilectione celestis premii
plorabant iusti dicentes.

Super flumina babilonis ibi
lic sedimus & fleuimus:
dum recordaremur tui syon.
Vita presens mors est quae est
plena miseris quod non est in
paradisum sed in uia. Nec est in
domo sed in exilio: In hoc
mundo non sumus in nostra ci
uitate: sed in peregrina
tione sicut scriptum est. Non
habemus hic manentem ciui
tatem: sed futuram inquirimus.
Responsio. Soror dilecta
iam moneo te: ut primo lu
geas pro peccata tua: dein
de pro miseris huius mun
di atque compassione proximi
at postremum uero pro dile
ctione dei ac celestis pre
mii. Honesta uirgo dep
care deum cum omni deuotione
ut det tibi ueram mentis con
punctionem & cordis con
tritionem. Compunctio uni
genitum christum dei filium fa
cit habere in se sicut dominus
ipse ait. Ego & pater uenie
mus & apud eum quod me
diligit mansione faciemus.

Vbi lachryme abundant
ibi graues cogitatiōes nō
ppiquant: & si aliq̄do ap
ppiquant ibi radices nō
hēt. Lacryme apud deū
sp̄ nobis dant fiduciā ma
gnā. Soror ī xp̄o amabi
lis mihi audi uocem Iesu
xp̄i sp̄si tui dicētis. Surge
amica mea & ueni p̄ dile
ctiōē iā. n. iems trāsit im
ber abiit & recessit flores
apparuerūt ī terra: t̄ps pu
tatiōis aduenit: uox tur
turis audita ē in terra n̄ra
hoc ē uox p̄dicatiū apo
stolorū ī ecclesia: Turtur ē
auis castissima q̄ in excel
sis & ī arboribus sp̄ nidifi
care uel morari solet. apo
stolos uel ceteros docto
res significat qui possunt
dicere n̄ra cōuersatio ī ce
lis ē: q̄ et gemitū hēt p̄ cā
tu & significat plorātū s̄a
ctōrū qui suos ad lamētū
& fletū ortant̄ dicentes.
Miseri estote & lugete.
Igit̄ honesta uirgo accipe.

exēplū huius turturis &
luge p̄ amorem Iesu xp̄i
sp̄si tui quousq̄ eū uide
re possis regnantē ī solio
regni sui. Melius ē tibi lu
gere cū amore Iesu xp̄i q̄
cū timore īferni. Pulchre
sunt gēne tue sicut turtu
ris. Natura turturis ē ut si
p̄ occasionē pdiderit cōiu
gē alterū āplius non q̄rit.
O sp̄sa xp̄i assimilare &
tu huic turturi: & p̄ter Ie
sum xp̄m sp̄sū tuū ama
torē nō q̄ras alterum. O
sp̄sa xp̄i esto similis tur
turi & luge die ac nocte
cū desiderio Iesu xp̄i sp̄
si tui quia iā ascēdit ad ce
los: ut aliq̄do faciē illius
uidere merearis in dexte
ra patris. Pulcre sunt gē
ne tue sicut turturis. In gē
nis solet esse uerecondia.
Soror uenerabilis gēnas
habes turturis si preuere
cōdia Iesu xp̄i sp̄si tui mi
hi cōtra uolūtātē illius fa
cis Gēnas habes turturis

si cū amore & reuerentia
xp̄i ea q̄ illi displicēt post-
ponis: Gēnas hēs turturif
si p̄ter xp̄m alteꝝ amicū
nō diligis. Iḡr soror carissi-
ma īdefinēter pctā tuā cū
lachris laua. Quotidie la-
ua tuas negligētias p̄pū-
ctiōnē & lachrymas. Trāf-
gressiōes tui ordīs sine in-
termiſsiōe ablue cum la-
chris & p̄ lachrias: cōpun-
ctiōnē acquire tibi tuorū
remiſsiōnē peccatorū p̄ la-
chrias & crebra suspiria:
acq̄re tibi eterna gaudia.
Plāge iniq̄tates tuas. Ma-
la sceleꝝ tuorū deplora.
Mala q̄ egisti flēdo cōme-
mora. Meroris ūda te iri-
get. Cōpelle te plāgeꝝ flu-
uius lachriarū. Que gessi-
sti prauē: flectibus dele. q̄
illicite cōmisti lachrymis
ablue. Hōēsta uirgo si pec-
cata nō ploraueris in hoc
seculo: q̄do dictura es deo
posuisti lachrymas meas ī
cōspectu tuo charissimas si
iniquitates tuas nō fleueris

ī hac mortalitate: q̄do di-
ces. fuerūt mihi lachryme
mee panes die ac nocte.
Moneo iḡr te sp̄ōsa xp̄i:
ut ī hac mortali uita luge-
as peccata tua: ut cōsolari
merearis in celesti patria
Sicut scriptū ē. Beati q̄ lu-
gent: quoniam ipsi conso-
labuntur. Amen.

De tristitia. Ser. xi.

Dominus dicit ī euan-
gelio: amē amē dico
uobis: q̄a plorabitis: & fle-
bitis uos: mūdus at̄ gaude-
bit. Vos at̄ cōtristabimī:
sed tristitia ūsa uertet in
gaudiū. Etiā salomō ait.
Cor gaudēs exilarat faciē
sp̄s uero tristis deicit in
merorē aīe. Aīus gaudēs
facit etatē floridā: sp̄s ue-
ro tristis exsiccāt ossa. Filii
ī bonis nō des q̄ relā: & in
oī dato nō des tristitiam
uerbi mali. Oīs plaga tri-
sticia cordis ē. locunditas
cordis ē uita homīs. Cor
prauū dabit tristitiam: &
hō sapiēs resistet illi: p̄ tri

tristitia festinat mors : tristitia
flectit cervicē cordis .
Cor letū bonā facit uali-
tudinē : uiro autē tristi exficā-
tur ossa . Et iā btūs athana-
sius dicit . Hō tristis sp̄ ma-
liciaē & cōtristat sp̄m s̄c-
tū sibi a deo donatū . hoc
ē docet apostolus dicēs .
Nolite constriuari sp̄m
s̄c̄tū q̄ h̄itat ī uobis ī quo
signati estis ī die redēptio-
nis . Vide ergo soror cha-
rissima ne cōtristes sp̄i-
tū s̄c̄tū q̄ h̄itat ī te : ne for-
te derelinq̄t te . Aufer a te
dubietatē & aīositatē : qa
utriq̄ cōtristat sp̄m s̄an-
c̄tū . Aufer a te tristitiā : qa
ipsa ē soror dubietatis &
aīositatis . Certe tristitia
secularis oīum malorū sp̄i-
rituum ē pessimorū : & no-
cet seruis dei . Tristitia se-
cularis ledit & cōterit : at-
q̄ allidit seruos dei . Sp̄s
n̄ . s̄c̄tū nō sustinet tristi-
tiā carnalē . Igit̄ soror dile-
ctā idue sp̄ letitiā sp̄ualē :

q̄ hēt gratiā apud deū : oīs
letitia sp̄itualis sp̄ bona
ē : & bona cogitat : atq̄ cō-
tēnit uanā tristitiā . Si leti-
tia sp̄ualis bona nō esset :
nūq̄ p̄pheta diceret : Le-
tamini ī domino & exul-
tate iusti : & gloriāmi oēs
recti corde . Et itē letā-
bit iustus ī domo & spa-
bit ī eo & laudabunt oēs
recti corde . INTERRO-
GATIO . O frater caris-
sime : si tristitia mala ē &
nocet seruis dei : qd est qd
ait salomō . Cor sapentiū
ubi tristitia ē : & cor stul-
torū ubi est letitia ? RE-
SPONSIO . Soror uene-
rabilis hoc q̄ ait salomō :
Cor sapiētū ubi tristitia
ē : & cor stultorū ubi est le-
titia . Nō ē itelligēdū nisi
de sp̄uali tristitia & de se-
culari letitia : Ac si aptius
diceret . Cor sapiētū ubi
tristitia est sp̄itualis : &
cor stultorum ubi est se-
cularis letitia . Qui secun-

dū deū tristitiā hēnt sapiētes sūt. Qui at̄ secundū seculū tristitiā hēnt: sunt sapiētes: Vnde dominus in euāgelio. gaudete & exultate: quia noīa uīa scripta sunt ī celis & paulus apostolus. Quasi tristes: sp̄ at̄ gaudētes: & itēx. Gaude te ī domino sp̄ itēx dico gaudete: ergo tristitia sp̄ ritualis b̄ca ē. Tristitia uero q̄ nascit̄ de cupiditate tp̄aliū reḡ ē mala. De tristitia sp̄uali scriptū ē. Beati qui lugēt: quoniā ipsi cōsolabunt̄: de tristitia at̄ seculari ait salomō. Multos occidit tristitia: & nō est utilitas ī ea. Itēx d̄ leticia sp̄uali dicis̄. Letes̄ cor q̄ rētiū dominū. Et itēx de leticia seculari legitur. Vobis qui ridetis nūc: quoniā plorabitis & flebitis. Soror carissima: audi etiā q̄ beatus paulus dicit. Tristitia q̄ sc̄dm deū ē: opaf̄ salutē penitētie. Tristitia

uēo q̄ ē sc̄dm seculū opaf̄ mortē. Oīo hoīs q̄ sp̄ est tristis: nō hēt uirtutē nec pōt ascēdere ad deū. Vbi tristitia fuerit cooperata sp̄ui sc̄tō: nō ibi est acceptabilis oīo: quia īfirma ē: & nō pōt ascēdere ad deū: Igif̄ soror mihi amabilis: omitte tristitiā desine tristis eē: tristitiā repelle a te. Noli dare te multae tristicie. Nō p̄seueres in tristitia: Ne dederis tristicie cor tuū: Tristitia unū ē ex septē principalibus uiciis & iō ē cauēda ab oībus seruis dei. Vnde beatus ysidorus. Si bene & pie uixeris: nunq̄ eris tristis. Bona uita sp̄ hēt gaudiū. Honestas soror: ergo expelle a te tristitiā: q̄a sicut t̄ea comedit uestimētū: & sicut uermis rodit lignū: ita tristitia necet cordi: Mūda ergo cor tuū ab oī tristitia carnali: atq̄ seculari: & oīo tua erit ac-

ceptabilis apud deū. Igit̄
soror uenerabilis de re-
cordattōe peccatorū tuo-
rum luge: & ī amorē Iesu
xp̄i sp̄osi tui gaude. de me-
moria p̄cedētū delictorū
tuorū plora & de spe ce-
lestiū bonorū exulta. De
trāfactis culpis & negligē-
tiis tuis dole: & de p̄missi-
one celestis regni letare.
De p̄teritis tuis d̄ictis cō-
tristare: & de gaudio eter-
ne retributiōis hylaresce.
Ad q̄ te p̄ducēr dignes̄ il-
le: cui ī tuo uirgineo cor-
pore iocundū habitaculū
preparasti. Amen.

De dilectiōe dei Ser. .xii:

D Om̄ius n̄r Iesus xp̄s
dicit ī euāgelio. Siq̄s
diligit me: sermonē meū
seruabit: & p̄r meus dili-
get eū: & ad eū ueniēus &
māsiōnē apud eū faciēus.
Et iōānes apostolus. Nos
diligimus deū. quoniā ip-
se prior dilexit nos. Qui
diligit deum: exorabit p̄

peccatis suis: & cōtinebit
se ab illis. Soror charissi-
ma dilige deū & iuoca eū
ī salute tua: q̄a dilectio est
uita: & odiū ē mors. Deus
non uult se tātū diligi uer-
bis sed puro corde & opi-
bus bonis. Deū nō diligit
q̄ dei p̄cepta cōtēnit. Mēf-
hoīs q̄ deū diligit: nō ē in
terra sed in celo: q̄a sēp ce-
lestia desiderat. Moneo
te soror carissima ut dili-
gas deū sup̄ oīa: q̄a ipse te
elegit ante secula. Plus de-
bemus deū diligere q̄ pa-
rētes n̄ros. Quare? quia
deus fecit nos & parētes
n̄ros p̄priis manibus. i.
p̄pria uirtute. Sicut scrip-
tū ē: Ipse fecit nos: & non
ipsi nos. Maiora tribuit
nobis xp̄s: q̄ parētes n̄ri.
Et iō sup̄ parētes debemus
diligere xp̄m. Stultū ē ali-
qd̄ plusq̄ deū amare: qui
pl̄o diligit creaturā q̄ crea-
torē peccat. Et q̄ p̄ponit
amorem creature amori

creatoris errat. Ergo sup
oia é deus a nobis diligen
tus. Dic obsecro honesta
uirgo cū amore & dilecti
one de xp̄o: dilectus me
us mihi & ego illi q̄ pascif
iter lilia donec aspiret di
es & iclinet̄ umbre. Sp̄o
sa xp̄i rogo ut aptio dicas.
Dilectus meus mihi socie
tur uiculo charitatis & a
moris & ego illi cōiūgar
& socier uiciffitudine mu
tue dilectiōis q̄ pascif̄ iter
lilia hoc é delectat̄ & iocū
dat̄ iter cādidas & odori
feras uirtutes scōre atq̄ i
ter choros uirginū donec
aspiret dies & iclinet̄ um
bre: donec nubila tráseat
p̄sētis uite & appeat dies:
hoc é ueniat claritas sepi
terne beatitudinis. Soror
charissima iustitia est deū
toto corde amat̄: Illiq̄ to
ta adherere uolūtate: q̄ é
sūmū bonū. Sūmū bonū
amare sūma é beatitudo.
Qui deū amat bōus est: si
bonus ergo & bt̄us. Quā

to hō plus deū diligit: t̄nto
magis bt̄us erit. Dilectio
é specialis & pp̄ria uirtus
scōre. Amátissima mihi i
xp̄o soror: iō hec dixi: ut
nullo amor seculi te sepet
ab amor xp̄i. Sp̄osa xp̄i é
rogo: ut aliquid nobis de
more celestis scōsi tui di
cas. Fasciculus mire dile
ctus meus mihi iter ube
ra mea cōmorabit̄. Dic er
go charissima planius: ut
ea q̄ dicis itelligamus. Fa
sciculus mire dilectus me
us mihi inter ubera mea
cōmorabit̄. Locus cordis
é iter ubera: hoc é iter mā
millas: ergo dilectus me
us iter ubera mea cō
morabit̄. i. memoria: di
lectio: & amor Iesu Xpi
sp̄osi mei: sp̄erit̄ iter mā
millas meas hoc é i corde
de meo. Et siue i p̄speris:
siue i aduersis sp̄ad meo
riā reducā oia bona q̄ mi
hi tribuit: q̄a dilexit me &
mortuus é p̄ me: atq̄ ascē
dit ad celos: & ut ad eū p̄

ueniã quotidie uocat me
dicēs. Veni de libano spō
sa: ueni de libano: ueni co
ronaberis. Leua iesu xp̄i
spōsi mei sub capite meo
i. donū spūssci: r̄quiescat ī
me ī hac p̄feti uita: & ītel
lectus sc̄age scripturaz sit
in mēte mea: ut eū cogno
scā: & p̄fecte diligā. & dex
tera illius āplexabit me:
hoc ē ad eternā btitudinē
puenire faciat. Charissi
soror roga ācillas xp̄i que
tecū sūt & dic eis. Fulcite
me floribz: stipate me ma
lis: qa amore iesu xp̄i spō
si mei lāgueo. O uos sc̄te
sorors mee: q̄ iā xp̄m sup
oīa diligitis: & nihil amo
ri illius preponitis: fulcite
me bonoz uroz exēplis
& q̄lis xp̄m dilectū meū
īuenir̄ ualeā ostēdite qa p
amor̄ illio īfirmor. Hic a
mor dulcis: hic lāguor sua
uis: hec īfirmitas sc̄ta: hec
dilectio casta: hec ciūctio
ītemerata: hec copula iui
olata: hec cplexio illibata

O uos sc̄e sorors mee: ful
cite me floribz. i. uere uer
fatiōis exēplis qa p amor̄
xp̄i spōsi mei īfirmor hōe
sta uirgo: uer̄ p amor̄ iesu
xp̄i spōsi tui lāgues & īfir
maris: si p amor̄ illio oīa q̄
ī hoc mūdo sūt c̄tenis & d̄
spicis. uer̄ p aōre iesu xp̄i
īfirma iaces ī lecto c̄tēpla
tōis: si xp̄m sup oīa diligis
uer̄ p amor̄ xp̄i es īfirma
si plus diligis celestia q̄ ter
rena: Vere pp amorē &
dilectiōnē xp̄i lāguida ia
ces ī lecto ītime dilectiōis
ac suauitatis si ī sc̄is opibz
es fortis: & ī terrenis acti
bus es debilis. Soror mi
hi ī xp̄o amabilis: si xp̄m
ex toto corde tuo dilexe
ris & nihil amori illius p̄
posueris: cū eodē iesu xp̄o
spōso tuo ī celesti r̄gno le
taberis. Si xp̄m ī tota mē
te secuta fueris: & ī eū to
ta mēte dilexeris: absq̄ ul
la dubitatiōe cū eo ī cele
sti p̄ria gaudebis: & eū cū
sanctis uirginibus quo

cūq̄ ierit seq̄nis. Si cū oī d̄
uotioē xp̄o adheferis: &
ad eū die ac nocte suspira
ueris ī hoc p̄feti seculo: si
ne dubio cū eo exultabis
ī celesti palatio: atq̄ inter
uirginū coros cātabis illi
dulces hīnos: sicut scriptū
ē. Qui pascis iter lilia sep
tus coreis uirginū: sponsa
decorās gloria sponsisq̄
redēs p̄mia. Quocūq̄ p̄
gis uirgines secūt atq̄ lau
dibus: post te canētes cur
sitāt: hīnosq̄ dulces p̄fo
nant. Ideo hoc dixi soror
charissima: ut christū sup
omnia diligas: & ut nihil
amori illius p̄ponas. Ob
secro te dilecta soror: ut
nullā p̄ter xp̄m sētias dul
cedinē: nullū p̄ter xp̄m q̄
ras amorē: & nullā preter
xp̄m diligas pulchritudi
nē. Pro amore xp̄i luge
p̄ amore xp̄i plange: do
nec eū merearis uidere ī
dextera p̄ris sui r̄gnātē.
De dilectioē p̄xi. Ser. xiii.

Oror charissima au
di que dominus no
ster Iesus christus ait di
scipulis suis. In hoc cogno
scēt oēs q̄a mei estis disci
puli: si dilectionē hūeritis
ad iuicē. Oīs fideles disci
puli xp̄i sūt. Vnusq̄sq̄ illi
us discipulis est: cuius do
ctrina seq̄tur. Ergo q̄ uult
xp̄i discipulus eē: studeat
p̄ximos suos tanq̄ seipsū
diligere. Dilectio p̄ximi
malū nō operat̄ q̄re: q̄
plenitudo legis ē dilectio
Et paulus apostolus. Am
bulate ī dilectioē: sicut &
xp̄s dilexit nos: & tradi
dit semetipsum p̄ nobis.
Etiam iohannes apostolus
ait: q̄ diligit frēm suū ī lu
mie manet: & scādalu nō
ē ī eo: q̄ odit frēm suū ī te
nebris ē: & ī tenebris am
bulat: & nescit quo uadat
quoniā tenebr̄ obcecaue
rūt oculos eius. Si q̄s dixe
rit diligo deū: & frēm su
um oderit mēdax ē: & ue

ritas i eo nō ē. Et hoc mā
datū habemus a deo: ut q
diligat deū: diligat & fra
trē suū: q nō diligit frēm
suū quē uidet: deū quē nō
uidet quō pōt diligere: et
salomō ait. Oī tpe diligit:
q aicus ē. Et fr i necessita
te cōprobat. Et btūs au
gustinus: hoīem uicis hūa
na felicitate: diabolū uicif
inici dilectiōe. Tamen so
ror dilecta: nō debet iter
seruos dei carnalis dile
ctio eē: sed spūalis. Nihil
deo specialibus uirtute di
lectiōis. Nihil desiderabi
lius diabolo q extinctio
charitatis scētus amor nō
hēt scādalu. Oēm hoīem
fidelē iudica tuū eē frēm.
Memēto q unus artifex
cōdidit nos. Verus amor
nō hēt amaritudinē scan
dali. Soror uenerabilis: in
pxī dilectiōe cognosces
quō debeas puenire ad di
lectionem dei. Sicut dile
ctio mētē eleuat: ita mali

tia demergit. Nec deū ue
re sine pximo poteris di
ligere: nec pximum sine
deo. Verā charitatē tene
si & amicū diligis in deo:
& inimicū diligis pp deū:
q̄tū fueris larga i dilectio
ne pxī: tātū eris alta i con
gregatōe dei. Si i ueritate
diligis pximū tuū i trāqli
tate ē cor tuū. Ille uero q
pximū suū hēt odio: cir
cūdatus ē tenebris & te
dio diligēdo pximū: pur
gas oculū mētis: ad uidē
dū deū. Tamē fuerēdissi
ma soror mōeo te: ut nul
lū hominē carnaliter dili
gas. Vnde btūs Isidorus.
Multū i terra dimeris ē q
diligat hominē moritūre
plusq̄ oportet carnaliter
cū deo manere nō possu
mus si i hoc seculo unaies
esse uolumus amicus i ne
cessitate cōprobare. Si p
cepta dei uolumus custo
dire: sicut nosmetipsos de
bemus pximos nostros

diligere: q̄a si sine disimu-
latiōe diligit hoīem fr̄em
cito placat deū p̄rem: q̄ di-
ligit p̄ximū: nō p̄t face-
re hōicidiū: nō adulteriū: nō
furtū: nō piuriū: nō falsū
testimoniū: nō rapinam:
nō iudicare: non litigare
Igit̄ honesta uirgo dilectio
nē dei & p̄xi i q̄ tota lex
p̄det & p̄phete sp̄ medi-
temur: & ope p̄ficiamus.
Sed si p̄xius n̄r patit̄ aliq̄
tribulationē: aut infirmita-
tē: aut dānū: aut i carcerē
mittit̄ si dolēus p̄ illo: in
corpore ecclesie sumus.
Si at̄ nō dolemus: iā a cor-
pore ecclesie p̄cisi sumus:
charitas q̄ colligit & uiui-
ficat oīa mēbra ecclesie:
si nos uiderit de ruīa p̄xi
gaudere: statim nos p̄cidit
a corpore. Tādū dolet mē-
bro: q̄ diu i corpore cō-
tinet̄. Si at̄ mēbr̄ p̄cisum
fuerit a corpore: nec sc̄it̄
poterit nec dolē. Si ma-
nus aut pes aut aliqd̄ mē-
brū p̄cisū fuerit a corpore

si totū corpus tūc i multis
partibus diuidat̄ aut i ignē
mittat̄: manus illa iā non
sc̄it̄ q̄a iā diuisa ē a corpore
Talis est oīs xp̄ianus qui
ad alteri dāno: aut tribu-
latiōe: aut āgustia: aut ne-
cessitate nō dolet. Sed q̄
peius ē gaudet: q̄a iā alie-
nus ē a corpore ecclesie.
Nos uero honesta uirgo
si uerā & p̄fectā charitatē
uolumus custodire diliga-
mus bene oēs hoīes fide-
les sicut nos metipsos stu-
deamus diligere: ut q̄a xp̄s
ē caput n̄r̄: nos merea-
mur mēbra illius ēē: ut cū
xp̄s apparuerit q̄ ē gloria
n̄ra: nos p̄ cōcordiā chari-
tatis & p̄ dilectionē dei &
p̄xi: cū ip̄so possimus apa-
rere i gloria. Tunc uero a-
micus amat si nō p̄ se sed
p̄ deo amat. Vnde b̄tus
ysidorus. Qui it̄ ep̄ater a-
mat amicū. magis amat il-
lū p̄ se q̄ p̄ deo. Tūc q̄sq̄
bōitati atq̄ diuine iustitie
sit cōtrarius: q̄do despicit

aicū aliq̄ aduersitate p̄cuſ
fū. Vera aicitia nulla occa
ſiōe excludit: nullo tpe de
leſ. ſed ubicūq; ſe uerterit
t̄ps: illa firma ē. Pauci ſūt
aici q̄ uſq; ad finē ſint ca
ri. Illa uera ē amicitia: q̄ ni
hil ex rebus amici q̄rit: ni
ſi ſolā beniuolētiam. ſ. ut
gratis amet amantem ſe.
Igit̄ foror amabilis ī xp̄o:
moneo te ut diligas aicos
tuos ī deo hoc ē in bono.
Dilige ēt inimicos tuos
pp̄ deū. Sicut ſcriptū ē. di
ligite iimicos ur̄os: bene
facite his q̄ oderūt uos &
iteꝝ. Si exurierit iimicus
tuus ciba illū: ſi ſitit potū
da illi. Et iteꝝ. Benedicite
p̄ſequētibus uos: benedi
cite & nolite maledicere.
Dilectio ē foror charita
tis. Charitas nūq̄ fuit ſine
dilectiōe nec dilectio ſine
charitate. hōeſta uirgo er
go neceſſaria ē nobis di
lectio: ī q̄ tāte uirtutes cō
ſiſtūt: & de q̄ tāta bōa na
ſcūt. Dilectio hēt duas a

las. Ala dextera ē dilectio
dei. Siniftra ala ē dilectio
px̄i. Nullo hoīum cū una
ala poterit uolare ad celū
Quar: q̄ nec ſola dilectio
dei ſine dilectiōe px̄i: nec
ſola dilectio px̄i ſine dile
ctiōe dei ualet: ad cōſequē
dā eternā beatitudinem.
Virgo prudens ſume tibi
has duas alas: uidelicet di
lectiōem dei & px̄i: ut li
bere poſſis uolare: bona
op̄ado: & p̄uenire ad pa
triā celeſtis regni. Amē.
De cōpaſſiōe. Ser. xiiii.
S. Oror chariſſima: au
di qd dominus nr̄ le
ſus xp̄s dicat: Oīa bona q̄
uultis ut faciāt uobis hōi
nes: & uos facite illis. Hec
ē. n. lex p̄phete. Et paulus
ait: gaudere cū gaudētibus
flere cū flētibus. Et iterū.
Suſcipite i firmos: pacien
tes eſtote ad oēs. Et ſalo
mon ait. Qui deſpicit p̄
ximū ſuū peccat. Fidē poſ
ſide cū px̄io tuo: ī paup̄ta
te illius: ut & ī bonis eius

leteris. In tēpore tribula-
tiōis permane proximo
tuo fidelis: ut in heredita-
te illius sis coheres. Qui
cauat pximo suo a fouea
cadet i illā. Et qui parat la-
cum proximo suo pibit i
illo. Vnde psalmista. La-
cum apuit & effodit eū:
& incidit in foueam quā
fecit. Perfecite proximū
non diligit qui illum i ne-
cessitate nō succurit. quā-
to amplius per compasio-
nem proximis nostris in
necessitate succurimus:
tanto amplius creatori
nostro appropinquamus.
Sic debemus habere curā
nostri: ut nō negligamus
curam proximi. Igitur so-
ror dilecta q̄ non uis tibi
accidere: nec pximo tuo
cupias euenire. Condole
alienis calamitatibus. Sau-
cia te flectibus in alienis
meroribus. In tribulatio-
ne alterius & tu esto tri-
stis. Cū ifirmis esto infir-

ma. Sic alienos merores
tanq̄ tuos luge. Cū plāgē
tibus plāge: cū lugentibus
luge: cum fientibus fle: cū
plorantibus plora. Talis
esto aliis. qualis optas cir-
ca te esse alios. Quod nō
uis pati: non facias alteri:
non facias alteri mala: ne
tu paciaris similia. Ita cle-
mens esto in alienis deli-
ctis: sicut in tuis: ut nō ali-
ter te & aliter alios p̄ses.
Si ceciderit inimicus tuus
noli gratulari. in ruina ad-
uersarii tui: noli extolli:
non leteris super inimici
interitum: ne forte & tibi
superueniat malum. Nō
extollaris de casu inimici
ne forte conuertat deus
iram suam in te. Qui. n. h.
gaudet de casu inimici: ci-
to ueniet super eum ma-
lum. Sit igitur humanus
affectus erga miserum: sit
erga pauperem: dolor cō-
passiōis. Sit erga deiectū
amor miserationis. Si esu

riērit inimicus tuus ciba il-
lū: si sitit potū da illi. Nō
despicias paupes. Nō cō-
tēnas egenos. Nō uilipen-
das pupillos. Nullus a te
tristitiā hēat. Nemo a te
cōfusus abscedat. Visita ī
firmos: cōsolāī pusillani-
mes: ut tu a domino cōso-
lari merearis ī eterna bea-
titudine. Amen.

De misericordia. Ser. xv.

Soror charissima au-
di lesū xpm ī euāge-
lio dicētē. Btī misericor-
des: quoniam ipsi miseri-
cordiā cōsequētur. Et ite-
rū. Estote misericordes:
qa & p̄r uī celestis miseri-
cors ē. Et Paulus aposto-
lus. Estote at̄ iuicem beni-
gni & misericordes. & in-
duite uos sicut electi dei:
& scī ī scā misericordia.
Pietas at̄ ad oīa utilis est.
Et salomō ait. Facere mi-
sericordiā & iudiciū ma-
gis placet deo q̄ sacrifici-
um. Misericordia facit lo-

cū unicuiq̄ secūdū meri-
tū opū suoz. Misericordia
hoīs circa se & circa pxi-
mū suū. Misericordia at̄
domini sup oēm carnē.
Ille offert sacrificiū q̄ fa-
cit misericordiā. Miseri-
cordia at̄ domini a cōpa-
tiēdo aliene miserie: uoca-
bulū sortita ē. Qui ē alte-
ro misericors nō fuerit:
misericordiā dei iuenite
nō poterit. Soror dilecta
mihī ī xpo: Misericordia
& ueritas te p̄cedant. Mi-
sericordiā nunq̄ deserās.
Benefacias aīe tue si mi-
sericors fueris. Qui alte-
ri miseretur: misericordi-
am a domino cōsequetur
Soror soror uenerabilis:
quod hēs hēto ad miseri-
cordiā. Prebē misericor-
diā sine murmure. Tale
erit opus tuū: q̄lis fuerit ī
tētio tua. Nō ē misericor-
dia ubi nō ē beniuolētia.
Bonū q̄ facis: pp miseri-
cordiā fac: nō pp uanam

gloriā Nihil facias pp lau
dē: sed pp eternā remune
rationem. Nihil facias pp
tpalē opinionē: sed pp et
nā mercedē. Nihil facias
pp famā: sed pp uitā eter
nā. Ad quā te pducere di
gnus oī potētes deus reue
rendissima soror. Amen.

De exēplis scōꝝ. Ser. xvi.

R. De uersionē uel emē
dationē fidliū multū
exempla scōꝝ p sūt. soror
charissima iō scribūf cha
rus & repatiōes scōꝝ ut
nos miseri pp multitudi
nē pcōꝝ nō despemꝝ sed
ut p penitētiā rīurgēdi et
post lapsū spem hēamꝝ ut
nullꝝ post peccatū d bōita
te dei dīspet dū cōspicit et
post ruinā repationē fuis
se scōꝝ p pte rea posuit de
us uirtutes scōꝝ ad exem
plū nrm ut p uestigia ipso
rū puenire possimꝝ ad re
gna celoꝝ uel si eos ad be
neopādū seq noluerimus
ī pēis: Inexcusabiles simus

sci dei hoies q̄ diu fuerūt
ī hoc seculo nō cessauerūt
currerē ī bōis opibꝝ. s. ī ie
iuniis: ī uigiliis: ī elēosinis
ī castitate. ī cōtinētia: ī lō
gāimitate: ī paciētia: ī fua
uitate: ī orōnibꝝ: ī psecuti
onibꝝ: ī beniuolētia: ī fa
me & siti: ī frigorē & nudi
tate: & ī laboribꝝ multis p
xpī noīe. Sci hoies despe
xerūt psetē mūdū: ut eter
nū regnū acq̄rerēt. nō ac
cepūt hic pmissiones uel
diuitias miserabiles huius
seculi q̄ pducūt hoies ma
le eis utētes ad tormēta ī
ferni sed hāc p̄riā tota itē
tiōe relinq̄ntes ad celestē
hierusalē leuauerunt ocu
los suos: hoies sci uitauē
rūt peccatū ī uerbo: in fa
cto: ī cogitatiōe: ī uisu: in
auditu: ī motu: ī oculis: in
manibꝝ: ī ira: ī pedibꝝ: ī ri
xa: ī furore: ī discēsiōe: in
uanagloria: ī supbia: ī elā
tiōe. ī cupiditate. ī gula: in
īōnolētia: ī fornicatiōe: in

uolētia. Custodiētes cor
pora sua & aīas suas. Duo
bus modis ieiunauerūt. s.
a uitiis & actibus. Bona ē
abstinētia ciborū: sed mul
to ē melior abstinētia uiti
orū. Vnde ecclesia de suis
mēbris. i. de eisdē scīs p̄ri
bus dicit. Manus mee stil
lauerūt mirrhā. qd p̄ ma
nus nisi opatiōes scōrū. In
telligim⁹ & qd p̄ mirrhā
nisi mortificatio carnis:
& mortificatio uitiorū ac
cipit. Manus ecclesie sc̄ti
hoīes s̄t: bōa opātes: de q̄
bus dicit: Opati sūt iustiti
am. Manus ergo ecclesie
mirrhā bonorū opū stillāt:
q̄a nobis exēpla beneui
uedi d̄mōstrāt: & ut uitia
carnis n̄e mortificemur
p̄dicant unde qdā eorū di
xit. Si. n. sc̄dm carnē uixe
ritis moriemini. Et itē
mortificate membra ur̄a
q̄ s̄t sup̄ rā. Et itē eccle
sia dicit: digiti mei mirra
p̄batissima. Tūc uere ē mir

ra p̄batissima q̄do p̄fe
cte caro mortificat: & ui
tia atq̄ pccā extingunt. Iḡ
soror i x̄po dilecta si socie
tatū scōrū hēre cupimus:
neccesse ē ut exēpla scōrū
seq̄mur. Si peccam⁹ iā de
pcō nullā excusationē hē
mus. Quā? q̄a & lex dei
quottidie nos amonet ut
bene uiuam⁹ & exēpla s̄
ctorū pat̄rū sp̄ iuitāt ad be
neopandū sed etsi aliq̄do
secuti sumus exēpla malo
rū hoīum: cur nō seq̄mur
exēpla scōrū pat̄rū. Et si ap
ti fuim⁹ ad imitādū malos
i malū: cur pigri sumus ad
imitādū bonos in bonū?
Soror uenerabilis. ergo d̄
p̄cemur deū ut uirtutes s̄
ctas quas suis sanctis pre
parauit ad coronam no
bis non sint ad penam ne
q̄ ad damnationē sed ad
p̄fectū & salutē. Sine du
bitatiōe credius q̄a si exē
pla scōrū sequuti fuerim⁹
post hāc uitā cum eis i ce

lo regnabius: q̄to āplius
uita sc̄tōꝝ patꝝ legius si
exēpla eoz̄ seq̄ nolumus
& tāto āplio culpabiles su
mus: Nūc honesta uirgo.
Oipotētē deū dep̄cor ut
det tibi has uirtutes sc̄tō
rū patꝝ. s. humilitatē xp̄i.
Deuotionē petri: Chari
tatē ioannis: Obedientiā
Abrae: paciētā isaac: To
leratiā iacob: Castitatem
Ioseph: Mansuetudinem
Moysi. Cōstatiā Iosue: be
gnitatē samuelis: Miseri
cordiā dauid: Abstinentiā
dāielis: & cetera digna fa
cta priorum sc̄tōꝝ ut post
hāc mortalē uitā puenire
possis ad societātē eoz̄.
Virgo Christi quotidie
cōsidera quo moderamini
bē: q̄ itentiōe: uel q̄ cōpū
ctiōe hoīes xp̄i placuere
deo. Vnde ī plōna xp̄i in
cāticis cāticōꝝ ecclesie dī
q̄ pulchrū sūt gressus tui ī
calciamētis filia p̄cipis.
Christus p̄ potentiā diui
nitatis princeps eū oīum

creaturaz̄: & iō sc̄a eccle
sia filia p̄cipis dicit q̄a p̄
p̄dicatiōē xp̄i ī nouā ui
tā r̄ generat. Que sūt at
calciamenta ecclesie nisi
exēpla sc̄tōꝝ patꝝ quibus
ī uia huius seculi munif ut
p̄ oēs tribulatiōes calcia
mēta ābulet. Soror ī xp̄o
amabilis & nos sp̄ualiter
pedes calciamus q̄do a fā
ctis p̄ribz̄ exēpla beneui
uēdi sumimus ut ad simi
litudinē eoz̄ tētatiōes hu
ius mūdi uicamus. Iteꝝ ī
eisdē cāticis. Sponsus ec
clesie. s. xp̄s loquit̄ dicens.
descēdi ī ortū ut uiderem
poma cōualiū & īspicerē
si floruisent uinee: si ger
miāssēt mala pūica. uinee
florēt quādo ī ecclesiis fi
lii recēter ī fide generant̄
& ad factā cōuersationē
q̄si ad soliditatē bonorū
opez̄ p̄parātur. Mala pu
nica germināt q̄do p̄fecti
hoīes p̄ exempla bonoz̄
opez̄ suos p̄xios edificāt
& ī nouitate sc̄e uerfatio

nis p̄ p̄dicationē suā & p̄
ostētionē bone uite ī sc̄is
opibus renouant. Vnde
moneo te ī xp̄o sp̄ualisa
mica ut des bonū exēplū
de te oīb̄o hoībus ī oī tua
uita. Venerabilis uirgo d̄
fidēro ut luceas oīb̄o acil
lis dei q̄ tecū sūt ī mona
sterio bene uiuēdo qa si
cut ait bt̄s Gre. q̄ aliis su
am bonā uitā abscōdūt in
femetipsis accēsi sūt: sed a
liis ī exēplū lumis nō sunt
Illi uero q̄ exēpla uirtutū
& p̄uitā factitatis atq; per
uerbum p̄dicationis aliis lu
mē demōstrāt lāpades ar
dentes sūt qa aliis uia salu
tis ostēdūt. Vnde d̄oinus
dicit. Lux uīa luceat corā
hoībus ut uideāt opa uīa
bōa & glorificēt patrem
uest̄e q̄ ī celis ē: qa uideli
cet soli deo ē reddēda oīs
gloria: xp̄i uirgo te mōeo
tamē ut ita sit opus tuū in
publico q̄teno ītentio tua
māeat ī occulto. Igr̄ amā

tissima mihi ī xp̄o: soror
sicut superius dixi tibi in
oīb̄o actib̄o tuis: in oī ope
tuo: ī oī cōuersatiōe tua.
Imitare sc̄os: emulare iu
stos: hēto āte oculos tuos
exēpla sc̄oz: exēpla iusto
rū imitādo cōsidera. Exē
pla iustoz p̄pone tibi. pa
trū exēpla sint tibi imita
mēta discip̄lie. Intēde uir
tutē sc̄oz ad bene opādū
itēde ad bene uiuendū do
cumēta sc̄oz. Nulla infā
mia scādalizet uitā tuam:
Nulla op̄io aduersa te cō
tristet. Disce flagrare bo
no p̄cōio hēto testimōiū
bonū: custodi tuā famam
bonā. tua bōa fama nullis
fedorib̄o obscuret: tua bo
na fama nullis obprobri
is laceretur. Amen.

De cōtentiōe. Ser. xvii.
Aulus apo. ait: Cū. n.
sūt inter uos zelus &
otētio nōne sc̄dm hoīem
ābulatis & carnales estis?
Et salomō ait. Inf̄ sup̄bos

sp sūt iurgia: sp malus iur-
gia q̄rit āgelus malus mit-
tis cōtra eū. q̄ p loca picu-
losa uadit cito cadit: sic il-
le q̄ quotidie cū px̄is suis
cōtēdit cito ī scādalu cadit.
Viri mites: sp despiciūt li-
tes: q̄ quotidie cōtēdūt &
rixāt a paucis hoībō amā-
tur: p̄pterea pax & cōcor-
dia oībō hoībō sūt necessa-
ria. Soror charissimā au-
di beatū Aug. dicētē. O q̄
irrephensibilis eē potere
mus nō tā diligenter n̄ra
uitia emēdaremo q̄to stu-
dio aliēa reprēdimō. Sed
si nos bene cōsideramus:
multa ī nos rephēder̄ pos-
sumus: uolo q̄ cognoscas
q̄a nihil ē turpius q̄ lites ī
ter religioſus q̄ deb ēt p̄cō-
cordiā & dilectiōē lucef̄
ī mūdo: sicut luminaria ī
celo. Cōtētiōes ex iuidia
& d̄tractiōe solēt euenire
atq̄ oriri. Sed si d̄tractio
& iurgia sūt ī claustrō ubi
ē taciturnitas regularis:
ubi sc̄itas religioſis ubi silē-

tiū ord̄is: ubi religiositas
mōasterii: ubi uiculu cha-
ritatis: ubi pax unitatis: u-
bi cōcordia fr̄nitatis: ubi a-
mor socialis heu prohdō
lor piit taciturnitas regula-
ris: ablata ē sc̄itas religioſis
defecit silētiū ord̄is ad ni-
hilum deuēit: religiositas
mōasterii anulata ē chari-
tas fr̄nitatis: Sed si illi qui
ī pace debēt uiuef̄ icipiūt
cōtēdere: litigare: d̄trahēf̄
ubi ē uita trāq̄lla: ubi uita
q̄eta: ubi uita pacifica: ubi
uita hōesta: ubi uita mod̄-
sta: ubi uita cōtēplatiua: u-
bi uita āgelica. Certe nō
pōt ibi eē pax ītegra ubi
regnat d̄trahens lingua: u-
bi regnāt rixē: & cōtētiō-
nes nō pōt eē p̄fecta reli-
gio. Vide ergo soror dile-
cta ne p̄ lites & cōtētiōes p̄-
das tuos labōf̄s. Caue ne
dies tuos p̄das p̄ d̄tractio-
nes & rixas. Attende tibi
diligēter ne p̄ iurgia & cō-
tētiōes p̄das celestes p̄mis-
siōes. Esto sollicita ne per

stulta uerba p̄das gaudia
eterna. Igit̄ linguā tuā re-
frena & eris religiosa : qa
si eā nō refrēaueris religi-
osa nō eris . Sed si forsitā
mihi nō credis audi Iaco-
bū apo. dicētē: Si qs putat
se religiosū eē nō r̄frenās
liguā suā sed fēducēs cor
suū huius uana ē religio. li-
gua modicū ē mēbrū in
corpore hoīs. Sed tamē si
refrenata nō fuerit totū
corpus maculat & corrū-
pit. Nā sicut modicū fru-
mētū corrūpit totā mas-
sā : & sicut parua scintilla
ignis magnā siluā icēdit.
Ita ligua siue frēo domi-
nos & p̄positos eq̄les &
socios subiectos & puulos
oēs scādelizat: & ad iracū-
diā puocat. Liguā otetio-
sa si frenū nō hēat nullus
hō cū ea ī pace uiuere po-
terit. Rixosa ligua uenēo
ē plena q̄ si nō f̄xerit casti-
gata oēs socios suos pdu-
cet ad scandala. Soror ue-

nerabis ergo bonū ē tibi
ut p̄hibeas liguā tuā a ma-
lo & labia tua ne loquant̄
dolū. Cōsidera unde ueni-
sti & ad qd uēisti. De mū-
do existi & ad castra dei:
hoc ē ad monasteriū fugi-
sti. Diuitias seculi postpo-
suisti & ad celestes diuiti-
as p̄merēdas uēisti. Et iō
pauptatem elegisti: gratis
pauptatē elegisti . Et iō ob-
liuōi debes tradere oīa q̄
p̄p̄ deū f̄liq̄sti. Caue ergo
ne uelis alius te p̄ferī q̄to
maior es tāto te humilia
in hoīb̄s dimitte conuē-
ticolā cōspirationis & de-
tractiōis. Fuge murmura-
tiōes & susurratiōes: susur-
ratiōes non audias. Mur-
muratiōibus aurē tuā nō
prebeas. Separa aures a
detrahentibus quasi a ser-
pentibus: Fuge detrahen-
tes q̄si serpentes detrahē-
tes infundunt uenenum
mortiferum ī auribus se
audiētīū: q̄ d̄trahit & q̄ d̄

trahētē libēter audit uter
q̄ peccat. Nō solū ille q̄ d̄
trahit peccat sed & ille q̄
uolūtariē detrahētē audit
Honestā uirgō audi ea q̄
dicit uir p̄fectus ī psalmo
Nō sedi cū cōsilio uanita-
tis & cū iniq̄ gerētibō nō
itroibo: Tu ergo cū cōsilio
uanitatis nō sedeas & cū
mala loq̄ntibō nō cōmisce-
aris nō cōtēdas ī ulla cā: ī
nulla cā decertare studeas
Cōtētio lites parit. Cōtē-
tio pacē cordis extīguit.
Cōtētio ripas gignit: Cō-
tētio iurgia seminat. Con-
tētio faces odiorū accēdit
Cōtētio cōcordiā rūpit.
Cōtētio conturbat oculū
mētis sicut ait Dauid. tur-
batus ē oculus meus a fu-
rore. Iḡr amabilis in xp̄o
soror moneo te ut in ulla
cā cōtēdas. Nō cōtēdas p̄
cibo neq̄ p̄ potu neq̄ p̄
uestimēta. Sed accipe de
manibō p̄positaḡ tuarū
ea q̄ tibi dederūt sine mur

muratiōe q̄ a p̄positis tuis
tibi fuerit mīstratū sine
murmuratione accipe. Si
soror tua meliora uesti-
mēta accepit q̄ tu accipi-
sti nō sit tibi cure: si p̄posi-
ta tua dederit tibi uile ue-
stimentū & sorori tue de-
derit preciosū de hoc nō
murmures. Si meliora ue-
stimēta sororibō tuis fue-
rūt & tu accepisti uiliora su-
p̄ hoc nō cōtēdas. In nulla
tp̄ali cā eligas meliora: In
trāsitoriis rebus meliora
nō q̄ras. In rebō mūdi me-
liora nō cōcupiscas: q̄re q̄a
nō uenisti ad diuitias: sed
ad paupertatē. Nō uenisti ad
mōasteriū ut diuitias ter-
renas hēas: sed ut uirtutes
spirituales acq̄ras. Nō ue-
nisti ad claustra ut ī uesti-
mētis p̄ciosis resplēdeas:
sed ut in simplicitate deo
seruias. Nō uenisti ad or-
dinē ut āte oculos hoīum
ī uestibō gloriosa appeas:
sed ut p̄ humilitatem deo

placeas. Nō uenisti ad fan-
ctā cōgregationē ut uolū-
tatē tuā cōpleas: sed ut uo-
lūtati aliene obedias & p
deo oīa terrena despicias
Alioqn meliō tibi fuerat
ī domo p̄ris tui remanēf
q̄ ī monasterio p̄ciosa ue-
stimēta q̄rere. Meliō tibi
fuerat ī domo parētū tu-
orū habere solaciū: q̄ īter
āncillas dei p̄ terrenis &
trāsitoriis rebus mouere
scādalu. Meliō tibi fuerat
ī terra tua cōmorari: q̄ in
domo dei p̄ tpalibō rebo
cōtēdere: aut litigare aut
murmurare. Iḡr soror ca-
rissima: sicut sup̄ius dixi ti-
bi: ī nulla cā decertare stu-
deas: nisi ut soli deo place-
as. Amen.

De disciplina. Ser. xviii.

Sapientissimo salomō
ait. Audi fili mi disci-
plinā p̄ris tui: & ne dimit-
tas legē m̄ris tue: ut adda-
tur gr̄a capiti tuo: & tor-
ques collo tuo. Tene disci-

plinā: & ne dimittas eam.
Custodi illā: q̄a ipsa ē m̄f
tua. Accipe disciplinā: &
noli abiicere eā: Qui odit
castigatōes: stultus ē. Qui
ī crepatōes reliquat mul-
tū errat. Qui disciplinam
d̄spicit peccat. Qui custo-
dierit disciplinā: inueniet
uitā. Qui uero disciplinā
noluerit custodire: iueni-
et mortē. Egestas & igno-
minia erit illi q̄ deserit di-
sciplinā. Qui acquiescit ca-
stigati: gloriabit̄: Stultus
irridet disciplinā p̄ris sui.
Qui at̄ custodit ī crepatio-
nes: sapiēs ē. Plus p̄ficit ca-
stigatio ligue apud prudē-
tē: q̄ cētū plage apud stul-
tū. Vir sapiens & discipli-
natus nō murmurabit: ad-
uersus eū q̄ castigat illum:
Tamē castigatio debet eē
moderata. Vnde beatus
Ambro. Leniter castiga-
tus exhibet reuerentiā ca-
stigati: q̄ uero crudeliter
castigat̄ uel ī crepat̄: nec ī

crepationē suscipit nec sa-
lutē: blāda pietate sūt por-
tādi: q̄ pro sua ifirmitate
nō possūt icrepari pro di-
uersitate peccatiū alii por-
tādi sūt: alii castigādi: q̄
modus diuersus ē pccōḡ.
Prelati ecclesie portā de-
bēt subitos suos quos cor-
rigunt: & corrigere quos
portāt. Hic Salomō ī basi-
bus templi domini imagi-
nē leonis: & bouis: & che-
rubī: ope sculptorio fecit
pingere. Quid aliud desi-
gnāt bases ī tēplo: nisi pla-
tos ī ecclesia? Quicūq̄ so-
licitudinē regiminis susci-
piūt: tāq̄ bases portāt on-
suppositū: Cherubī pleni-
tudo scientie iterptat. In
basibus cherubī cherubī
mōstrat: q̄a p̄lati ecclesie
plēi debēt eē celestis sciē-
tie. Per leonē terror seu-
ritatis figurat: Per bouē
uero paciētia māsuētudis
ostēdit. Itaq̄ ī basibus ne-
q̄ leones sine bobus: neq̄
boues sine leōibus expri-

muntur: quia p̄lati eccle-
sie: aliquando rigide: ali-
quando cum dulcedine: a-
liq̄do cū aspitate: aliq̄do
uerbis: aliq̄do flagellis: de-
bēt subiectos suos corri-
gere: q̄a ille q̄ blanda uer-
ba castigatus nō corrigi
neesse ē ut acrius corri-
gat: uel arguat: Cū dolor
n. abscondenda sūt uulne-
ra q̄ leuiter sanari nō pos-
sūt. Qui secreto admoni-
tur de peccato corrigi ne-
gligit publice ē arguēdū:
ut uulnus q̄ occulte sana-
ri nequit: māifeste debe-
at emēdari palā sūt arguē-
di: qui palā nocēt. Ut dū
aperta obiurgatiōe sanāt
hi q̄ eos imitādo delique-
rūt: corrigant: ut dū unus
corripit: ceteri emēdēt.
Melius ē ut p̄ multoꝝ im-
saluatione unus condēn-
netur q̄ per unius licenti-
am multi periclitentur.
Etiā beatus Gregori. ait.
Sūt multi qui uerba icre-
pationis audiūt & ad peni-

tentiā redire contēnunt.
Vnusquisq; audiat de re-
gno dei quod diligat: Au-
diat de inferno qđ timeat
ut si p amore ad rgnū nō
uenit. Salti per timorē ue-
niat. Verba sūt bti isidori
iusti benigne suscipiunt
castigationē qđo de suis
culpīs arguūt. Soror cha-
rissima disciplina ē emen-
datrix q̄ nō ē uilipēda: &
iō debemus p̄latos n̄ros
diligē & uerba eorū bēi-
gne suscipē: q̄ p̄ icrepati-
ones & castigationēs suas
aufert a nobis pprias uo-
lūtates: & mūdi cupidita-
tes. Vnde ī cāticis cātico-
rū de eisdē p̄latis. Ecclesia
uel quilibet fidelis aīa di-
cit. Inueniūt me custodes
q̄ custodiūt ciuitatē p̄cu-
serūt me & uulnerauerūt
me: tulerūt mihi paliū me-
um: custodes meorū p̄cu-
sodes ciuitatis. Intelligi-
mus p̄latos q̄ statū scē ec-
clesiē custodiūt: q̄ et aīam

fidelē iueniūt: eāq; suis p̄-
dicatiōibus & exornatio-
nibus atq; minis percuci-
unt & amore charitatis
xp̄i uulnerāt nec solū hoc
sufficit eis sed et palliū ei
tollūt. i. oēm terrenā dele-
ctationē atq; substātiā tē-
poralē ab ea aufert & eā
nudā peccatis ac spoliatā
diuitiis ad regnum celoꝝ
trāsmittūt. Igit̄ soror mi-
hi in xp̄o dilecta ualde di-
gnū ē: ut p̄latos n̄ros q̄si
p̄res diligam: & ut ab eis
disciplinam nostre salutis
libenter suscipiamus secu-
dum cōsiliū dauid p̄phe-
te dicentis: apprehendite
disciplinam ne quādo ira
scatur dominus & perat-
tis de uia iusta. ergo si de
uia iusta nolumus perire
necessē est nos discipli-
nam suscipere. Si ille qui
disciplinam non suscipit
de uia iusta peribit pro-
culdubio in uia iusta: cō-
firmatus erit q̄ disciplinā

fufcipit. Nunc ergo fofor
uenerabilis moneo te ut
libenter fufcipias discipli
nā ut ab ira dei dībereris
& ī uia iufta cōfirmeris.
Multas age grās illi q̄ ca
ftigauerit te: illi q̄ īcrepa
uerit te grās f̄pēde. Si ab
batiffa uel prioriffa p̄ fa
lete tua īcrepauerit te nō
cōtrifteris: quū abbatiffa
uel prioriffa monftraue
rit tibi uia salutis tue fufci
pe doctrinā illi gratis. q̄
do aliq̄ monftrauerit ti
bi cam̄ tue salutis tu non
fis rebellis. Dilige eas q̄ te
rephēdūt de tuis trāsfref
fionibō. Ama eas q̄ te cafti
gauerūt de tuis negligētis:
q̄fi alates dilige eas q̄
te rephēdūt de tuis trāsfref
fionibō: caftigātibō ī
iuriā non respondeas. In
crepātibō te contūeliā nō
dicas: mala p̄ bōis nō red
das. Aduerfus bona con
filia non respondeas iur
gia. Aduerfus bona uer

ba nō r̄fpōdeas mala: q̄re
qa q̄ diligit disciplinā dili
git fapientia: ergo & tu fi
disciplinā dilexeris fapiēs
eris. Prudēs eris fi īcrepa
tiōes patiēter fufinueris:
fapiēs eris fi hūiliter cafti
gatiōes portaueris. Hęc
fta uirgo iō a domio & a
platis n̄ris ī hac uita corri
pimur ut non cū hoc mū
do dānemur. Multo me
lius ē nobis ī hac uita a p̄
latis n̄ris p̄ negligētis cor
ripi q̄ ī futura uita dānari
Melio ē nobis ī hoc fecu
lo a p̄pofitis n̄ris pro trāsfref
fionibō & culpis cafti
gari q̄ ī futuro feculo pu
niri. Amabilis mihi ī xp̄o
fofor: melio ē tibi māu ab
batiffe flagellis cedi: q̄ ī in
ferno penas pati: melius
eft tibi māu abbatiffe uel
e prioriffe flagellari ī hac
uita q̄ in inferno crucia
ri ī futura Melius tibi eft
māu abbatiffe flagelis uer
berari q̄ ī inferno torq̄ri.

Melior tibi est in hoc mundo
quam manū abbatisse uel prio-
rissime sustinere flagella: quam pa-
ti eternas penas in gehēna
Melior est tibi manū abbatif-
se uel priorissime tepalif af-
fligi uirgulis: quam cremari in
ternis icēdiis. A quo te di-
gnetur liberaſ ille qui te rede-
mit suo precioso sangui-
ne. Amen.

De obedientia. Ser. xix.

Soror charissima audi
uerba pauli apo. Non
est potestas nisi a deo. Que autem
sunt ordinata a deo: ordinata
sunt. Iamque qui resistit potestati dei
ordinatiōi resistit: ergo non
debetis continere potestates
sive mundi sint sive eccle-
sie: quia omnes a deo ordinate
sunt. Igitur quando per obedientiam
prelatis nostris contradicimus: deo
iniuriam facimus: Quando per su-
perbiam & inobedientiam prelatis
nostris rebelles sumus: contra
dei precepta facimus. quando
prelatis nostris contumaces su-
mus atque inobediētes deum

continemus: qui dixit. Qui
uos audit me audit. id est. qui uo-
bis est obediens: mihi obedi-
ens est. Et qui uos despicit me
despicit. Soror dilecta mi-
hi in christo ergo qui prelatum suum
despicit: deum despicit. Et qui
prelatum suum honorat: deum
honorat. Et qui obediens
est prelati suo: obediens est deo
Hanc uirtutem. id est. obediētiam
laudat samuel propheta di-
cens. Maior est obediētia: quam
sacrificium: & obedire ma-
gis quam offerre ad yper arietum
quonia quod si peccatum ariol-
ladi est: repugnare: & quasi
scelus ydolatrie nolle ac-
quiescere. id est. nolle obedi-
re. Maria soror aaron per super-
biam & inobediētiam murmu-
rauit contra Moysen fratrem
suum: & statim percussa est lepra
Maria qui contra Moysen fra-
trem suum. id est. prelatum murmura-
uit: per inobediētiam & rebellio-
nem significat animam cuiusli-
bet hominis: qui murmurat con-
tra prelatum suum: cui non uult

obedire: nec p̄cepta salu-
tis accipe. Et q̄a non uult
p̄ obedientiā p̄cepta sui p̄-
lati suscipere lepra p̄ccōr̄: p̄-
cutit atq̄ fedat. Etiā cho-
redathā: & abyrō q̄ cōtra
moysē & aarō p̄ sup̄biam
& cōtumeliā atq̄ iobediē-
tiā iſurrexerū: statī p̄ sua
p̄sūptiōe penas sustinue-
rūt: sicut scriptum ē ī psal-
mo. Apta ē terra & deglu-
tuit datā. & opuit sup̄ cō-
gregationē abyrō. Et ite-
rū. Exarsit ignis in sinago-
ga eor̄: flāma obussit pec-
catores. Nā & ozias rex
cū p̄ sup̄biā: & iobediētiā
atq̄ contumatiā turibulē
accepisset & cōtra legem
dei sacrificare uoluisset: a
deo est lepra p̄cussus: atq̄
maculatus ī fronte. Nā &
faul rex q̄a iobediēs fuit:
regnū pdidit: & ī manib̄
inimicor̄ suor̄ cecidit.
Etiā ionas p̄pheta p̄ iobe-
diētiā fugit: & cū p̄ncis ab-
sorbuisset atq̄ ī p̄fūdū ma-

ris misit. Cauēdū ē igitur
nobis: ne cōtra p̄latos n̄ros
p̄ iobediētiā audeamus in-
surgere: ne domūs p̄ eis
uelit ī nos q̄a uice sua fun-
gunt̄ aspe uisitare. Vene-
rabilis soror p̄ salute n̄ra
posuit deus p̄latos ī eccle-
sia: ut nobis p̄uideāt & ut
deo p̄ nobis rōnē reddāt
atq̄ nos ne mala faciam̄
custodiāt. Vnd̄ pat̄. apo:
Obedite p̄positis ūris &
subiacete eis: ipsi. n. p̄ iugi-
lāt̄ q̄si rōnē reddiduri p̄ aia
bus ūris. Prelati debēt cu-
stodire ac regere gregem
domini: cū magna uigilā-
tia ac solitudine. De q̄b̄
ī cāticis cāticor̄ legiſ. Le-
ctulū salomōis sexaginta
fortes ambiūt: ex fortissi-
mis israhel: oēs tenētes gla-
dios: & ad bella doctissimi:
mi: uniuscuiusq̄ ensis sup̄
femur suū: p̄ timores no-
cturnos. Verus salomon
xp̄s esse itelligiſ: q̄ reuera
pacificus ē q̄a pacem iter

deū & hominē reforma-
uit. Lectulū uero salomo-
nis cōgregatio ē fideliū ī
qua deus hītat & req̄scit
Lectulū uero solomonis
sexagīta fortes ābiūt. s. p̄
lati: q̄ defendēdo: castigā-
do: icrepādo. corripiēdo:
admonēdo: circūeunt: &
custodiūt ecclesiā dei: con-
tra uicia: & contra inimi-
cos uisibiles atq̄ iuisibiles
Qui iō fortes eē dicunt:
q̄ p̄lati s̄cte ecclesie p̄fe-
cti sunt ī obseruatiōe mā-
datōꝝ dei. Oēs tenentes
gladios. i. spirituale uerbū
q̄ predicādo uitia subie-
ctorū debent reprimere.
Ad bella sunt doctissimi:
quia necesse ē ut ad bella
spiritualia sint instructi.
Vniuscuiusq̄ ensis sup̄ fe-
mur suū. Prelati scē eccle-
sie sup̄ femur enses tenēt
q̄ prius ī se: & tūc in sibi
subiectos uicia carnis de-
bent resecare. Et hec oīa
faciūt p̄p̄ timores noctur-

nos. i. p̄p̄ occultas insidias
malignoꝝ spiritū: qui ī
nocte huius seculi maxie
insidiant̄ sanctis prelati-
s ut illis deceptis lectulū sa-
lomonis. i. congregatio-
nem seruoꝝ dei fedar̄ ac
maculare possint. Soror
charissima: ideo hec dixi
tibi: ut cognoscas q̄ deuo-
te quāq̄ humiliter debe-
mus prelati nostris obe-
dire. Obedientia sola uir-
tus est: que uirtutes ce-
teras menti inserit: inser-
tasq̄ custodit. De qua sa-
lomon ait. Melior est o-
bedientia q̄ uictime: quia
per uictimas aliena caro
mactatur: per obedienti-
am uero propria uolun-
tas religatur. Vnde uir o-
bediens loquitur uictori-
as: quia dominum aliene
uoci humiliter obedit: se
metipsum in corde supe-
rat. Adam in infernum
cecidit: quia inobediens
fuit. xp̄s uero ad celū ascē

dit: quæ usque ad mortem deo
patri obediuit. Sicut per ino-
bedientiam Ade peccatores
constituti sunt multi: ita per
obedientiam christi iusti consti-
tuti sunt multi. Et sicut propter
peccatum Ade omnes homines sunt
in condemnationem mortis:
ita per iustitiam christi omnes homines
in iustificationem uite. Et ite-
rum. Sicut inobedientia pri-
mi parentis generauit mor-
tem: ita obedientia christi gene-
rauit uitam. Igitur soror di-
lecta: si per christum fueris obe-
diens tuis prelati: cum christo re-
gnabis in celis. Contra ma-
træ tuam. id est abbatissam uel prio-
rissam: nunquam uerbum aspera di-
cas. Prelatis tuis nunquam rebel-
lis existas: prepositis tuis in
ulla causa contraducas. Vene-
rare autem omnes melioris scien-
tie: ac melioris uite. Ve-
rare unumquemque hominem per
suo merito scitatis. Maiori
gradui reuerentiam tribue
competentem. Secundum dignitatem
unicuique homini tribue hono-

rem. Superiori gradui equalem se
non exhibeas. Senioribus
sta obedientiam: & famula-
re humiliter propriis eorum. Ce-
de auctoritati maioribus. de-
fer digna seruitia maiori-
bus. Esto cunctis obediens
in bonis preceptis. Os sponsa
christi: ita obedias homini ut non
offendas uoluntatem dei. In
malis operibus nunquam sis obe-
diens. Non obedies illi qui
male tibi facere mandauit:
malum facere iussa, non
confertias. Noli obedire in
malo cuiquam potestati. Etiam si pe-
na compellat: si supplicia imi-
nent: si tormenta occurrant
Melius est mortem pati: quam ma-
la iussa implere. Melius est
ab horum iugulari: quam ef-
fero iudicio danari. Neque
non est sine culpa: qui ut ma-
lum fieret obediuit. Igitur
soror uenerabilis: esto o-
bediens usque ad mortem
& dabit tibi deus coronam
uite. Amen.

De perseuerantia: Ser. xx.

Soror charissima au
di beatū Hiero. dicē
tē. Nō q̄runt ī xp̄ianis ini
tia uel exordia sed finis &
p̄seuerātia. Pau. apo. ma
le cepit sed bene finiuit.
Iudas uero scarioth bene
cepit sed male finiuit. La
udas initiū iude sed finis
uite illius cōdēnat. Vnde
bt̄us Grego. Virtus bōi o
pis p̄seuerātia ē ī casū bo
nū agit si ante terminū ui
te deserat. De hoc et bea
tus isidorus ait. Non iudi
cat deus hoīem d̄ p̄terita
uita: sed de suo fine. Vnus
q̄sq̄. n. ī die mortis sue iu
stificabit̄ aut cōdēnabit̄:
unde scriptū ē ubi te inue
nero ibi te iudicabo. Etiā
bt̄a magdalena iō xp̄m re
surgētē p̄rio meruit uide
re: q̄a eū req̄redo p̄seuera
uit: unde et ī cāticis cātico
rū d̄r ī lectulo meo p̄ no
ctes q̄siui quem diligit aīa
mea. Moneo ergo te hōe
sta uirgo ut q̄ras eū dē le

sum xp̄m sp̄sū tuum ī le
ctulo tuo. i. ī rege mētis at
q̄ uete cōtēplatiōis: p̄ no
ctes quere eū: hoc ē ī hac
uita ad eū suspirādo: eūq̄
desiderādo: ut eū p̄fecte ī
futura uita iuenire possis
ac uidere regnātē in p̄ris
folio. Sine ītermīssione q̄
re eū bene uiuēdo ut faci
em eius merearis uidere
ī celesti regno. Rogo xp̄i
sp̄sa ut dicas cū David p̄
pheta: Sitiuit aīa mea ad
deū fōtē uiuū q̄do ueniā
& apparebo āte faciē do
mini. Vere aīa tua deū si
tit si eū sup̄ oīa diligit. Ve
re aīa tua deum sitit si p̄ a
more illic despicit oīa ter
rena. Ver̄ aīa tua deū sitit
si eū ī dextera p̄ris regnā
tē cōcupiscit. Etiā idē pro
pheta nos amonet dicēs:
Querite dominū & cōfir
mamini: querite faciē eius
sp̄. i. ī p̄speritate & angu
stia: ī paup̄tate & habūdā
tia: ī infirmitate & ī sani

tate: iuuētute & i senectute debemus deū q̄rere tota mēte: tota itētiōe: ut ab eo mereamur cōfirmari i scā cōuersatiōe: & ut illū mereamur iuenir ac uide re i celesti regno mūdēus nos ab oī ignamēto carnis ac ipūs: q̄a non nisi casto corpore ad celos poterūt subleuari i die resurrectiōis. Nec poterūt uideri gloriā diuine maiestatis nisi illi q̄ sūt mūdo corde. Soror dilecta mihi crede q̄a nō ociosis & uagātibō dabit regnū celoz sed q̄ rētibus & petētibus atq; pulsātibus. Sic. n. ait dominus: petite & accipietis. q̄ rite & iuenietis: pulsate & aperiet uobis. Petēda est ergo ianua regni orādo q̄ rēda bene uiuēdo: pulsanda i dī seruitio: p̄seuerādo nō sufficit bōa icipere nisi et q̄sq; incipere studeat ea q̄ bene inchoauit usq; ad finē uite p̄ducere: quia

melius ē uia iustitie nō cognoscere q̄ post cognitio nē retrorsū cōuerti. Vnde dominus i euangelio. Nemo mittēs manū suā i aratru & respiciēs retro apta ē regno dei. Igit̄ soror uenerabis necesse ē ut p̄desideriū eterne beatitudis pulsēmus quotidie aures dei oīpotētis nec deficiamus a bonis q̄ icēpimus priusq̄ illo aperiēte mereamur de carcere mortis huius eripi & ad portā celestis p̄rie puenire. Soror i xp̄o amabiliis mihi bonū ē nobis p̄seuerare i seruitio dei: Quoniā q̄ de mōasterio ad seculū reuertūt plusq̄ carbones nigri efficiunt. Qui de mōasterio ad seculū descēdūt efficiunt nigri sicut carbones frigidi. Quare. quia p̄torporē mētis ab igne charitatis dei sunt mortui atq; extincti: Vnde bt̄s isidorus. Qui de bona uita ad

malā reuertunt: p̄ cupiditate mūdi sūt cōtenebrati & nigredie uicioꝝ sūt fedati: & fuscata atq̄ a luce sup̄ne claritatis dei sūt extranei & alieni. **Qui** de monasterio ad seculū fugiunt: a societate āgeloz se parātur: & demonibus sociātur. **Qui** scām cōgregationē reliquūt: & ad secularē uitā descēdūt: a societate dei elōgātur: atq̄ dominio diaboli subiugant̄. **Soror** ī xp̄o amātissima: cōsidera qd̄ fecisti: **Quotidie** reduc ad memoriā unde uenisti: & ad qd̄ uenisti & q̄re uenisti. Tu pp̄ deū oīa q̄ ī hoc mūdo sūt reliquisti ac despexisti: & p̄ amore illius mōasterium elegisti: Tu regnū celoz cōperastī: & te ipsā ī p̄cio illius tradidisti. **Stude** ergo cū summa uigilātia: ut nō pdas regnū q̄ comperastī: sed ut habere possis ī p̄tetuū q̄ optastī & desi-

derastī. **Caue** ne pdas regnū p̄ quo temetipsā dedisti p̄ciū. **Audi** pau. apo. dicētē. **Nō** coronabit̄ nisi q̄ legitime certauerit. **Ille** laborat legitime q̄ ī bonis opibus p̄seuerat usq̄ ad diem mortis sue. **Ille** certat legitime: q̄ ī seruitio dei p̄seuerat sine fraude: & simulatiōe. **Ille** deo digne seruit q̄ bonū opus qd̄ cepit: usq̄ ad cōsumationē p̄ducit. **Ille** ī bōis opibus bene desudat: q̄ ea q̄ bene īcoauit cōsumat. **Vnde** ecclesia de suis mēbris ī dei seruitio p̄seuerātibz ī cāticis cāticoz dicit. **Ligna** domoz n̄r̄az cedria laq̄aria uero cipressia. **Domus** ecclesie sūt conuēticularia fideiū deo seruiētū: atq̄ ī his q̄ dei sūt p̄seuerātū. **Cedrus** itaq̄ atq̄ cipressus: arboīs sūt ī putribilis nature & signant scōs dei: qui infatigabili atque immarcessibili desiderio cōdito

ris sui flagrāt: & i bonis o
pibc usq; ad cōsumationē
uite p̄seuerāt. Igr̄ uenera
rabis uirgo & tu esto cip̄s
sus i domo dei i bōa uita
p̄seuerādo: Etiā in domo
dei cedrus eris: si d̄ te exē
plū bōe uīte dederis. atq;
odorē bōe cōuersionis
sociabus tuis. Virgo pru
dēs iō hoc dixi ut tota mē
te despicias aōre seculi. Iō
hec dixi: ut nūq; uelis reli
giosā uitā reliq̄re & secu
larem req̄rere. Iō hec dixi
ut nūq; uelis mōachalē ui
tā deferere: & sicut canis
ad uomitū uita redire ad se
culū. Mōeo te ut i mōaste
rio cūctis dieb; uite tue p̄
seueres: & ut secularē uitā
nūq; desideēs. Mōeo te ut
cū sūmo d̄siderio mōaste
riū diligas & ut toto cor
de seculū postponas. Mo
neo te ut oī tpe in domo
dei p̄maneas: & ut nūq; ad
seculū redire queras q̄re?
Quia in mōasterio ē uita
cōtēplatiua i seculo ē uita

laboriosa. i mōasterio est
uita scā: i seculo ē uita cri
minosa. In mōasterio est
uita spūalis: i seculo ē uita
carnalis. In mōasterio est
uita celestis: i seculo ē uita
terrestis. In mōasterio ē
uita q̄eta: i seculo est uita
trubulēta. i mōasterio est
uita pacifica: i seculo ē ui
ta litigiosa. i mōasterio ē
uita trāq̄lla: i seculo ē uita
cōtētiosa. i mōasterio est
uita pacifica: i seculo ē ui
ta iurgiis plena. i mōaste
rio ē uita casta. i seculo est
uita luxuriosa. in mōaste
rio ē uita p̄fecta: i seculo ē
uita uiciofa. i mōasterio ē
uita plena uirtutib;: i secu
lo ē uita plena uiciis. i mo
nasterio ē uita sc̄itatis: i se
culo est uita iniq̄tatis: So
ror reuerēdissima audisti
bōa q̄ sūt i mōasterio au
disti mala q̄ sūt i seculo: au
disti uirtutes monasterii
audisti uicia seculi: audisti
salutē mōasterii: audisti p̄
dicionē seculi. audisti uita

audisti mortē. Hūc igr̃ ec
ce ī cōspectu tuo bonū &
malū. Ecce āte oculos tu
os pdicōne aīe & salutē:
Ecce āte te uitā & mortē.
Ecce ignis & aqua extēde
manū tuā & ellige qđ uis
Ecce uia padisi & ecce uia
īferni. Ecce uia q̃ ducit ad
uitā. & ecce uia q̃ ducit ad
mortē. Ergo ābula p̃ quā
uolueris. Hoc solū rogo
ut elligas meliorē. Fr̃ mi
siliū tuū accipiā & melio
rē uia elligā: bonū ē mihi
siliū accipe: & p̃ uia q̃ ducit
ad padisū ābulā cum
dei iuuamine. Hōesta uir
go qa meliorē uia elligis:
deo gr̃as reddo. Igr̃ uita
bonā quam cepisti teneī
nō deseras. Propositū bo
ne uite iā serua oībō die
bus uite tue. tūc erit opus
tuū p̃fectū si pdurauerit
usq; ī finē. Salus p̃seuerāti
bus p̃mittit̃. Premiū p̃se
ueratibō dat̃. Nō ē bonus
q̃ bonū facit sed q̃ īcessa

biliter facit. Si ergo ī bo
nis opibus usq; ī finē uite
p̃seueraueris salua eris.
De uirginitate. Ser. xxi.
Prudētes uirgines ac
cepūt oleū ī uasis su
is cū lāpadibō. Soror cha
rissima: audi q̃ dico. Men
te & corpore uirgines nō
sūt fatue: sed prudētes: &
possūt exire obuiā sp̃sō:
qa hēnt oleū ī uasis suis. i.
castitatē ī mētibus. Virgi
nes uero corpore & non
mēte: nō sūt prudētes sed
fatue: nec possūt exire ob
uiā sp̃sō: qa nō hēnt ole
um ī uasis suis. i. non hēnt
castitatē ī mētibus. Sic ait
bt̃s īsidorus. Virgo cor
pore & nō mēte: nō hēt p̃
miū ī remuneratione. Et
dominus ī euāgelio: de fa
tuis uirginibus ait. Amen
dico uobis: nescio uos.
Hac de cā te mōeo soror
dilecta mihi: ut sis mente
& corpore uirgo: ut post
hāc uitā merearis colloca

ri i celesti thalamo a Iesu
xpo celesti spōso. Virgini
tas nō ē iusta: sed admoni
ta: qd nimis ē excelsa. Du
plicatū est donū uirginita
tis: qā i hoc mūdo sollicitu
tudine caret seculi: & i fu
turo premiū castitatis re
cipiet. Sine dubio q casti
pseuerāt & uirgines: ange
lis dei erūt eq̄les. Virgīes
feliciores eē in eterna bt̄i
tudine: Esaiā testāte q̄ ait
Hec dicit dominus eunu
chis. Dabo eis in domo
mea: & i muris nūerus lo
cū: & nomē melius a filiis
& filiabus: nomen sem
piternum dabo eis q̄ nō
peribit. Omne peccatū
per penitentiam recipi
et indulgentiam. Virgini
tas uero si labitur. nullo
modo reperatur. nam q̄
uis q̄ p penentiā r̄cipiat
ueniā: tamē p̄ corruptio
nē nūq̄ recipiet pristinā.
Soror uenerabilis: nihil
ualet uirgītas carnis: ubi
nō ē itegritas mētis: Vir

gines de suis meritis glori
ātes: hypocritis oparāt q̄
gloriā boni opis foris ap
petūt: quā itra cōsciētā ha
bere debuerūt. Hoc ē. n. in
euāgelio: uirgines nō h̄re
oleū i uasis suis. i. nō serua
uere i cōsciētā testimoniū
boni opis: sed i facie glori
ari ap̄d hoīes: nō i corde
apud deū. Verba sūt bt̄i
Augu. Nihil p̄dest uirgi
nitas carnis: ubi h̄tat ira
cūdia mētis. Multū distat
iter puritatē uirgīalis aīe:
nulla cōtagiōe pollute: &
eā q̄ multoꝝ libidini sub
iacuit. Soror uenerabis:
audi beatū hyero. dicētē.
Nihil p̄dest h̄re carnē uir
ginē si mente q̄s nupserit
Nihil ēt p̄dest corpis uir
ginei custodire uirginita
tē: si oculos a cōcupiscētia
noluerit refrenare. Virgi
nitas i corpe nihil p̄derit
si charitas aut humilitas a
corde discesserit. Moneo
iḡr te honesta foror i xpo
ut sis mēte & corpe uirgo

Mō eo ēt te ut accipias o-
leū bonorū opū tecū: atq;
ut ornes lāpadē tuā bonis
moribus & illumies eam
sacris uirtutibus ut cū cla-
mor factū fuerit ecce spō
sus uēit exite obuiā ei: pos-
sis occurrere iesu xpō spō
so tuo celesti & ab eo col-
locari ī celesti thalamo.

De continentia. Ser. xxii.

S Oror charissima ro-
go ut cū oī deuotiōe
audias amōitionis uerba.
Tricēnarius nūerus pri-
mus ē & significat federa
nuptiarū: Sexagēarius nu-
merus secūdus gradus est
& significat cōtinentiā ui-
duarū. Cētenarius nūerus
tertius gradus ē q; p uigi-
nitatis corona uirginibus
deputat. btūs Isidorus ait
Quidā ī iuuetute luxurio-
se uiuētes. In senectute cō-
tinētes fieri uolūt: & tunc
uolūt castitatē seruare q;
do eos luxuria seruos hīe
cōtēpsit. Tales nō hēnt p

miū qā nō habuerūt labo-
ris certamē. Eos uero ex-
pectat gloria qbus fuerūt
laboriosa certamina. Ca-
stitatis. n. fructus ē suauit-
atis. Castitas ē pulchritu-
do in uiolata scōg. Casti-
tas securitas ē mētis & sa-
nitas corpis. Luxuria car-
nem debilitat fractāq; ce-
leriter ducit ad senectutē.
Longa castitas pro uirgi-
nitate reputatur. Igitur so-
ror ueneranda amanda ē
pulchritudo castitatis. Cō-
tinētes & caste uiuentes
deo in semetipsis pparāt
habitaculum. Vnde apo-
stolus; Caste uiuentes tē-
plum dei sunt: & spiritus
sanctus habitat in eis. Cō-
tinētiā facit hominem
proximum deo Ibi habi-
tat deus: ubi permanet
continentia. Castitas iun-
git hominem celo: Casti-
tas pducit hoīem ad rgnū
Caste uiuētib; pmittit re-
gnū celorū. Caste uiuētes

hēbūt hereditatē in celo.
Bōa ē castitas coniugalī sed
melior ē cōtinētia uidualis
Optia uero itēgritas uir-
ginalis melior ē uidua hu-
milis q̄ uirgo sup̄ba. Meli-
or est uidua cū humilitate
q̄ uirgo cū sup̄bia. Melior
ē uidua lugies p̄cctā sua q̄
uirgo iactās semetipsā co-
rā hoībus de uirginita sua
Melior ē uidua plorās ini-
qtates suas q̄ uirgo extol-
lens semetipsā de meritis
suis. Nō dēt uirgo gloria-
ri corā hoībō d̄ dono sue
uirginitatis: q̄a si hoc fece-
rit nō hēt oleū secū: extin-
cta ē. n. lāpada sua Nō dēt
uirgo desp̄icere uiduas.

Virgo q̄ deo uult placere
nō dēt mulieres caste ui-
uētes cōtēnere: q̄a si hoc
fecerit deo displicebit &
sibi nocebit. Virgo q̄ mu-
lieres caste uiuētes & deo
seruētēs desp̄icit superbi-
am facit. Quare: q̄a meli-
or est peccator humilis q̄

iustus sup̄bo. Tu ergo ue-
nerabis soror nō desp̄ic-
as mulieres q̄ d̄ celo uene-
rūt maritos habuerūt fili-
os genuerunt: q̄a si eas de-
sp̄exeris nimis āte deū cul-
pabilis eris. Anna p̄phe-
tissa maritū habuit: sed ta-
mē de xp̄o p̄phetauit &
eū uidere meruit. Et ma-
ria magdalēa secularis fu-
it sed tamē xp̄m refurgen-
tē uidit & apostoloz p̄-
stola eē meruit. Honesta
uirgo iō hec dixi ut nullo
mō desp̄icias ancillas xp̄i
q̄ ad seruiēdū deo uenerūt
de uita seculari. Non dēs
ergo hōestas femias q̄ de
seculo ad mōasteriū d̄sp̄i-
cere sed honorare q̄a q̄s
deus dignatus ē eligerē tu
nō dēs cōtēnere. Moneo
ergo te uirgo uenerabilis
ut p̄ amore xp̄i seruias eis
& diligas eas q̄si m̄res. So-
ror ī xp̄o dilectissima iō dēs
eis seruiū q̄si filia q̄a deus
cōuertit eas ad se de secu-

lari mita. Igr̄ deo fiuriã fa-
cis: si ancillas dei despicias.
Tu uero amabilis mihi in
xpo soror non dicas ecce
ego lignũ aridũ: nõ dicas
ecce ego arbor ifructuo-
fa: q̄a si xpm spõsũ tuũ di-
ligis: & times sicut debes:
septẽ filios hẽs. Primus fi-
lius ẽ uerecũdia: sc̄dus pa-
tiẽtia: tertius sobrietas: q̄r-
tus tẽpãtia: q̄ntus charitas
sextus hũilitas: septius ca-
stitas. Ecce uenerabilis so-
ror p̄ gr̄am spũs sc̄ti sine
dolore ex icorrupto ute-
ro: septẽ filios xpo pepi-
sti: ut i pleat̄ i te q̄ scriptũ
ẽ. Quia sterilis pepit sep-
tem. Itaq̄ soror amabilis
mihi i xpo: hos filios quos
Iesu xpo spõso tuo genui-
sti: dẽs nutrire: fouere: la-
stare: reficere cõfortare:
& castigare. Nutri eos bo-
nis moribus: foue eos in
finũ itime cõtẽplatiõis: &
da eis mammilas eterne
ducedis. Refice eos amo

re sup̄ne suaũtatis: & con-
forta eos pane uerbi cele-
stis. Castiga eos flagellis ti-
moris dei: & mãda eis ut
nõ supbiãt: & ut nõ sint le-
ues: nec trãsgressõrs: atq̄
ut nõq̄ a te discedãt: nec a
te sepeñt. Vides soror di-
lecta: q̄ uirgĩes p̄cipalẽ
locus teneat i regno dei
& nõ i merito. Quia cõtẽ-
pserũt p̄setẽ mũdũ: iõ pue-
nerũt ad celeste regnũ ad
q̄ te pducere dignẽt ille i
cuius seruicio corpus tuũ
& aĩam tuã consecrasti.
De fornicatiõẽ. Ser. xxiii.

S. Oror in xpo dilecta
mihi moneo te ut cũ
oĩ deuotione audias hec
uerba: domĩ n̄ri Iesu xpi.
Sĩt lũbi ur̄i p̄ciẽti: & lucer-
ne ardẽtes i manibus ur̄is
Lumbos p̄cigimus cũ car-
nis luxuriã p̄cõtinẽtiã co-
artamus. Lucernas in ma-
nibus tenemus: q̄do p̄xi-
mis n̄ris lucis exẽpla mõ-
stramus. Fornicatio car-

nis ut ait bt̄s isidorus a-
dulteriū ē. Fornicatio aīe
seruitus ydoloḡ ē. Prima
forticationis tela oculoḡ
sūt: secūda uerbor̄: sed q̄
nō capiūt oculis: pōt f̄siste
re uerbis. Oīs imūda pol-
lutio: fornicatio dicit̄: q̄-
uis q̄sq̄ diuersa turpitudi-
nis uoluptate p̄stituat̄. Ex
delectatiōe. n. fornicandi
uana gignunt̄ flagitia: qui-
bus regnū dei claudit̄: &
hō a deo sepat̄. īter c̄et̄e-
ra septē uicia: fornicatio
maximū scelus ē: q̄a p̄ car-
nis imūdiciā: tēplū dei ui-
olat: & tollēs mēbr̄. **C**ri-
sti facit membrum mere-
tricis. Igr̄ hōesta uirgo: si
ueḡ est q̄ ī te deus uiuit:
mortua sit ī te fornicatio
Luxuria inimica ē deo: &
p̄ne benedictiōis: atq̄ sub-
stātie: p̄dictio. Fornicatio
nō solū maculat corpus:
sed & cōsciētā. Qui luxu-
riaret̄: q̄uis uideat̄ uiuēs:
tamē mortuus ē. Fornica-

bit deus. i. dānabit eos. au-
di igitur soror charīssima
bt̄i isidori uerba. Fornica-
tiōe coīgnari: deterius est
oī pccō. fornicatio maior
ē oībus peccatis. Fornica-
tio graue peccatū est. For-
nicatio oīa mala superat:
fornicatio grauior ē mor-
te. Melius ē mori q̄ forni-
cari. Melius ē mori q̄ for-
nicatiōe maculari. Melius
ē mori q̄ p̄ fornicatiōe
aīam p̄dere. Luxuria p̄du-
cit hōiem ad penas īfer-
ni. luxuria mergit hōiem
ī īfernum. Luxuria mittit
hōiem ad tartar̄. Oculi a
nūcii sūt fornicatiōis. Vi-
sio ē priā occasio fornica-
tiōis. Mēs n. p̄ oculos ca-
pitur. Per oculos ītrat ad
mētē sagitta amoris uisio
oculoḡ mittit sagittas for-
nicatiōis ī mētē. Oculus
est prima sagitta forni-
cationis. Igitur amabilis
in Christo soror: repri-
me oculos tuos. Ergo
subtrahe uisū. Nō defiga s

oculos tuos in speciem carnis
Nullum hominem hac intentione
aspicias ut eum concupiscas.
nullum hominem intentione aspicias ut
eum carnaliter diligas: Faci
em uiri non uideas: ut eum in
malo diligas. Auerte oculos
tuos ne uideant uanitate.
Pulchritudinem hominis non
concupiscas. Dic mihi soror
uenerabis: quoniam perfectus in
pulchritudine carnis. Non
ne sicut fenum sicat homo &
fugit pulchritudo eius sicut
umbra. Et quando mors
uenerit dic rogo quanta pulchritudo
in corpore remanebit? Cum
uideris totum corpus tumidum
esse: & in fetore conuersum:
nonne claudes nares tuas: ut
non sustineas fetorem fetidissimum.
Dic rogo ubi tunc pulchritudo
uultus: ubi blanda uerba que
corda audientium molliiebant
Vbi tunc sermones dulces
qui homines letificabant. Dic
mihi honesta uirgo: ubi tunc
erit imoderatus risus &

iocus turpis. Vbi tunc uana
& inutilis leticia que in risum
homines commouebat. Perit
ad nihilum deuenit. Sicut fumus
euanuit. Ista est consummatio
pulchritudinis carnis & consummatio
copis. Cognosce ergo soror uenerabilis
quia uana est pulchritudo:
Vnde et salomon ait. Fallax
gratia & uana est pulchritudo.
Igitur soror in christo aman
tissima: si pulchritudo carnis
uana est: ergo si pulchritudo
carnis putredo est & uermis:
itaque si pulchritudo corporis
cinis & terra est: caue ne ideo
homines aspicias: ut eorum
pulchritudinem concupiscas.
Quare? quia mundus transit &
concupiscentia eius. Omne quod
in mundo est concupiscentia
carnis est: & concupiscentia
oculorum. Despicendus ergo
est mundus propter christum
cum omnibus que in eo sunt:
Tu uero honesta uirgo que propter

xpm reliquisti seculum: non de-
bes letari in pulchritudine
hominum. Te ergo moneo
soror in xpo dilecta ut le-
sum xpm spiritum tuum diligas
super omnia: ut cum eo regnare
possis in celesti curia. Cer-
te si plus delectat mentem com-
cupiscentia fornicationis: quam
amor castitatis: adhuc pe-
ccatum regnat in homine: Sed si
magis delectat mentem pul-
chritudo castitatis: quam
turpitudine fornicationis: iam
non regnat peccatum in homine
sed regnat iustitia. Quam-
uis homo sit castus in corpore
tamen si luxuriosus est in men-
te peccatum regnat in corde
eius. Fornicatio cordis est
idololatrie seruitus. Est & a-
liam fornicatio spiritualis:
de qua dominus ait. Qui ui-
derit mulierem ad concupi-
scentiam eam: iam meatus est in
corde suo. Maxime propter car-
nis luxuriam: homines subiu-
ciunt diabolo quam pro cetera
uitia. Castitas est pulchry-
tudo anime: & propter hanc uirtutem

coequal homo meritis ange-
lorum. Soror in xpo amabilis
crede mihi: quia multi propter in-
curiam oculorum iciderunt in
periculum anime suarum. **IN-
TERROGATIO.** Frater dilecte dic mihi si ali-
quem hominem nosti per uisio-
nem oculorum deceptum. **RE-
SPONSIO.** O soror ue-
nerabis: quam multos scio propter
uisum esse deceptos: & in la-
quum dyaboli missos: Ta-
men ex hiis quos audiui ali-
quos dicam tibi. Quia Dia-
bila iacob egressa est ut ui-
deret milites regionis: & a-
damauit eam sic ut atque ra-
puit & uirginitatem illius
turpiter corrupit. Et sic
misera puella quia incaute ui-
dit quod uidere non debuit:
honestatem ac uirginitatem
suam perdidit. David est quidam
die stans in solatio domus
sue: uidit mulierem & a-
damauit eam propter cuius amor-
em commisit adulterium & ho-
micidium: & sic deceptus:
factus est sue legis reus: Et

q̄a uidit incaute: q̄ non de-
buit uidē: cōtraxit macu-
lā oī tpe uite sue. Fortissi-
mus sāson descēdit ī regi-
onē philistinoḡ: & uidit
ibi mulierem atq̄ adama-
uit: & ī gremio illius dor-
miuit: illa uero cr̄es capi-
tis ei: rāsit: & tradidit eū
ī manibus inimicoḡ eius
q̄ statī oculos eius eruēt
& sic miser q̄a uidit q̄ ui-
dere nō debuit, oculos p̄-
didit: & ī piculū corporis
incidit. Cognose ergo so-
ror dilecta. quā multi per
uisionē oculoḡ iciderunt
ī piculū corpoḡ & aīa sua
rū Mōeo ergo te solor in
x̄po amabilis: ut facias pa-
ctū cū oculis tuis: ne incau-
te uideas q̄ uidere nō de-
bes: Caue et ne mors in-
tret p̄ fenestra oculoḡ tu-
orū ad aīam tuā. Itaq̄ so-
ror in x̄po dilectissima: si-
cut iā sup̄ius dixi tibi si te
caro terra adhuc īpugnat
si te adhuc luxuria tēptat:
si te adhuc libido iūitat: si

adhuc memoria fornicā-
tiōis te cruciat: memoriā
mortis tue tibi obiice. Fi-
nē uite tue āte oculos ad-
hibe diē exitus tui p̄pone
tibi. Prepone tibi futura
tormēta: futurū iudicium
quotidie cogita uerfē an-
te oculos tuos ymago fu-
turi iudicii. Reduc ad me-
moriā tuā: horribiles: pe-
nas īferni. Ardor gehēne
extinguat ī te ardorē luxu-
rie. Recordatio eterni iu-
dicii excludat ardorē cor-
poris tui. Flāma īferni in-
extinguibilis: repellat a te
memoriā fornicationis.
Maior ardor minorē ar-
dorē supet. Maior ardor
minorē ardorē uicat. Stri-
dor flāmaḡ horribilis: a-
morē depellat libidinis.
Sicut clauus clauū expel-
lit: ita sepe ardor gehēne
īmittit foras ardorē luxu-
rie. Soror uenēabis oīpo-
tētē deū d̄pcor: ut det tibi
uerā castitatē mēt̄is & cor-
pis. De abstinētia: xxxiiii.

Hoc ē pfectū ieiuniū
q̄do n̄r hō exterior
ieiunat: interior uero orat
Oratio p̄ ieiuniū facilius
penetrat celū: Per ieiuniū
& orōnē mēs hoīs cōiūgi
tur āgelis & copulat̄ deo:
Ieiunia forcia arma sunt
aduersus tēptatiōes d̄mo
nioḡ. Per ieiuniū & ora
tiōes uicunt̄ demōes. So
ror ī xp̄o dilecta: uis scire
p̄ q̄ magis luxuria restrin
git̄. Fr̄ mi uolo: atq̄ ut illd̄
mihi ostēdas rogo. Audi
ergo amabilis soror ī xp̄o
Per ieiuniū fornicatio se
parat̄: p̄ ieiunium luxuria
restringit̄. Remota sati
tate: nō dominat̄ luxuria:
Abstinētia carnē superat
abstinentia luxuriā refre
nat: abstinentia frāgit mo
tū libidinis: abstinentia dis
soluit uirtutē fornicatiōis
p̄ famē & sitī: luxuria de
struit̄: fames & sitis luxu
riā uicunt̄. Mēs multitudi
ne ciboḡ lassata: pdit ui

gorē orōnis: q̄lis ē caro q̄
nō p̄cipit diu cibū talis ē
aīa q̄ assidue pascit̄ uerbo
dei. Ieronimus sic ait. Ie
iunia moderata dēt̄ eē:
ne nimis debilitēt stoma
chū: q̄a modicus & tēpa
tus cibus: corpori & aīe ē
utilis. Piguis uēter non gi
gnit subtilē sentū. Multo
melius ē quotidie paḡ su
mere: quam raro satis co
medere. Parcus cibus &
uēter sp̄ esuriēs triduanis
p̄fert̄ ieiuniis. Ille bene ie
iunat: q̄ ab oībus uitiis de
clinat̄. Melior ē abstinen
tia uitioḡ quā ciboḡ. Nō
ē reputata abstinentia: ubi
fuerit uētris sacietas sub
secuta. Et bt̄s isidorus.
Tota die epulas ī cogitati
one ruminat: q̄ ad explen
dā gulā uespere sibi deli
cial̄ p̄parat. Vētris uacuu
ī orōe uigilare facit. Nā q̄
repletus ē īfert̄ sōnū gra
uissimū. Nō bene uigilare
possimus q̄do uēter n̄r ci

bis ē repletus. Soror uene-
rabilis aridū porta corpō
tuū pp desiderū celestis.
regni: ut impleas qđ scriptū
ē i plas. Sitiuit aīa deū qui
multipliciter & caro mea
Caro. n. tūc deū sitit qđo
p ieiuniū abstinet & arefcit
Soror i xpo amabilis cre-
dē mihi qa si i hac uita pfe-
cte deū esurieris & sitieris
ex eo i celesti pīa faciabe-
ris. Abstinētia uiuificat &
occidit. uiuificat aīam &
occidit corpō: Abstinētia
edificat i aīa uirtutes & dē
struit uitia copis. Oī stu-
dio debēus despiciere gu-
lā ciborū. Spnēda ē concu-
piscētia escarū. Cauēda est
cura uētris qđo uēter im-
moderate reficit corpō ad
luxuriā excitat. Nō debe-
mus comedere ut uēter i-
pleat: sed ut corpus sustē-
tet: ubi uēter ē cibus reple-
tus ibi ē ignis luxurie suc-
cursus. Corpō at qđ absti-
nētia frāgit ignis luxurie

nō esurit. Ille purpuratus
diues q̄ quotidie epulabat
splēdide: qa abstinere a ci-
bis i hoc seculo noluit: iō i-
ter flāmas positus gutā a-
que q̄siuit nec accipe me-
ruit. Sicut p abstinētia ocf
uirtutes spūales radicanf
atq̄ edificāf i aīa: ita & p
facietatē ciborū oīa uitia
nutriūt & cōfortāt i cor-
pore. nō pōt qsq̄ accipe
pfectionē uirtutū nisi pri-
us domuerit i se uētris gu-
lā: iō tres pueri i caminū
ignis nō arserunt qa absti-
nētes fuerūt. Daniel ēt iō
liberatus est de ore leonū
quia seruauit in se abstinē-
tiā ciborum. Nemo pōt a
semetipso tentationes de-
monum expellere nisi re-
frenauerit in se apētum
gule. INTERROGA-
TIO. Frater charissime
rogo te ut dicas mihi qua-
liter debeo castigare cor-
pus meum per abstinē-
tiam. RE

SPONSIO. Soror dilecta sic debes nutrire corpus tuū ut nō supbiat. Et itē sic debes illud reprimere ut nō cadat: sic. n. debet reficere carnē tuā ut seruiat. Et sic eā debes castigare p̄ abstinētiā ut nō pereat. si carnē tuā supra modū affligis ciuē tuū occidis. Et itē si eā priusq̄ oportet reficis inimicum tuū nutris. Carissima soror mea hoc debes sp̄ obseruare ī oī abstinētia ut nō occidas carnē tuā: sed uitia. Iḡ soror mihi ī xp̄o amātissima p̄ abstinētiā corpus tuū castiga. Ieiuna & abstine a cibis. Palidā gere ora & nō rubea: facies tua nō sit rubicūda sed pallida. Aridū porta corpus tuū & nō crassum nō sit corpus tuū crassum sed ficcū. Nō nutrias carnē tuam uermibus: ita māduca ut sp̄ exurias. ita comede ut sp̄ hēas famē: uēter tua

nūq̄ impleat cibis. Esuri & siti abstine & aresce. Crede mihi soror uenerabilis q̄a tētatiōes uicere nō poteris nisi corpus tuū p̄ abstinētiā castigaueris: p̄ cibū & potū crescit luxuria. Ciborū saturitas suscitatur luxuriā carnis: luxuria sp̄ est adiuncta saturitati. Frigus uigiliarū extinguit luxurie ardorē. Maligni spiritus ibi magis intrant ubi plus escā & potū uident. Soror in xp̄o amabilis sicut iam dixi tibi: Si p̄fecte uis tētationes fugere carnis abstine nō solū a cibis sed et ab oībus seculi delectatiōibus ut post hanc uitam ī celo letari possis cum angelis. Amen.

De Ebrietate. Ser. xxv.

Soror charissima mea audi domini nr̄i iesu xp̄i uerba attēdite ne corda ustra graueſcrapula & ebrietate. Pau. et apo. castigando suos discipulos ait.

Nolite iebriari uino in quo
est luxuria. Et salomon ait
luxuriosa res est uinum: & tu
multuosa ebrietas. Ne iras
earis uinum quando flauescit:
nec cum splenderit in uetro
color eius. Ingredieris. n. bla
de: sed in nouissimo mor
debit ut coluber: & quasi ser
pens uenenum effundit. Nul
lum secretum est: ubi regnat e
brietas. Multos exterminauit
uinum: & perduxit eos
ad piculum corporis & anime.
Vinum in iocunditate creatum
est: non in ebrietate. Ubicumque
saturitas habundauit: ibi lu
xuria dominabitur. Ventre
distentum cibis & uini pota
tionibus irrigatum uoluntas
luxurie sequitur. Ebrietas cor
pus debilitat: animam illaquet.
Ebrietas generat perturbationem
mentis. Ebrietas auget
furorem cordis. Ebrietas
nutrit flammam fornicationis.
Ebrietas ita alieat mentem:
ut homo nesciat semetipsum.
Homo ebrius: ita est a semetip

so alieus: ut nesciat ubi sit.
Plerisque laus est multum bibe
re & non iebriari. Quos propheta
increpat dicens. Ve quod
potentes estis ad bibendum ui
num: & uiri fortes ad miscenda
ebrietatem. Et iterum. Veh
quod cum surgitis mane ad ebrie
tatem sectanda & potandum us
que ad uesperam: ut uino estue
tis. Etiam loel propheta cla
mat dicens. Exprobramus tibi e
brii & flete: & ululate omnes
quod bibitis uinum in dulcedine.
Non dicit quod bibitis uinum in
necessitate: sed qui bibitis
uinum in dulcedine: hoc est in
delectatione. Ebrietas mor
tale crimen est. Ebrietas gra
ue peccatum est. Ebrietas in
ter homicidia & adulteria
atque fornicationes reputatur.
Ebrietas eiicit hominem a
regno dei. Ebrietas expel
lit hominem a paradiso. Ebrie
tas demergit hominem in
infernum. Noe bibit uinum &
uirilia quod per sexcentos annos
celauerat nudauit: et loth

uino iebriatus: dormiuit
cū filiabo suis: nec tamen
peccatū fēsit qa alienatus
a semetipso fuit. Cogita
ergo soror dilecta q̄ta fit
detestāda & fugiēda, ebri-
etas ab oībo seruis dei. **IN**
TERROGATIO. Fra-
mi ē peccatū bibeŕ uinū?
RESPONSIO. Venera-
bilis soror: Nō ē peccatū
bibere uinū tēpatū. i. cum
sobrietate. Sic. n. ait Pau.
apo. Thimoteo discipulo
suo. Modicū uinū bibe: p
pter stomachū & frequē-
tes ifirmitates tuas. Audi
ēt qd Salomō dicat. Vinū
cū mēfura potatū: sanitas
ē aīe & corpis. Vinū itē-
patū uenenū ē. Vinū sine
mēfura supat mentē. Per
multū uinū grauaŕ mens:
Per uinū luxuria crescit: p
uinū luxuria excitatur: p
multū uinū luxuria excita-
tur: p multū uinū luxuria
nutrif. Vinū. n. nobis deo
ad letitiā cordis dedit: nō
ad ebrietatē donauit. Igŕ

hōesta uirgo: bibamus nō
q̄tū gula q̄rit: sed q̄tū ne-
cessitas requirit: Caueamus
igŕ ne illd̄ qd̄ deus ad me
delā nobis corpis tribuit
uitio gule deputemus ca-
ueamus ne uinū qd̄ deus
nobis dedit ad salutē cor-
porū i usū uertamo uitio-
rū: Caueamus ne medici-
nā carnis i uitium uerta-
mus ebrietatis. Multi per
uinū a demonibus capti
sūt. Nec ē aliud ebrietas q̄
māifestissimo demon. Tu
ergo soror i xpo amabilis
bibe uinū tēpatū & erit ti-
bi sanitas corpis & letitia
mētis. bibe uinū cū sobrie-
tate: & auferet a te pigriti-
am atq; desidiā & i dei ser-
uitio te faciet sollicitā atq;
deuotā. **Quare?** q̄ uinū
temperate potatum facit
hominem ad orationem
sollicitum & in dei serui-
tio acutum. Igitur soror
charissima si me quasi fra-
trem tuū audieris: & hec
omnia sicut dixi feceris fa

piens eris.

De peccato. Ser. xxvi.

SOROR charissima: au-
di dominū in euāgelio
dicētē: oīs q̄ facit peccatū
seruus ē peccī. Duob; mo-
dis committit peccatū. i.
aut amore cupiditatis aut
metu floris: dū hō uīt h̄e
q̄d cōcupiscit uel eū timet
ne icurrat malū q̄d metu-
it. Quattuor mōs committit
peccūm in corde: q̄ttuor et
mōis ppetrat in ope. Com-
mittit peccatum in corde
suggeſtiōe demonū dele-
ctatiōe carnis: cōsensione
mētis: defēsiōe ellationis.
Committit et in ope aliq̄do
do latēter aliq̄do publice
aliq̄do cōsuetudīe aliq̄do
despātiōe. Istis ergo mōis
& corde peccam; & ope
ppetramus peccatū. Tri-
bus mōis peccatū committit
uidelicet p ignorātiā: & p
ifirmitatē. ac p idustriā. i.
sciēter. p ignorātiā pecca-
uit eua in Paradiso: sicut ait

apostolus. Vir nō ē sedu-
ctus sed mulier fuit sedu-
cta: Ergo Adā peccauit p
idustriā. Eua uero pigno-
ratiā. Qui uero decipitur
ignorat qd cōfētiat p ifir-
mitatē peccauit. petrus q̄
do p timorē ancille xp̄m
negauit. Grauius ē peccār
p ifirmitatē q̄ p ignorātiā
Sed multo ē grauius pec-
care p idustriā q̄ p ifirmi-
tatē. Grauius et peccat q̄ in
publico deliq̄t: q̄ q̄ in absco-
dito: dupliciter peccat q̄ in
publico peccat: q̄a & pec-
cat: & alius peccare demō-
strat. Iā q̄dā pars iustitiae ē
hōiem sua iūqtatē cogno-
scere: & de peccis ppriis in
semeipso uerēcūdiā h̄e.
Melius ē hōiem nō pecca-
re propter amorē dei q̄ p-
pter timorem inferi. Me-
lius est etiam nō peccare
q̄ peccatum emendare.
Omnis peccans superbus
est. Faciens enim ueuita
contemnit diuina precep-

ta. Audi ergo soror carissima que dico audi q̄ mo-
neo: punū malū pereunt
multa bōa: Custodi ergo
aīam tuā a pccō: qui ī uno
peccauit factus ē oībō re-
us p̄ unū peccatū multe iu-
sticie peūt. Nō declies cor-
tuū ī hoc q̄ dlectat corpō.
Nō des aīam tuā in ptāte
carnis. nō cōsētias carnali
delectatiōi. Soror uenera-
bilis si scđm carnē uixeris
morieris. Mūda ergo cō-
sciētā tuam ab oī pccō: sit
mēs tua pura: sit et corpō
tuū ab oī iniq̄tate purga-
tū: sit corpus tuū īmacula-
tum. Macula pccī ī corde
tuo nō remaneat. Nō pōt
corpus corrūpi nisi prius
corruptus fuerit aīus. Si
aīa labit statim corpus ad
peccādū parata ē. Aīa p̄ce-
dit carnē. In crimine aīa
p̄ria uadit ad peccādū. Ni-
hil pōt corpus facer̄ nisi q̄
uoluerit aīus. Mūda ergo
cor tuū ab iniq̄tate: & caro

tua nō peccabit. INTER-
ROGATIO. Fī mi ro-
go ut dicas mihi si aīa hoīf
peccatoris ē feda & nigra
uel si aīa iusti hoīs est pul-
chra aut formosa. RE-
SPONSIO. Soror ī xpō
dilecta: Tria sūt ī hoc mū-
do nigriora & deteriora
oī malo: uidelicet aīa pec-
catoris p̄seuerās ī pccō q̄
est plus nigra q̄ coruus: &
mali āgeli q̄ eā rapiūt ī die
mortis eius: & īfernus in
quo iactat: Nō sūt peiora
uel nigriora his tribus in
hoc mūdo itē: tria sūt q̄-
bus nō sūt meliora: aīa ui-
delicet iusti hoīs p̄seuerās
ī bonis opibō q̄ ē pulchra
sicut sol & scī āgeli q̄ eā su-
scipiūt ī die mortis iue: &
paradyus ī quo collocat.
His tribus nō sūt meliora
ī creaturis. Angeli scī p̄se-
tāt aīam iusti hoīs āte deū
dicētes. Ecce quē elegisti
domine & assūpsisti sp̄ hī
tabit ī atris tuis. Soror in

xpo amabilis: si metē tuā
ab oī iniquitate mūdaueris
& i seruitio dei sicut pmi
sisti p̄seueraueris sine du-
bitatiōe i celesti thalamo
cū iesu xpo sp̄oso tuo leta-
beris. Amē. De cōfes-
sione peccatorum & pe-
nitentia. Ser. xxvii.

Nunc hō incipit ēe iusto
q̄do de peccatis suis ppri-
is incipit accusare seipsum
unde scriptū ē. Iustus i p̄ri-
cipio accusator est sui. **N**
hil at̄ peius q̄ culpā cogno-
scere nec de flere. Omnis
peccator duobus modis
dēt flei peccata sua. Vnū
q̄a p̄ negligētiā bonū non
fecit: at̄ q̄ p̄ audaciam
malū cōmisit. Bonū q̄ de-
buit facere nō fecit & ma-
lū q̄ nō debuit facere fe-
cit. Ille hō digne agit peni-
tentiā: q̄ p̄terita pccā plā-
git: & itē plāgēda nō cō-
mitit. Nā q̄ plāgit peccatū
& itē facit peccatū: q̄ si si-
qs lauet laterē crudū: q̄ q̄-

to āplius lauerit: tāto āpli-
us faciet lutum. Si q̄do hō
peccare pōt penitet: & ui-
tā suā uiuēs ab oī crimine
corrigit: sine dubitatiōe q̄-
do ei mors aduenerit: ad
eternā pueniet req̄e. **Q**ui
at̄ male uiuit: & in morte
penitētiā agit: sicut dāna-
tio illius ē incerta: ita & re-
missio illius ē dubia. **Q**ui
ergo securus cupit esse in
morte de idulgētia i sani-
tate penitētiā agat: & i sa-
nitate pccā sua lugeat. Iḡ
q̄a miseratio dei oculta ē:
sine it̄missione flere ne-
cesse ē. Soror charissima:
audi bt̄i Isidori uerba. Nō
oportet penitētē de pccis
suis hēre securitatē. **Q**ua-
re? Quia securitas negli-
gētiā parit. Negligētia ue-
ro sepe hoīem incautū ad
priora pccā reducit. Nūc
ergo soror charissima: ac-
cipe consilium meū: & dū
potes uitā tuā emēda. Dū
deus dat tibi licentiā pccā

tua manifesta. Dū datur
tibi spatium peccata tua
plora. Dum potes penite.
Dū potes peccā tua confiteri
Dū adhuc uiuis: peccā tua
luge morietium: uocatio
tua sit emendatio. Dū po
tes mala q̄ fecisti emēda.
Dū potes a peccō & uicio
te r̄trahe. Dū tps̄ ē clama
ad deū p̄ te. Dū adhuc ui
uis ī corpe: tibi indulgētiā
peccōꝝ tuorū acq̄re. Priusq̄
dies mortis adueniat tibi
penitētiā age: atēq̄ puteus
te absorbeat penite atēq̄
priusq̄ infernus te rapiat.
Peccā tua luge priusq̄ ī pfū
dū īferni demergaris: ne
gligētiās tuas plāge. Vbi
iā nō ē locus indulgētie ubi
iā nō ē letitia penitendi li
cētia. Vbi iā nō ē licētia e
mēdatiōis: ubi iā nō ē lo
cus cōfessiōis. Quare? qa
ī inferno nulla ē redēptio:
quis sis peccatrix tamē p̄
pēitētiā hēbis ueniā. Nul
la tā grauis ē culpa: q̄ p̄ pe
nitētiā nō hēat ueniā. De

spatio auget peccatū: d̄spa
tio maior ē oīb̄ peccis. de
spatio peior ē oī peccō. Igit̄
soror dilecta: certissimē
crede: qa ē spes ī cōfessio
ne: nullo mō dubites: nul
lo mō de misericordia d̄i
despes. Habeto fidutiā ī
cōfessiōe de bōitate dei.
Frat̄er charissime b̄
dicis: bonum das mihi cō
filium.

CONFESSIO

Heu me peccatrix. heu
me misera: ī tātis peccis ī
tātis criminib̄ ī tantis ne
gligētiis cecidi: qd̄ primū
plāgā: qd̄ primū plorē: qd̄
primū lugeā. Ego misera
quā luctū pmū sūmam.
Ego īdigna q̄s lachrymas
prio fūdā. Mēoria nō suf
ficit referre: gesta tātorū
criminū. O lachryne ubi
uos subtraxistis: o lachrie
ubi estis: ubi estis fōtes la
chrym̄ mouemī obsecro
ad flectū meū: fōtes lachri
m̄: fluite sup̄ faciē meā
frigete maxillas meas. Da

te mihi plāū amagꝛ fucur
re mihi deus meus anteq̄
moriar: ateq̄ mors me p̄
ueniat: ateq̄ me ifernus ra
piat: ateq̄ me flāma cōbur
rat: ateq̄ me tenebre iuol
uāt. Subuēi mihi deus me
us priusq̄ ad tormēta pue
niam: priusq̄ me deuoret
ignis gehēne: priusq̄ sine
termio crucier in iferno.
Deus meus qd faciā: cum
uenerit tremendū iudiciū
tuū. Quid respōdebo cū
uenerit examē iudicii tui.
Quid dicā ego misera &
peccatrix cū presētata fu
ero ante tribunal xp̄i. Ve
diei illi i quo peccaui: Ve
diei illi quādo malū feci:
ue diei illi quādo trāsgres
sa sū p̄cepta dei. Vtinā nō
illuxisset sol sup me. Vti
nā nō fuisset ortus sol sup
me. Odies dete stāda: o di
es abhomināda: o dies pe
nitus nō noīanda q̄ me in
hoc seculo ptulit: q̄ mihi
claustra uētris apuit: meli

us mihi fuerat nō eē i hoc
seculo nata: q̄ i iferno p̄pe
tuo cruciata: melius mihi
fuerat nō eē gēitā: q̄ pati e
ternas penas. Melius mihi
fuerat nō eē gēitā q̄ p̄peti
flāmas iferni. Melius mihi
fuerat nō esse genitā: quā
pati eternas penas gehē
ne. Satis mihi fuerat meli
us nō esse in hoc mundo
p̄creatā: q̄ pati eterna ma
la: flete sup me celū & ter
ra: ploraſ me oēs creatur̄
Et q̄ potestis sensū uite ha
bere: lachrimas efūdite su
p me. Peccaui. n. grauiiter
peccaui ifeliciter peccaui
miserabilis innumerabilia
sūt pccā mea ut bñ uiuere
ultra p̄misi sed bōa q̄ pro
misi nunq̄ seruaui: Semp
ad peccatū meū redii: sem
p̄ pccā mea multiplicauit:
semp delicta mea iteraui.
Nūq̄ i melius mores mu
taui. A malis factis nunq̄
cessaui. Orate p̄ me domi
nū uiri sc̄ti: intercedite pro

me ad dominum oēs scī .
Oēs scī chori iustorū iter
cedite p̄ me . Si forte mi-
fereat mihi deus : si forte
deleat peccata mea : si for-
te iniquitates meas auferat :
O misera aīa mea : q̄s mi-
ferebit tui ? Quis consola-
bit te ? O aīa misera o aīa
q̄s dabit lamētū p̄ te : ubi
ē custos hoīum ? ubi est re-
demptor aīarū . Vbi es pa-
stor bone ? Cur despexisti
mē : cur auertisti faciē tuā
a me . Deus meus nō me
obliuiscaris ī finē . Nō me
deseras ī p̄petuū : non me
deseras ī p̄tate demonum
Peccatrix sū : idigna sū : ta-
mē ad te deū meū cōfugio
Tu clemēs tu pius tu mul-
te miseratiōis . Nullū sp̄nis
nullū detestaris : nullū re-
cusas a misericordia . Do-
mine ostēde in me miseri-
cordiā tuā . Obsecro do-
mine ut nō deneges mihi
q̄ misericorditer multis
cōdidisti . Scelera mea nō de-

fēdo : peccā mea nō absco-
do . Duplicet mihi malū q̄
feci . Ego misera peccaui .
Errorē meū cōfiteor . cul-
pā meā manifesto : Iniqui-
tē meā cognosco . Peccaui
deus meus propitius esto
mihi peccatrici . Parce ma-
lis meis : ignosce peccatis
meis : indulge criminibus
meis . Domine si iniquitates
obseruaueris : domine q̄s
sustinebit . Nullus ad exa-
mē tuū nec iustitia iusti se
cura erit : q̄s . n . iustus q̄ se
audeat dicere sine peccō :
nullus hō ē sine peccō . Ne-
mo ē mūdus a delicto : ne-
mo ē mūdus in cōspectu
tuo ecce iter scōs nemo ē
īmaculatus : ecce q̄ serui-
rūt deo nō fuerūt stabiles
& ī āgelis iuēta ē iniquitas .
Stelle nō sūt munde corā
te . Celi nō sūt mūdi ī con-
spectu tuo : si iḡr nemo in
cōspectu tuo ē scūs : nemo
īmaculatus q̄to magis ego
peccatrix & putredo ac

uermis filia hoium q̄ bibi
iūqtates q̄si aq̄s: & multi
plicauī pccā mea. Que se
deo ī puluere: q̄ hīto ī do
mo lutea: q̄ terrenū hēo
fūdāmētū. Deus meo por
rige de xterā tuā mihi pec
catrici. Meorare obsecro
domie q̄ sit mea substātia
Memēto domie qa terra
sum. Memēto qa cinis &
puluī sū. Medicinā qua fa
ner tribue. Medicinā qua
curer īpēde. Ego misera
cecidī in foueā peccatorū
meorū. Ego īdigna cecidī
ī pfūdū īferni. Deus me
us libera aīam meā capti
uā ab īferno. Nō cludat
me pfūdū: nō absorbeat
me īferno. Nō urgeat sup
me puteo os suū. Abyssus
nō d̄neget mihi exitū. Ec
ce dies timēdus iā īminet
iā uenit ultīa dies iā ppe ē
dies mortis. Nihil sūpest
mihi nisi tumulus: nihil ni
si sepulchrum. Parce mihi
dōine āteq̄ uadā ad terrā

tenebrosā: Subueni mihi
d̄us meus: priusq̄ uadā ad
terrā miserie & tenebra
rū. Redēptor aīarū succur
re mihi anteq̄ moriar: sol
ue uincula pccōrū meorū:
priusq̄ ad mortē pueniā.
Soror mihi ī x̄po dilecta:
d̄us misereat tui: & dimit
tat tibi oīa pccā tua. Deus
tribuat tibi īdulgētiā tuo
rū delictorū. Deus īdulge
at tibi qcqd̄ peccasti: Deo
te lauet ab oī pccō. Age
itaq̄ iā ut opōtet: p̄pone
ī cordē tuo ut āplio nō pec
ces. Statue ī corde tuo: ut
āplio malū nō facias. Ca
ue culpas tuas iterare. Nō
te polluas post peccatum
Post luctū penitētie nō re
deas ad peccatū. Nō itez
facias: q̄ itez plāgas. Nō
ē penitens sed irrisor: qui
adhuc agit unde pēiteat.
Nō uidet deū deprecari hu
milis: sed subsanar sup̄bis
Qui adhuc malū agit: un
de iā penitētiā accepit.

Vnde & bt̄s Isidorus ait
Inanis ē penitētia: q̄ seq̄n̄s
coīgnat culpa. Et iteꝝ. ite
ratū uulnus tardio sanat.
Frequēter peccās & lugēs
uix mereſ ueniā. Esto iḡ
cōfirmata ī penitētia: ui
tā bonā quā cepisti tenerē
nō deferas. Salus p̄seuerā
tibus p̄mittit̄. Premiū p̄
seuerātibus dat̄. Vnde d̄r
bt̄i q̄ custodiūt iudiciū: &
faciūt iusticiā ī oī tpe: Et
iteꝝ. Qui p̄seuerauerit us
q̄ ī finē hic saluū erit. Ho
nesta uirgo moneo te ut
sp̄ portes uerecūdiā ī uul
tu: de recordatione pcc̄i:
porta pudorem ī facie de
memoria delicti. Propter
uerecūdiā pcc̄i: oculos tu
os leuare erubescē: ābula
deposita facie: mesto me
rore ī cede abiectu uultu.
ciliciū & cinis iuoluat̄ mē
bratua: ciliciū opiat̄ cōp̄
tuū. Terra sit tibi cubile.
Stratus sit tibi humo. Pul
uis es ī puluerē sed̄. Cinis

es ī cinerē sed̄. Esto sp̄ plā
gēs: sp̄ merēs: sēp suspiria
cordis emittēs: sp̄ sit com
pūctio ī corde tuo. Sit la
mētū ī tuo pectorē sint ge
mitus ī tuo corde. Frequē
ter lachrie fluāt ab oculis
tuis. Sēp esto parata ad la
chriās: Venerabilis uirgo
crede mihi: q̄ nūq̄ serui
dei ī hac uita dēnt eē secu
ri. quis sint iusti. Serui dei
sēp dēnt uigilare: & pcc̄a
sua cū lachrymis ad mēo
riā reducere. Vnde in lau
dibus sp̄ōsi. s. xp̄i ī cāticis
cāticōꝝ d̄r. Come eis sūt
elate palmarū nigre quasi
coruū. Quid p̄ comas xp̄i
itelligimus: nisi fideles ho
mines: q̄ dū fidē scē trini
tatis ī mēte custodiunt &
deo adherētes: q̄ credūt
faciūt: q̄si ī capite pēdētes
illi honorē cōferūt. Palma
āt ualde ī altū crescēdo p̄
ficit: & uictoriā sua signifi
catiōe p̄tēdit. Come ergo
xp̄i sicut elate palmarū sūt

quæ electi quæque dum spiritus ad alta
uirtutum se efferunt per dei
gratiã quod ad uictoriã
pducunt. Nigre autem sunt si-
cut cornu: quia quis uirtuti-
bus in celum se erigat: sepe ta-
men peccatores se esse cogno-
scunt. Sic & tu soror mihi in
christo amatissima: quis be-
ne & religiose uiuas: quis
iuste & deuote deo serui-
as: te tamen moneo ut nunquam
deseras lachrymas. Si igitur
uis abluere peccata tuorum
maculas: spiritus dilige lachry-
mas. Dulce tibi sint lachri-
me. Delectet te spiritus plactus
& luctus: nunquam deseras pla-
ctum & luctum tanto esto propina
ad lameta: quanto fuisti propina
ad culpa. Quanta fuit tibi in
tento ad peccatum tanta sit
ad penitentium deuotio. Se-
cundum infirmitatem adhibenda
est medicina: grauius pecca-
ta: gratia lamenta deside-
rat. Soror uenerabis: ipse
te adiuuare & consolari di-
gnetur in hac presentis uita: que

angeli adorant in celesti curia.
Amen.

De comunione. Ser. xxviii.

Quicumque manducauerit
panem: & biberit cal-
cem domini indigne: reus erit
corporis & sanguinis do-
mini: id est peccatum & ma-
culam contrahet sibi. Quare
quia ad bonum male accedit.
Probet autem se ipsum homo:
& sic de pane illo edat &
de calice bibat. Ac si dice-
ret: unusquisque consideret ui-
tam suam: & emundet cor su-
um ab omni malicia: ut di-
gne possit accedere ad tam
magnum sacramentum.
Quicumque enim corpus &
sanguinem domini man-
ducat & bibit indigne iu-
diciu sibi manducat &
bibit scilicet causam sue
damnationis. Vnde eti-
am beatus Isidorus ait. ¶
Qui in ecclesia scelerate
uiuunt: & communicare
non desinunt putantes se ta-
li comunione a peccatis posse

mūdari: sciāt hi tales ad e
mūdationē sibi nō p̄fice
re: dicēte p̄pheta. Quid ē
q̄ dilectus meus ī domo
mea fecit scelera multa.

Nūq̄ carnes scē auferēt a
te malicias tuas: q̄ ergo
corpo xp̄i uult accipere: prius
studeat ī xp̄i fide & dilecti
one manere. Hīc ē q̄ ait
dominus ī euāgelio: q̄ mā
ducat carnē meā & bibit
sāguinē meū ī me manet
& ego ī eo. Ac si diceret.
Ille ī me manet: q̄ ī bonis
ōpib; uolūtātē meā īplet
Alioq̄ nisi prius ī me ma
neat p̄ fidē & bonā opati
onē: & ego ī eo: carnē me
am māducare nō pōt: nec
sāguinē bibere: qd ē ergo
q̄ māducant hoies. Ecce
oēs frequēter sacramēta
altaris p̄cipiūt: p̄cipiūt pla
ne: sed alio carnē xp̄i sp̄ua
liter māducat: & sāguinē
bibit. Alio uero nō. sed tā
tū sacramētū. i. corpo xp̄i
sub sacramēto & nō rē sa
cramēti. Sacramētū hoc

dicat corpo xp̄i p̄priū de
uirgīe natū: rē uero sp̄ua
lē xp̄i carnē: bono iḡ ac
cipit sacramētū & rem sa
cramēti. malus uero quia
māducat idigne: sicut apo
stolus ait iudiciū māducat
& bibit: nō p̄bās se prius
nec diiudicāli corpo dōini
Ergo qd manducat p̄cōr
& qd bibit. Non utiq̄ car
nē & sāguinē sp̄ualiter ad
suā salutē: sed iudicium ad
suā dānationē: licet uidea
tur cū ceteris sacramētū
altaris p̄cipere. Itaq̄ alius ac
cipit corpus dōini ad salu
tē alio uero ad dānationē
ille q̄ cū iuda traditor cor
pus dōini accipit: cū iuda
dēnat: q̄ cū petro & cum
ceteris fidēlib; dūote ac fi
deliter illd̄ fuit sine dubio
cū petro & ceteris apo. in
corpe xp̄i sc̄ificat audi iḡ
sp̄ōsa xp̄i uerba bt̄i augu.
q̄ ad istd̄ altā casto corpe
& mundo corde: cū pura
cōsciētia atq̄ deuota mēte:
ad cōmūionē uēit ad illd̄ al

tate q̄ ē ī celis āte oculos
dei felici trāsmigratiōe p
uēict. Soror ī xp̄o amabi
lis rogo ut audias prudē
tiā serpētis: Serpens. n. cū
cepit ire ad bibēdū āteq̄ p
uēiat ad fontem uomitat
oēm uenenū. Imitare er
go & tu carissima hūc ser
pētē ī hac pte ut anteq̄ ue
nias ad fontē. i. ad cōionē
corpis & sāguis dōini n̄ri
iesu xp̄i. Euomas oē uene
nū. f. odiū: irā: malitiā: iui
diā: uolūtātē malā: & no
xias: cogitatiōes ex corde
tuo: Ditte ēt oīb̄o socijs
tuis: & oīb̄o px̄is tuis ea q̄
ī te peccauer̄ ut tibi dimit
tan̄t a deo pccā tua: sicut
ipse dōinus ait. Dimittite
& dimittef̄ uobis. Itaq̄ si
hec oīa feceris sicut dixi
poteris accedere ad fontē
uiuū. i. ad xp̄m qui est fōs
oīum bonor̄. Ipse ēt ait d̄
seipso. Ego sū panis uiuus
q̄ de celo descēdi. De hoc
pane dicit dauid ī psal. pa

nē āgelor̄ māducauit hō
alioqn esca illa licet de ce
lo uenerit & potus q̄a cor
poreus erat āgelis nō con
gruebat: sed utiq̄ illi p̄ais
& potus q̄ p hoc p̄figura
bat. xp̄s uero panis ē āge
lor̄: & sacramētū hoc: ue
ra caro eius ē: & uerus sā
guis q̄d sp̄ūaliter mandu
cat & bibit hō: Ac p hoc
ūde uiuūt āgeli ī celis: ind̄
uiuūt hō ī terris q̄a totum
sp̄ūale ē & diuinū ī eo q̄d
pcipit hō. Sed sicut apost.
ait: qdā ī deserto eādē escā
sp̄ūaliter māducauere &
tamen mortui sunt. Ita &
nūc ī ecclesia q̄busdā cor
pus dōini ē uita: q̄busdam
uero est pena & suppliciū
peccati. Corp̄o dōini sine
dubio ē uita illis: q̄b̄o xp̄s
ē uita. Illis uero ē mors q̄
p culpā & ignorantia atq̄
negligētia mēbra sūt dia
boli. Vnde soror amatissi
ma mihi ī xp̄o moneo te
ut aliud gustādo itelligas

quādo corpꝫ dōini recipis q̄
qꝫ ore sētis. audi ēt hōesta
uirgo qd sacerdos ī conse
chratiōe corpis xp̄i dicat.
Rogamꝫ iqt oblationem
hāc fieri benedictā p̄ quā
nos benedicāur. Ad scrp
tā p̄ q̄ nos oēs ī celo scri
bamur rathā p̄ quā ī uisce
ribꝫ xp̄i cēseamur Rōna
bilē p̄ quam a bestiali sēsu
exuamur. Acceptabilēqꝫ
facere digneris q̄tenus &
nos p̄ hoc qꝫ ī nobis displi
cimus acceptabilis ī eius
unico filio Iesu xp̄o simus
Igr̄ honesta uirgo sicut su
pius iā dictū ē. Xp̄s ex se
metipso ī celo scōs āgelos
pascit. xp̄s ēt ex semetipso
ī terra oēs fideles reficit:
xp̄s p̄ sp̄em scōs āgelos fa
ciat ī p̄ria. Xp̄s nos pascit
p̄ fidē ī terra ne d̄ficiamꝫ
ī uia: xp̄s angelos & hoīes
reficit ex semetipso: tamē
ītegre rēanet ī suo regno
q̄ bonus p̄is & q̄ mirabi
lis de quo ī celo āgeli satu

rant: & ī terra hoīes r̄fici
unt: quē māducat āgelus
pleno ore ī p̄ria ip̄sum co
medit p̄grinus hō p̄ mo
dulo suo ne lassetur ī uia
xp̄s panis uiuus q̄ ē refec
tio āgeloz: ip̄e ē r̄dēptio
& medicīa hoīum. Nunc
ergo soror charissima de
p̄care dōine ī tota mente
tua ut mūdet sc̄iētiā tuā
ab oī malitia q̄tenꝫ digne
possis accipe corpis & sā
guis dōini n̄ri Iesu xp̄i mi
steria De cogitatōe. xxix.
Soror carissima audi
ea q̄ dōinus ait p̄ esa
iā p̄phetā. Afferte malū
cogitationū ūrāꝫ ab oci
lis ūris quīs hō cesset ab
ope malo tamē si malā co
gitationē hēt ī corde suo
nō ē sine culpa. Vnde ait
bt̄us Isidor. Nō solū ī sc̄is
peccamꝫ: sed & ī cogitati
onibꝫ si eis illicite occurrē
tibꝫ d̄lectemur sicut uipa
a filiis suis ī uentre adhuc
positis occidit: ita nos oc

cidūt cogitatiōes nre in-
tra nos enutrite q̄a consu-
mūt aīam nram ueneno
uiperio. Igr̄ soror dilecta
mihi in xpo moneo te ut
cor tuū cū oī studio custo-
dias. Quoniā ibi ē initiū
boni opis aut mali. Vnde
scriptū ē oī custodia serua
cor tuū quoniā ex ipso ui-
ta procedit. Audi et rogo
hōesta uirgo qd sp̄sus in
laudibz ecclesie dicat ī cā-
ticis cāticoz: Come capi-
tis tui ut purpura regis iū-
ctā canālibz. Come capi-
tis ecclesie lectulū scē aīe
ut purpura regis iūctā ca-
nālibz eē memorāf: Pur-
pura q̄ppe p fasciculos in
canālibz ligāf. Sup quos
dū aq̄ picif: p canales ad
uestē q̄ supposita ē curit:
ut uestis tiguaf: & ī nomē
accipit ut ticta colore pur-
pureo purpura uocet: q̄
oīa scē mēti cōgruūt. Co-
me q̄ppe capitis sunt cogi-
tatiōes mētis: q̄ ī canālibz

ligāf: q̄a ī scripturis diuis:
ne iutiliter fluāt strigunt
Custodi ergo cor tuū ue-
nerabilis uirgo a cogitati-
one noxia. Mētē tuā tur-
pis cogitatio nō subrepat
sit mēs tua pura: Deus nō
solū examiat carnē sed &
mētē. dōinus iudicat con-
sciētias hoīum. deo iudex
et de cogitationibus iudi-
cat aīam q̄do titillat mala
cogitatio: nō cōsētias illi:
No finas malā cogitatio-
nē manere ī corde tuo.
Quacūq; hora mala cogi-
tatio uenerit: expelle eā.
Quācito apparuerit scor-
pio: cōtere caput eio. Cō-
tere caput serpētis. i. male
cogitatiōis. Ibi emēda cul-
pā ubi nascif. s. ī corde: ca-
put cogitatiōis prauē ex-
pelle a corde tuo. Ibi pccā
ubi nescis eē deū. Nihil ce-
lat ante deum. Videt oc-
ulta qui fecit abscondita
Dominus ubiq; p̄sēs est.
Spiritus dei totū implet.

Maieſtas oīpotētis dei pe
netrat oīa elementa. Nul
lus locus ē extra deū. Do
minus ſcit cogitatiōes ho
minum. Soror dilecta: uis
nūq̄ eē triftis. Fr̄ mi uolo
ergo bene uiue. Si bene ui
xeris: nūq̄ eris triftis. Secu
ra mēs leuiter ſuſtinet tri
fticiā. Bōa mēs ſp̄ hēt gau
diū. Si .n. ī bona uita p̄ſe
ueraueris trifticia elonga
bit̄ a te. Si ī ſcītate p̄ſeue
raueris: trifticia nō occur
ret tibi. ſi bene & pie uixe
ris neq̄ plagā neq̄ mor
tem timebis: Cōſciētia at̄
peccatoris ſp̄ ē ī pena. Nū
q̄ reus hō ſecurus ē. Menſ
n. male ſibi cōſcia: p̄priis
agitat̄ ſtimulis. Soror ue
nerabis. Audi q̄ dominus
dicat de muliere ad ſerpē
tē. Ipſa cōteret caput tuū.
Caput ſerpētis cōterit̄: q̄
do ibi culpa emēdat̄ ubi
naciſ: Oīpotēs d̄us mū
det cor tuū ab oī cogitati
one mala: ut ei poſſis ſer

uire ſine macula. Amen
De Silentio. Ser. xxx:
E Saias p̄pheta dicit:
Cultus iuſtitie ē ſilē
tiū: & ſecuritas uſq̄ ī ſem
piternū. Et itez: dauid ob
ſecrādo poſtulat dicēs: po
ne domie cuſtodiam ori
meo: & oſtiū circunſtātie
labiis meis. Scī p̄res ſūma
cū uigilātia ſilētiū cuſtodi
ētes: ſtuduērūt uacare &
uidere q̄ dulcis & q̄ ſuauiſ
ē dominus: Et actiue uite
curis Poſtpoſitis: adheſe
runt contemplatiue uite.
Soror chariſſima respice
ī honeſta uerba: fuge im
pudicos ſermōes. Vanus
ſermo cito polluit mentē
& facile agitur q̄ libenter
auditur. Nihil unq̄ ex ore
tuo procedat q̄ poſſit im
pedire. Nihil unq̄ loqua
ris q̄ nō conueniat. Hoc
procedat de labiis tuis q̄
aures audiētis. Fuge tur
pitudinē ſermonis: Vanus
ſermo demonſtrat cōſciē

pitudinē fermōis. Vanus
fermo demōstrat uanam
cōsciētiā: līgua ostēdit cō-
sciētiā: līgua ostēdit cōsci-
entiā hoīs q̄lis fermo ostē-
dit: talis aīus cōprobat.
Ex habūdātia. n. cordis of-
loquit. Ab occioso. n. ser-
mōe refrena līguā tuā. re-
strige līguā tuā ab occio-
so uerbo. Turpes fabulas
nō loq̄ris: non garrias ua-
na uerba. Sermo occioso
nō erit absq̄ iudicio. Vnō
q̄sq̄ rōem redditurus est
sermonū suorū: Ante uni-
uscuiusq̄ faciē uerba sua
stabūt ī die iudicii. Ea q̄ lo-
q̄ris: grauitate atq̄ doctri-
na digna fiant. Sit fermo
tuus irrephēibilis: Līgua
tua non te perdat. Līgua
tua nō te dānet. Nō loq̄ris
q̄ suscipiat aduersarius a-
micū tuū sit silētiū. Pone
custodiā ori tuo. In labiis
tuis pone signaculū. Pōe
līgue tue claustra silentii:
Scito quo tpe dicas. Cōsi-

dera q̄ hora loq̄ris. tpe cō-
gruō loq̄re: tpe cōgruo ta-
ce. Tace usq̄quo īterroge-
ris: īterrogatio ostuū apī
at. sint uerba tua pauca:
nō trāseas mēsurā loq̄ndi
Multiloqa effugiūt culpā
multiloq̄ nō decliat pec-
catū. Virgo līguosa stulta
ē: uirgo sapiēs paucis utit
uerbis. Sapiētia breuē ser-
monē facit: loq̄ multum
stultitia ē. sit ergo ī uerbo
tuo mēsurā: sit ī fermōe
tuo statera: Modū loq̄ndi
nō trāseas. Venerabis so-
ror ille dignē ori tuo po-
nere custodiā: qui te sibi e-
legit ī spōsā. Amen.

De mendatio. Ser. xxxi.

Quod mendaces faciunt: ut
nec uera dicētibus cre-
dat. Sūmo studio cauēdū
ē oē genus mendacii: quīs
sit quoddā genus mēdatii
leuioris culpe. uelut si q̄s-
q̄ p salute hoīum mētiat
Sed q̄ scriptū ē. Os quod
mētī occidit aīam. Hoc

genus mēdaciū pfecti uiri
lummo studio fugiunt: ut
nec uita cuiuslibet p eoz
fallaciā defēdāt. ne iue aīe
noceant: dū p̄stare aliene
carni uolunt: Tamē hoc
genus mēdaciū facile cre-
dimō dimitti. Soror caris-
sima mōeo te: ut sūmope
fugias oē genus mēdaciū:
Nec p̄ occasionē: nec per
studiū loq̄ris falsū: nō stu-
deas mētiri: nec ēt ut pre-
stes alicui. Nō alienā uitā
p̄ mēdaciū defēdas. nullū
iustū mēdaciū. oē mēdaci-
um in oībus ē peccatū. oē
qd̄ a ueritate discōdat ini-
qtas ē. Leges seculi dānāt
falsarios leges seculi puni-
unt mēdaces. Si mēdaciū
apud oēs dānāt. Si falsū
humano iudici puniūt: q̄to
magis āte deū qui ē testis
uerboꝝ & opū. Ante quē
ēt de occioso uerbo unus
q̄sq̄ rōnē redditurus est.
Ante quē & p̄ occioso ser-
mōe penas q̄sq̄ sustine-

bit. Et p̄des eos q̄ loquū-
tur mēdaciū. Et testis fal-
sus nō erit ip̄uitus. Soror
uenerabilis declina ergo
mēdaciū: falsū nō loq̄ris.
Quod uerū ē loq̄re: nūq̄
mentiaris. Esto uerax ne-
minē mētiēdo decipias:
Nō aliud dicas & aliud fa-
cias. soror dilecta d̄us det
tibi uera loqui. Amen.
De periurio: Ser. xxxii.
Dominus dicit i euan-
gelio. Nō iures p̄ce-
lū: q̄a sedes dei ē: neq̄ per
terrā q̄a scabellū pedū ei
ē: neq̄ p̄ caput tuū: q̄a nō
potes i eo unū capillū fa-
cere albū aut nigrū. Sit at̄
sermo tuus: ē est: nō non.
Quod āplius ē a malo ē.
Sicut mētiri nō p̄tq̄ nō
loq̄ sic piurari nō poterit
q̄ iurare nō appetit. Qua-
cūq̄ arte uerboꝝ q̄sq̄ iu-
ret: deus tamē qui ē testis
cōficiētie hoc ita accipit si-
cut ille cui iurāt intelligit.
Malū qd̄ iuramus facer:

nō debemō implere. Soror
uenerabilis uis ut dicā tibi
q̄liter nūq̄ piurabis: nūq̄
iures: si nō iuraueris nūq̄
piuraberis si piurati tēs
nūq̄ iures. Prohibe ē tibi
iuramētū: tolle usū iurādi
Periculosū ē. n. iurā: usus
iurādi facit consuetudinē
piurii. Usus iurandi ducit
hoīem ad periurium. Sit
in ore tuo est: sit in ore
tuo nō ē. Veritas non īdi
get iuramēto. Fidelis ser
mo retinet locū sacramē
ti. Firma ē sit sacramēti
tui fides. Amantissima so
ror: spūs s̄ctus q̄ ī tuo uir
gineo corpore tibi fecit
templū: ponat in ore tuo
moderationis signaculū.

Amen.

De detractiōe. Ser. xxxiii.

Soror mihi xp̄o dile
cta: audi que dico: au
sculta que moneo: atten
de que lequor. Detractio

graue uitium ē. detractio
graue peccatum est. De
tractio grauis damnatio
est. Detractio grande cri
men est. Omnes repre
hendunt detractorem.
Omnes uituperant detra
hentem. Omnes dehone
stant illum qui detrahit.
Et dauid propheta. De
trahentem secreto proxi
mo suo: hūc persequabar
hoc sūme turpitudinis ē
hoc nihil fedio ē: detrahe
tes latrant quasi canes. Si
cut canes rodunt pedes
transeuntium: ita detra
hentes rodunt uitam pro
ximorum. Canes solent
mordere homines: & de
te pestifero lacerare trā
seutes. Soror uenerabi
lis: ergo abscede a lingua
tua uitium detradendi: a
lienam uitam non rodas:
uitam alienam non repre
endas: uitam alienam
non laceres. De aliēo ma
lo nō inqnes os tuū. Non

detrahes peccati sed cōdo
le: qđ in alio detrahis: ī te
potius ptimeſce: qđ ī aliis
reprehēdis: in te emēda.

Quāto studio īprehēdis
alienam uitā: tanto studio
emēda temetipſā: quādo
alteri detrahis te diſcute.

Quādo aliū mordēs: tua
pccāīrdargue. Si uis detra
heī tuis peccatis detrahe.

Non pſpicias aliena pccā:
ſed tua ppria. Nō itendas
alienis uitis: ſed tuis ppri
is. Nunq̄ alii detrahis ſi te
bene pſpicias. De tua er
go emēdatiōe eſto ſollici
ta. De tua ſalute & corre
ctiōe eſto atēta. dtrahētes
nō audias. Sufurrātibō au
ditū nō prebeas. Pari rea
tu detrahetes & audiētes
tenētur. Similiter ē culpa
bilis & qui detrahit: & qui
detrahetē audit. Maledi
cti regnum dei nō poſſi
debūt. Virgo q̄ ad celeſtē
thalamū deſiderat puenī
r nō debet hoībus detrahe

re. O uirgo uenerabilis: ſi
aures tuas a detrahetibus
ſepaueris: & linguā tuā ſi
cut dixi ab oī loquutiōe p
uerſa refrāueris iter pru
dētes uirgīes cōputabis.

De inuidia ſer .xxxiiii.

h Omo inuidus mēbrū
eſt diaboli: cuius inuidia
mors ītroiuit ī orbē terra
rū. Inuidia cuncta germia
uirtutum concremat. In
uidia cuncta bona pe
ſtifero ardore deuorat. In
uidia tineā eſt aīe. Inuidia
primū nocet ſibi q̄ alteri.

Inuidia primū ſeiipſū mor
det q̄ alteg: inuidia primū
ſuum mordet auctorē. In
uidia ſenſū hoīs comedit
pectus urit: mentē lacerat
cor hoīs q̄ ſi quedā peſtis
paſcit. Igī cōtra inuidiam
occurat bōitas. Charitas
preparatur aduerſus inui
diam. Soror amantiſſima
de bono alterius non do
leas. De alterius profectu
non tabeſcas. De alterius

felicitate non crucieris.
Nulla uirtus est que non
habeat contrariū inuidie
malū. Sola miseria caret
iuidia. Quare: q̄a nemo ī
uidet misero: Virgo q̄ ī ce
lo desiderat habitare hoī
bus nō dēt iuidere. Virgo
q̄ cū xp̄o ad nuptias desi
derat intrare de alterio ho
nore nō dēt contristari.

Charissima soror deo mū
det cor tuū ab oī malitia
atq; iuidia ut ei possis sine
macula seruire. Amen.
De ira. Ser. xxxv.

M Oneſta uirgo. Audi
qd̄ salomō dicat. Re
spōſio molis frāgit iram.
ſermo durus excitat furo
rē. Et itez: Dulce uerbū
mitigat inimicos & mul
tiplicat amicos: Tāto q̄sq;
cōuincit minus sapiens q̄
to ē mino patiēs p̄ irā ocu
lus mētis turbat p̄ irā sa
piētes pdūt ſapientiā: per
irā alienat hō a ſemetip̄o
Quidā cito irascūtur sed

ad pacē cito redeunt. qui
dā uero tardius irascunt
& ad pacē tardius reuer
tunt. Alii autē qd̄ grauius
est & ad irā cicius icitātur
& ad pacē tardius inclinā
tur. Melior ē tamē q̄ citi
us irascitur & ad pacē cito
reuertit q̄ qui tardius ira
scit & ad pacē tardius icli
natur: Carissima soror au
di ēt iacobū dicētē: sit autē
ois hō uelox ad audiēdū
tardius autē ad loquēdū &
tardius ad irā. Quare: q̄a
ira uiri dei iustiā nō ope
rat̄ p̄culdubio: nec ira uir
ginis iustiā dei opari po
terit Virgo que tēplū dei
dēt fieri nullo mō dēt ira
sci. Nō decet xp̄i spōſam
ēē iracūdā. Virgo q̄ in pe
ctore suo preparat mālio
nē xp̄o oībo mōis dēt ex
pellere iracundiā a corde
suo. Virgo que desiderat
cū xp̄o ad celestem thala
mum peruēire debet oīo
a corde suo iram expelle

re. Amātiſſima ſoror ſi te
p̄uenerit iracūdia reſtrin
ge illā ſi te p̄occupauerit
ira mitiga eam. Tépera
furorem: tépera indigna
tionem. Motū iracundie
reſtringe. Refrēa impetū
īre. Si nō potes uitare irā:
uel tépa. Nō te rapiat fu
ror: nō te inflāmet ira nō
te commoueat īdignatio
Sōl nō occidat ſup iracun
diā tuā. Amē. De odio

Sermo. xxxvi.

H Oneſta uirgo audi q̄
dico. Odiū ſepat hoīem a
regno dei. Odiū ſeparat
hoīem a paradifo. Odiū
ſubtrahit hoīem a celo.

Odiū nec p̄ paſſionē dele
tur: nec p̄ martyriū purga
tur: nec p̄ ſanguinē effuſū
abluiſ. Non debēus odio
habere homīes ſed uicia:
Qui frēm ſuū odit homi
cida ē: Qui frēm ſuū odit
ī tenebris eſt & ī tenebris
ambulat. Deū nō diligit q̄
hoīem odit. Quātū iter ē

īter feſtucā & trabē tantū
iter diſtat iter irā & odiū
Odiū eſt. n. ira inueterata
Per irā turbat̄ oculus mé
tis. Per odiū extinguit̄ ocu
lus cordis. Soror ī chriſto
amātiſſima mihi audi que
loquor. Si cōtriftaueris in
aliquo ſororē tuā ſatiſfac
illi. Si peccaueris in ſoro
re tuā age penitētiā corā
illa. Si ſcandalizaueris aliq̄
ex ácillis dei roga eam ut
dimittat tibi. Perge feſti
nāter ad reconciliationē.
Nō dormias donec prius
uenias ad ſatiſfactionē.
Nō requeſcas priuſq̄ redet
taris ad pacem Si cecidet
inimicus tuus noli gratu
lari. Nō leteris ſup inimi
ci interitū: ne forte ſupue
niāt in te ſimilia: ne cōuer
tat deus ab eo ī te irā ſuā.
Delectet te dolere ſuper
eum qui affliētus eſt. Cō
dole alienis miſeriis. Intri
bulatione alterius eſto tri
ſtis. Cū plangentibus plā

ge: Cum lugentibus luge.
Soror uenerabilis non sis
dura: non sint tibi dura p̄
cordia Peccanti in te non
retribuas secundum cul-
pam suam: quia & ī te uē-
turum est iudicium dei.

Dimitte ut dimittatur tibi:
non enim habebis in-
dulgentiam nisi dederis
ueniam. Expelle a corde
tuo odium. In mente tua
odium non maneat. So-
ror amabilis deus det tibi
dilectionē sui & proximi.
De superbia. Ser. xxxvii.

Superbia est radix o-
mnium maloz: Ho-
mo superbus deo & ho-
minibus est odibilis: sup-
bus homo similis est dia-
bolo. Superbia & cupidi-
tas in tantum est unū mā-
lum: ut nec superbia sine
cupiditate: nec cupiditas:
sine superbia esse poterit
Diabolus per superbiam
& cupiditatem dixit: in ce-

lū ascendā. x̄ps cū humili-
tate dicit. Humiliata ē in
pulvere aīa mea. Diabolo
p̄ supbiā & cupiditatē di-
cit ero similis altissimi: o.

X̄ps p̄ humilitatē factus
est obediēs patri usq; ad
mortē. Ad ultimū diabo-
lus p̄ superbiā p̄cipitat in
īfernū: X̄ps uero p̄ humi-
litatē ad celos elleuatur.

Quid ē omne peccatum
nisi dei contemptus quo
eius precepta contemni-
mus. Soror charissima cū
de mihi q; multorum tē-
porum uigilie: orationes
ieiunia: elemosine & labo-
res si cum superbia sup̄
habuerit pro nihilo repu-
tantur apud deum. Igi-
tur soror uenerabilis alas
superbie non extendas:
pennas superbie non eri-
gas. Quare quia super-
bia angelos deposuit: po-
tentes strauit: superbos
deiecit: superbis r̄sistit de-

us: Humilibo at dat gram
Moneo te et xpi spōsa: ut
plus gaudeas de societate
angelorū & acillarū dei: q̄ d̄
nobilitate generis tui. Ro
go te amantissima soror ut
magis exultes de societa
te paupū uirginū q̄ de tuo
rū nobilitate parentū di
uitū. Quare: q̄a nō ē p̄so
narū acceptio apud deū: q̄
pauperē despicit deo iū
riā facit. Qui cōtēnit pau
perē exprobat factori ei
Venerabilis soror deus
det tibi pfundā humilita
tē & uerā charitatē. amē.

De iactantia. Ser. xxxviii.

TAm ī factis q̄ ī dictis
cauere debemus iac
tatiā: iḡr soror charissima
circūspice te ipsā & nihil
tibi arroges ex his ī te sūt
p̄ter pccā. Caue iactatiā:
fuge appetitū uaneglorie
caue inanis glorie studiū
nō te arroges: nō te iactes
nihil de te p̄sumas. non te
ī solēter extollas: nihil bo

ni tibi tribuas: de bono o
pere nō glories. Nō sis
circunflata uēto fauoris.
Cōtēne laudē hominum:
nō exgras si qs te laudet
aut si qs te uitupet. Laus
nō te seducat nec uitupe
ratio frāgat. Qui laudem
nō appetit nec cōtumeliā
fētīt. Virgines que de suis
meritis gloriāt corā hoī
bus nō hēnt oleū ī uasis fu
is q̄a p̄ inanis glorie appe
titū mercedē quā merebā
tur a dōino pdiderūt. Sēp
suā aspiciāt feditatē: q̄a ua
nagloriā diligūt & dolēt
se pdidisse op̄ bonū q̄ p̄
humana laude fecerunt:
Vnde dōinus ī euāgelio.
Amē dico uobis r̄ceperūt
mercedē suā. Virtutes s̄a
ctorū p̄ inanis glorie studi
um demonio subiciunt d̄
monū sicut ezechias rex.
q̄ iactāter diuitias suas cal
deis māifestauit: p̄pterea
p̄ p̄phetiā eas pituras au
diuit. Phariseus et q̄ orare

ad tēplū uenerat: iō bona
sua p̄didit: q̄a ea iactāter
māifestauit. Sicut ex alto
aḡla ad escam descēdit: sic
hō de alto bone cōuersati
onis: p̄ uane glorie appeti
tū ad inferiora demergit.
Soror dilecta mihi ī x̄po:
nō ponas cōsciētā tuā ī a
liena līgua. Laudet te alie
na līgua & nō tua. laudet
te alienū os & nō tuū. tuo
iudicio te decerne nō alie
no. Nēo magis scire pōt
q̄ sis sicut tu: q̄ cōscia tui es
Soror uenerabis: uis ut di
cā tibi q̄liter poteris oēs
uirtutes auge. Fī dilecte
uolo: atq̄ ut mihi ostēdas
rogo. Asculta ergo soror
uenerabilis. Si uis oēs uir
tutes tuas augere perdere
noli. Abscōde uirtutes tu
as p̄ elatiōe Abscōde tua
bona facta p̄ arrogantia.
Fuge uideri q̄ eē meruisti
Virtutes tuas cela: pccā
māifesta: uitia cordis tui
reuela. Abscōde tua bona

opa. Nūq̄ ī mediū p̄feras
si qd boni feceris aut dice
ris. Prauas cogitatiōes sta
tī māifesta. Peccatū. n. ma
nifestū cito curas. Crimē
āt tacendo āplias. Si latet:
fit ex minō Magnū pec
catū māifestādo decrescit
tacēdo crescit: Virtutes ī
oculto crescut ī publico d̄
crescunt: uirtutes iactāter
māifestādo annichilant.
humiliter occultādo mul
tiplicat. Iḡt hōesta soror:
cōsiliū & opo tuū sp̄ ad de
um cōuerte. In oī ope tuo
dei auxiliū pete. Oīa diul
ne gr̄e diuīo dono ascri
be. Nihil meritis tuis attri
buas. In uirtute tua nihil
p̄sumas: nihil ponas ī tua
audatia. Carissima soror
Audi apostolum dicentē.
Qui gloriat ī dōino glo
riet. Iḡt uenerabilis uir
go: gloriatio tua & laus tua
semper sit in christo iesu
sponso tuo. Amen.
De humilitate Ser. xxxix.

Soror carissima: audi dominū iēsu xpm spōsū tuū dicētē ī euangelio. Discite a me q̄a mitis sū & humilis cord̄. Soror uenerabilis hūilia temet ipsā sub potētī manu dei: ut te exaltet in tpe tribulatiōis. Cōsciētia uirginis sp̄ dēt eē humilis & tristis s̄. ut p̄ humilitatē nō supbiat: & p̄ iutilē tristitiam cor ad lasciuiā nō disoluat. **Hūilitas** ē sūma uirtū uirginis. Summū eiū uitiū est supbia. Virgo hūilis licet habitu sit uilis: gloriosa tamē ē ap̄d̄ deū uirtutibus. Virgo at̄ supba q̄uis ante oculos hominū pulchra: formosa: atq; cōposita: tamē at̄te oculos dei uilis est & despecta: atq; re p̄ba: **Quare?** Quia aīa iusti se des dei ē. Sicut ipse dominus ait: sup̄ quē regecā: nisi sup̄ sumilē & q̄etū & timētē sermōes meos. **Dilecta** mihi soror ī xpo: e-

sto hūilis esto in hūilitate fūdata: esto. ultima oīum esto nouissima oīum. **Carissima** nulli te preponas: nulli te supiorē deputes. Estia oēs supiores eē te. **Quāto** maior es: tāto te hūilia ī oībus. Si hūilitatē tēuers: hēbis gloriā. **Quāto**. n. hūilior fueris: tanto te sequet̄ gloria altitudo. **Descēde**: ut ascēdas hūilia re: ut exalteris ne exaltata hūilieris. **Quia** q̄ se exaltat hūiliabit̄: & q̄ se humiliat exaltabit̄. **Qui**. n. extolit̄: humiliabit̄. De excelso grauior casus ē. De alto maior ruine ē: humilitas casū nescit: hūilitas casū nō nouit: humilitas ruina nūq̄ icurrit. **Hūilitas** lapsū nūq̄ passa ē. **O sponsa xpi** agnosce q̄a deus hūilis uenit. Agnosce q̄a se in forma serui hūiliauit: factus obediēs usq; ad mortē. **Amabilis** soror: ābula sicut ille ābulauit. **Sequet̄**

exēplū eius imitare uesti-
gia illius. Esto uilis: esto d̄
specta: esto abiecta. displi-
ce tibi: q. n. sibi uilis ē ante
deū magno ē: q. sibi displi-
cet: deo plecet: Carissima
esto paruula ī oculis tuis:
ut sis magna ī oculis dei.
Tāto eris āte oculos dei p̄
ciosior: q̄to fueris āte ocu-
los tuos d̄spectior. Soror
uenerabilis: si humilitatē
p̄fidā tenueris cū prudē
tibo uirginibus ī celesti re-
gno letaberis. Amen.

De patientia. Ser. xl:

Dominus dicit ī euan-
gelio. Beati pacifici:
quoniā filii dei uocabūnt.
Soror charissima: ergo si
hoīes pacifici sunt btī: &
uocabunt filii dei: neces-
saria ē tibi paciētia. Paciē-
tia opo p̄fectū hēt. Virgo
pacifica sapiēs ē uirgo ira-
cūda nō ē prudēs: sed stul-
ta. Soror uenerabilis: sine
ferro martyr eē poteris:
si paciētā ī aīo ueraciter

seruaueris. Hō pacificus
cōfortiū merebit āgeloz
Hō iuidus & iracūdo erit
pticeps demōioz. Hō pa-
cificus fugat discordias:
hō iracūdo suscitāt lites.
Virgo bēigna ēt si patiat
iurias: p̄ nihilo ducit uir-
go pacifica ī corde suo p̄-
parat māfionē xp̄o: q̄re?
q. xp̄s pax ē: & ī pace cōsu-
euit regescere. Filia pacis
pacē dēt diligere: Plus te
p̄para ad suscipiēdā iuriā
quā ad iferēdā. Disce po-
tius mala tolerare: quam
mala facere. Esto patiēs:
esto mitis: esto suauis: mo-
desta: māsueta. Ama pacē
Dilige pacē: pacē cū oībo
retine. Oēs ī māfuetudie
& charitare āplectere: p̄-
ba te amplius amare: quā
ipsa ameris: proba te am-
plius diligere: quam dili-
garis. Non sis leuis ī ami-
citia. Ritine semper un-
culū amicitie. Héto sp̄ pa-
ciētā mētis. Esto bēigna:

esto p̄mpta affectu. Esto
affabilis ī sermōe. Grato
aīo appe ad oēs. Tolle oc
casione litis: Sp̄ne litē: ui
ue sp̄ ī pace charīssima so
ror: si fieri pōt: cū oībō ho
minibō retie pacē. Cōtūē
lias detrahētū p̄ paciētā
sup̄a. Clieo pacie frange
sagitas cōtumelie. Prebe
scutū cōscie cōtra gladiū
ligue. Magne uirtutis es
si nō lēdas: a quo lesa es.
Magne fortitudinis es: si
ēt lesa dimittas. Magne ef
glorie si cui potuisti nocē
re parcas. Venerabills so
ror: pax dī q̄ exupat oēm
sensū custodiat cor tuū &
animam tuam. Amen.
De concordia. Ser. xli.

S Ex sūt q̄ odit aīa mea
dicit dōinus & septi
mū q̄ detestat. Videlicet
eū q̄ seminat discordias ī
ter fr̄es. Maledictus hō q̄
īter seruos dei discordias
seminat: q̄ pacē & cōcor
diā rūpit: aduersus deū fa

cit x̄p̄o facit iūriā: q̄ inter
seruos dī semiat discordi
am. Quare: q̄a x̄p̄s ē pax
n̄ra: q̄ fecit utraq̄ unū. uī
delicet q̄a āgelos & hoīes
fecit eē cōcordes. Cōcor
dia malorū cōtrarietas est
bonorū sicut optātadū est
ut boni pacē hēant: ita op
tare debemō: ut cōcordia
malorū rūpat. Cōcordia
ad faciēdū peccatū mala
ē. Cōcordia uero ad faciē
dū bonū ad sectādā iusti
ciā: ad seruiēdū deo bona
est: Propter hoc sumus cō
gr̄gati ī unū: ut seruitio dī
oēs unū sp̄m & unū a
mū hēamus. Oībō hītātī
bus ī domo dei: dēt ēt aīa
una & cor unū in deo. Ni
hil p̄dest si nos cōtineat
una domus & sepat uolū
tas diuersa. Plus diligit de
us unitatem aī: q̄ loci. ec
ce sumus ī domo ista mul
ti hoīes: diuersi mores: di
uersa corda: diuersae aie.
Hec oīa dēt ī unū cōiūge

re: una itētio: unus amor
ī deū. Dēmus ergo ī hoc
eē unio aī: & unius uolūta-
tis: ut seruiamō deo: & ut
diligamō deū ex toto cor-
dē & ex tota aīa: & p̄ximū
nostre sicut & nos: neces-
saria itaq; ē nobis uirtus
concordie. Quod si ego
uolo facere uolūtātē meā
& iste suā: & ille suā: fiunt
diuisiōes: oriunt̄ lites: ire
quoq; & rixe que sūt opa
carnis: & sicut ait aposto-
lus: q̄ talia agūt regnū dī
nō acquēf. Soror carissi-
ma: crede mihi q̄a deo nō
tātū placet n̄ra ieiūia: n̄re
orōes: n̄ra sacrificia. q̄tū
cōcordia. Iō deus dicit ī e-
uāgelio. Vade prius recō-
ciliari fr̄i tuo & tūc ueni-
ēs offeres munus tuū. Ve-
nerabilis foror magna ē
uirtus cōcordie: ap̄d deū:
sine q̄ non placēt deo n̄ra
sacrificia: q̄b; delēf pccā.
Scire dēmus. q̄a cū ad con-
uersionē uenimus: lucta-

mē c̄tra diabolu sūmima.
INTERROGATIO: Fr̄
dilecte: dic mihi si aliqd ti
met dyabol. RESPON-
SIO. Soror amabilis. Ni-
hil ē q̄ dyabol tātū t̄eat
q̄tū cōcordiā & caritatē:
nā si totū q̄ hēmus damō
pp̄ deū: hoc dyabolus non
tiet q̄a ipse nihil hēt: Si ie-
iunamus: hoc dyabol nō
tiet q̄a ipse nūq; cōedit: si
uigilāus: hoc dyabol nō
tiet: q̄a ipse nunq; dormit:
sed si charitatē & cōcordi-
am tenēus: hoc dyabolus
uehemēter t̄iet. Quare?
q̄a hoc tenēus ī terra q̄ ip-
se ī celo tenef noluit. hoc
ē et q̄ scā ecclesia terribilis
eē ut castroꝝ acies ordiā
ta d̄f. Quia sicut hostes ti-
mēt: q̄do acies castroꝝ be-
ne ordiātas ad bellū uidēt
Ita certe dyabol; expaue-
scit: q̄do sp̄uales uiros uir-
tutū armis accētōs ī uni-
tate cōcordie uiuere asp̄i-
cit: ipse uictus & cōfusus

uehemēter dolet cū eos p
discordiā diuideſ & pene
trare non ualet: Oēs ergo
unanimitē & cōcorditer
debēt uiuere ī domo dei
ut possimus dyabolū uice
re: Ancilla dei q̄ uult con
corditer uiuere: prius dēt
prauas cōsuetudīes reliq̄re
ne sit puerſa: ne sit ī ordi
ta: ne sit ī disciplinata: ne
p̄uerſitate ſua ceteras acil
las dei turbet uel scādali
zet. Dēt et mēsurare actō
suos: motus uos: sermōes
suos: & totā uitā suā: ut se
cū dēū cōcordare possit
cū illis cū q̄bus uiuit: Igit̄
soror dilectā mōeo te: ut
cōcorditer & hūiliter uiuas
ī mōasterio cū oībō acillis
dī. Soror uenerabilis odi
entes ad pacē ī uita discor
dātes ad cōcordiā ſuoca.
Nullus existat sermo iur
giorū q̄ cōcordiā diuidat.
O īpōſita xp̄i charitas q̄ te
sepauit a ſeculo: ipsa te cō
iungat deo. Amen.

De Tollerantia. xxxxiij.

Carissima soror: disce
a xp̄o mod̄ſtiā: disce
tolerātiā: xp̄m attende &
nō dolebis de iniuriis p̄ no
bis nāq̄ passus reliq̄t no
bis exēpla. Palmis. n. p̄cuſ
sus: flagellis cefus: sputis d̄
risus: clauis cōfixus: spinis
coronatus cruce dānatus
sp̄ cōticit: quō. n. aliq̄s ti
bi cōuitiā: p̄p̄ tūa peccā cō
tigit tibi: quō tibi iniuriā
mala tua hec faciūt q̄cqd̄
tibi cōtigit aduersū p̄ tuo
euenit peccō. Leuius sustie
bis si p̄ q̄bus tibi īfert̄ itē
deris: cū ergo d̄rogat̄ tibi
tu ora quō aliq̄s maledicit
tibi: tu benedic ei benedic
ei q̄ maledixerit tibi. Ma
ledicēti tibi benedictionē
appōe. Irascētē paciētia d̄
linire: blādīmēto iracūdi
am furētis dissolue: lenita
te uice neq̄tiā: bōitate uī
ce malitiam: Tuo bono ſu
pera mala aliorū. Tua trā

q̄lla mēte alioḡ cōtumeli
as disp̄det. Soror uenera
bilis: ad bōa & ad mala p̄
para cor tuū: & bōa & ma
la put tibi euenerit porta
Sustine aduersa & p̄spera
ut cūq̄ occurrerit tibi. q̄cū
q̄ euenerit tibi mēte pia
cida sustine. Respue p̄bra
illate cōtumelie. Despiciē
do sup̄a irrisionum p̄bra.
Dissimulādo cōtēne erro
res detrahentiū. Honesta
uirgo q̄uis te q̄sq̄ irriter:
q̄uis te icitet. q̄uis exaspet
q̄uis insultet: q̄uis cōuicief
q̄uis criminet: q̄uis ad litē
puocet: q̄uis ad iurgiū uo
cet: q̄uis iuciū dicat: q̄uis
iniuriā faciat: q̄uis afficiat
cōtumeliis: tu sile: tu tace:
tu dissimula: tu cōtēne: tu
nō loq̄ris: tu tene silētū: ī
iuriā nō respōdeas: mala
uerba nō dicas: iutiū nō
retorq̄as: cōtumeliā nō re
spōdeas. Tene silētii pacē
Tacēdo citio uices. O sp̄o
sa x̄pi sume luctamē cōtra

tēpales molestias. Esto in
cūctis casib̄o firma: paciē
ter tollera oīa: paciēter ab
uno sustinēdū ē q̄ multis
accidit. Et q̄ affligit: & qui
affligit: mortalis est. Et q̄
mala facit: & q̄ mala susti
net morief. Amabilis so
ror crede mihi: q̄a nullus
tibi aduersarii potuisset:
nisi dom̄us ptātē dedisset
Nec habuisset ī te ptātem
dyabolus: nisi p̄mitteret
deus. Oportet p̄ multas
tribulatiōes nos itroire ī
regnū dei. Nō sūt adigne
passiōes huius t̄pis ad fu
turā gloriā. Soror carissi
ma: ī possibile ē ut sis femi
na & nō gustes āgustias.
Oīa ī hoc seculo euētu si
mili sustiemo. Nullus ē q̄ ī
hac uita positus non suspi
ret. Ista uita lachrymis est
plena Vita ista a flectibus
inchoat. Infans quando
nascitur: a fletu incipit ui
uere. Infans quando egre
dit de uulua: prius icipit

lugere q̄ ridere. Flētes pi-
cimur ī hanc miserā uitā.
Vtilis est tribulatio: ut ille
sunt uite huius pressurae.
Quāto ī hoc seculo frāgi-
mur: tāto ī p̄petuo solida-
mur. Quāto ī presēti t̄pe
affligimur: tāto in futuro
gaudebimus. Sic hic flagel-
lis atterimur purgati ī iu-
dicio īueniemur. amen.

De īfirmitate. Ser. xliii.

d Ominus loquitur in e-
uangelio apochalipsi
dicens: Ego quos amo ar-
guo & castigo Tribus mo-
dis deus ī hac uita castigat
hoīes. Scilicet ad dānatio-
nē p̄cutit re p̄bos. Ad pur-
gationē corripit quos ui-
dēt errā electos. Castigat
iustos ad augendā gloriā
meritorū. Deus p̄cussit e-
gyptū plagis ad dānatio-
nē flagellatō ē paup̄ lazaro
ad purgationē flagellatus
est ēt iob: ad p̄bationem:
flagellat ēt hoīem āte pec-
catū: ne malus sit sicut fla-

gellauit paulū: q̄ īstigante
āgelo sathane: tollerabat
stimulos carnis. Flagellat
ēt hō a deo post peccatū:
ut emēdat sicut ille q̄ tra-
ditō ē sathāe: ī īteritu car-
nis & spūs saluus ēēt Qui
ualētiores sūt & sani: uile
ē eis īfirmari: ne p̄ uigorē
salutis plus letēt ī trāsito-
riis & terrenis rebus q̄ de-
bēt. Mala ē sanitas carnis
q̄ hominē ducit ad īfirmi-
tatē aīe. Et ualde bona est
īfirmitas carnis: q̄ p̄ducit
hoīem ad sanitatē aīe. In-
firmitatē carnis laudat ā-
postolus dicēs. Cū n. īfir-
mor tūc fortior sū. s. spūs.
In flagellis dei nō dēt mur-
murare hō q̄a p̄ hoc q̄ ca-
stigat a pccō emēdat. Le-
uius sustinebimus īfirmi-
tates corpis: si ad memori-
am reduxerimus mala q̄
fecimus: ī infirmitate hō
nō dēt murmurare: q̄rē
q̄a ab illo iudicat: cuius iu-
dicia sp̄ sūt iusta: q̄ īfirmi

tatē patif & cōtra deum
murmurat: iustitiā iudicā
tis accusat: ac p̄ hoc irā dei
aduersū se puocat. Nō po
test eē iustum qđ iusto pla
cet iudici: quē. n. diligit de
us castigat: flagellat aut̄ o
mnē filiū quē recipit: & q̄
si p̄r in filio cōplacet sibi.
In hac uita deus parcit pec
catorib: & nō p̄cit iustis.
In futura uita p̄cit iustis:
& nō p̄cet pccōribus: q̄ in
hac uita flagellari nō me
ref: in inferno torq̄bit. So
ror carissima dolor & tri
sticia oībo sūt cōia. Nemo
ē q̄ in hoc seculo nō doleat
Sp̄ deus hos castigat quos
ad salutē p̄parat p̄petuā.
Soror uenerabilis in infir
mitatis tuis nō cōtristeris
In lāgoribus tuis gr̄as age
deo. Valere te magis op̄
ta aīo q̄ corpe. Desidera
te plus ualere te mente q̄
carne. Aduersa carnis re
media sūt. aī. Egritudo car
nē uulnerat: mētē curat.

Lāguor. n. uitia exquoqt
lāguor uires libidinis frā
git. Probari te in dolore co
gnosce: nō frāgaris in for
nace p̄bat̄ auge: ut fordi
bus careas tribulatiōis ca
mino purgaris: ut purior
apeas: p̄secutiōis igne con
flaris. Cōflaris ut oī pccō
rū sorde purgeris ad p̄ba
tionē sūt oīa ista q̄ susties
Igit̄ dilecta mihi in x̄po so
ror: in infirmitatib: tuis nō
murmures: non blasphe
mes: nō dicas q̄re sustieo
mala: nō dicas cur affligō
ut qđ mala patior? F̄r mi:
obsecro te ut dicas mihi
qđ in infirmitatib: meis de
beo dicef: uel q̄liter oport
tet memetipsā accusare.
Soror honesta: hoc mō te
accusa. Peccaui ut erā di
gna nō recipi. Eq̄lem uidi
ctā pccī mei nō sctio. Mi
nus me sctio p̄cussā. q̄ me
mor. Iuxta modū termis
minor ē tribulatio ulsiōis
Scđm meritū p̄cōge mee
h

rū: dispar ē cā penarū. Nō
sūt tāta suplicia q̄ta extite
rūt pccā. O spōsa xp̄i uis a
pccis tuis purgari: ī pena
te accusa: & dei iustitiā lau
da. Ad purgationē tuā
sufficit: si ea q̄ pateris ad iu
sticiā dei retuleris. Si pro
irrogata infirmitate tu hu
milis deū glorificaueris.
Corripit .n. te deus flagel
lo pie castigatōis. Exercet
ī te disciplinā. Et qui par
cēdo te a se abiciebat: feri
endo clamat ut r̄deas. Ve
nerabilis uir. cogita quos
libet mūdi cruciatus: iten
de aīo q̄scūq̄ mundi p̄as
q̄scūq̄ tormētōrū dolores
q̄scūq̄ dolorū acerbitates:
cōpa hoc totū gehēne: &
leue erit qd̄ pateris. Soror
amabilis si t̄ies: p̄as īfer
ni t̄ie. Iste .n. pene tēpales
sūt: ille et ne ī istisp̄is mo
riēdo tormēta recedūt: in
illis moriēdo eternus do
lor succedit. Si .n. cōuersa
fueris: emēdatio ē qd̄ pate

ris. Cōuersū nāq̄ flagella
a pccis absoluūt. Cōuerso
instātes plage ad purgatio
nē pficiunt. Qui .n. hic ca
stigatus corripitur: illuc li
berat̄ qui uero nec sub fla
gello corrigunt̄: & t̄pali
pena & eterna dānātur.
Et ī hoc prius iudicātur se
culo: & illuc denuo in fu
turo. His duplex ē p̄a &
dānatio. Gemia his p̄cus
sio est: q̄a & hic habent iu
dicia tormentorū: & illuc
supplēmētū p̄arū. Māus
igit̄ dei te ad penā tradi
dit: indignatio dei te affli
gi iussit: ip̄e iratus iussit te
mala omnia expiri. Soror
uenerādissima: nam q̄ &
corpis debilitatibus frāge
ris: q̄ carnis morbis affice
ris: q̄ langorū stimulis cru
ciaris: q̄ passionibus aīe q̄
teris: q̄ mēt̄is āgustia torq̄
ris: qd̄ crassante īpugnato
ne malignorū spirituum
agitaris: hoc ipsum p̄ pec
cato diuina iusticia irrogat

Tua contra te dimicant arma
Sagittis tuis plagaris. Te /
lil tuif uulnerarif. Per q̄. n̄.
peccasti: p̄ hec & torq̄ris.
Quia secuta es carne: fla-
gellaris i carne In ipsa ge-
mis: i qua peccasti. Soror
amabilis i ipsa carne cru-
ciaris: in q̄ deliquisti. In ipsa
tibi e cefura supplicii in q̄
fuit causa pcc̄i: Vnde cor-
ruisti ad uicia: inde sust̄ies
tormenta. O sp̄sa x̄pi. lu-
ste argueris: iuste flagella-
ris. iusto iudicio iudicaris.
Procella iuste te conterit:
iusticie pena te premit.

Amé. De auari. ser. xliiii.

Dominus dicit i euan-
gelio. Cauete ab oī
auaricia: q̄a: nō e in abūdā
tia cuiusq̄ uita eius e super
terrā ex his q̄ possidet. Et
paulus apostolus. Oīs for-
nicatio & imūdatia & auar-
icia nō nominet̄ iter uos
Et iterū . Oīs fornicator
aut imūdus: aut auarus q̄

e ydolorū seruitus: nō hēt
hereditatē in regno dei:

Vnde salomon. Contur-
bat domum suam: qui se-
ctatur auariciam. Aua-
rus non implebitur pe-
cuniis. Qui amat diui-
cias: non capiet fructum
ex eis. Nihil est peius q̄
amare pecunias: hic enī
animam suam uenalem
habet: Sicut auaricia mer-
git hominē i infernum:
ita omnino largitas ele-
mosine leuat ad celum.

Auarus homo similis est
inferno: sicut infernus. Quā
quam dicit satis est: ita
auarus nunquam satia tur
pecuniis: Sicut ydropicus
quanto plus bibit: tanto
plus sitit: ita auarus quā-
to plus acquirit: Tanto
plus concupiscit. Auari-
tia & cupiditate sorores
sunt: superbia uero est ma-
ter earum. Nūquā supbia
fuit sine cupiditate nec

cupiditas sine auaritia. Soror uenerabilis. Nō sit manus tua porrecta ad accipiendū: & collecta ad dādū. Plus te delectet dare: q̄ accipere. Melius est dare quā accipere. Soror carissima. Auaricia nō defigat radices in corde tuo: auaricia nō sit in te. Expelle a corde tuo auaritiā. Si p̄fecte p̄ christo contēpseris oīa terrena cū eodē Iesu xp̄o sponso tuo letaberis in celesti patria. Amen. De

cupiditate Ser. xxxv
Radix oīum malorū ē cupiditas. Nēo pōt p̄fecte spūalia bella suscipere: nisi prius carnis edomauerit uoluptates. Non pōt mēs ad cōtēplādum deū eē libera: que terrena & trāsitoria huius mūdi cōcupiscit. Nō pōt uidere oculus mētis alta si eū claudit puluis terrene cupiditatis. Cupiditas graue pccūm ē: oīum criminū materia ē.

Nō ē miserī moriētes inferni ignibus deputent: qui uiuētes flāmā cupiditatis sue nō extixerūt. Soror carissima: quis nū habeas pecuniā: tamē si habes cupiditatē habēdi: nihil ualet tibi. Nihil ualet tibi corporis nuditas: si tibi ē uestimēti cupiditas. Iudas p̄ cupiditatē uendidit christū. Nudi nascimur ī hac uita: nudi exituri sumus de hac uita. Cur ergo cupiscimus terrena & trāsitoria. Si ergo bona huius mūdi credimus peritura: cur tanto amor diligimus ea? Si terrena & transitoria huius mūdi plus q̄ oportet diligimus peccamus. Soror ergo dilecta cursum tuū cōsidera: & cognosce tibi pauca sufficere posse que habes. Si igitur cupiditas est radix oīum malorū: sicut sup̄ diximus. Necessē est ut expellas eā a corde tuo ut cetera soboles nō pullu

lent uitiorū: cupiditas per
uerfa nō sit ī te. Soror ue
nerabilis oīpotēs deus te
faciat pp̄ semetipsū p̄spa
huius mundi desp̄icere &
nulla eius aduersa formi
dare. Amen.

De paupertate. Ser. xlvī.

BEATI PAUPES SPŪ quo
niā ipsorū ē regnū ce
lorū: Multi sunt pauperes
quos ipsa paupertas non fa
cit btōs: sed miseros: q̄a ip
sa paupertatē nō pp̄ deū su
stinēt sed coacti. Sūt et nō
nulli paupes quos pauper
tas non facit miseros sed
btōs: quia eā pp̄ deū susti
nēt de qb̄ dī: Btī paupes
spū. Soror carissima itē
ad te reuertor loquendo.
Audisti tribulationem &
patiētiam Iob: & iō te mo
neo ut ne ī tribulatiōe frā
garis: nec ī p̄peritate ele
ueris. Tu patriarchas diui
tes opib̄ sed humiles fuif
se legis aīo. Qualis fuit
Abraā q̄ dicebat loqr̄ ad

dōinū deū meū: cū sī ter
ra & cinis. Iōq̄ btā eris so
ror uenerabilis sī & in p̄
speris & ī aduersis sp̄ deo
gr̄as egeris & felicitatem
huius t̄p̄alis uite uelut fu
mū & uaporē euanescentē
credideris. Ait. n. Paulus
apo. Si ī hac uita tātū spe
rātes sumus ī xp̄o misera
biliiores sumus oībus hoī
bus: xp̄s. n. ne auz̄ dilige
mus oblata uita munera.
cōtēnere docuit: ne famē
timeremus q̄dragita die
bus ieiunauit: ne nuditatē
timeremus unā tunicā di
scipulis suis h̄c e mādaui
t: ne tribulatiōes expauesce
remus ille p̄ nobis tribu
latiōes sustinuit: & ne mor
tē timerēus p̄ nobis mor
tem sustinuit: & suscepit.
Oē qd̄ ī mūdo ē: Cōcupi
scētia carnis ē: & concupi
scētia oculorū & ābitio se
culi. Et mūdus pibit & cō
cupiscētia eius. Igr̄ dilecta
soror non diligamus ea q̄

sunt in mūdo: ne peamus
cum mundo. Certe dauid
regnabat & cum haberet
thesauros argenti & ipe-
raret populis manum for-
ti: tamen humilē se cogno-
scit & dicit pauper sū ego
& in laboribus a iuuentu-
te mea. Et iteꝝ: Egenus &
paup ego sum: Item dicit:
Incola ogo sum ī terra: &
peregrinus sicut oēs p̄es
mei. Soror uenerabilis
nō te delectent blādimen-
ta trasitoria: nec commo-
da terrena: nec de munda-
nis lucris gaudeas: & non
contristaberis de terrenis
damnis. Sicut enim scrip-
tū est. Diuitie si affluāt: no-
lite cor apponere. Que
cū amore possidemus cū
dolore perdimus. Audi
sponsa christi que dico: Il-
le cui celestia & terrestria
seruiunt: pauper pro no-
bis factus est. **Q**uare?
quia ut nos sua pauperta-
te faceret diuites: Tu ergo

hōesta uirgo: ambula per
uiam que precessit iesus
Christus sponſus tuus: &
passibus indefessis seque-
re celestem ducem. Sine
dubio si cōsequuta fueris:
cum ipso in celo regnabis
Soror uenerabis uirgini-
tatē & paupertatem bea-
te marie uirginis profi-
ce: que tam diues in domi-
no fuit: ut mater dōini es-
se meretur. Et in tantum
fuit rebus paupercula: ut
tempore partus non ha-
beret obstetrices uel an-
cillas ad seruiendum sibi.
Et in tātum fuit rebus pa-
upercula: ut ipsum etiam
diuerſorium: tam angu-
stum fuit ut infantem nō
in lectulo: sed in presepio
reclinaret. Sed & ioseph
cui fuerat despōsata: cum
esset iustus erat tamē pau-
per ita ut uictum & uesti-
tum artificio quereret.
Certe faber fuisse legitur
Etiam de sanctis aposto-

his legimus quia seruebant deo in fame & siti. Vnde paulus apostolus. In fame & siti in ieiuniis multis. In frigore & nuditate: & in uigiliis multis. O sponsa christi habes exempla quibus possis terrenas diuitias continere & celestes concupiscere. Quonia qui uolunt diuites fieri in hoc mundo: incidunt in tentationibus & laqueis dyaboli: & in desideriis multis & nociuis: qui mergunt homines in infernum: Libenter continent terrenas diuitias quae perfecte spatiantur celestes. Quia uoluntaria uis paupertas introducit hominem in regnum caelorum. Non ideo uenimus ad monasterium ut in deliciis in eo uiuamus: sed ut uigilando orando: ieiunando: psallendo: contra aduersarium nostrum dimicando: ad regnum nobis promissum christo adiuuante perueniamus. Nam ideo nudi nascimur in hoc

seculo: nudi etiam accedimus ad baptismum ut nudi & sine impedimento perueniamus ad celum. Quia incongruum est: & abiurdum: & quae turpe: ut quae nudum mater genuit nudum suscepit etiam diues intrare uelit in celum. Facilius est camelum per foramen acus transire: quam diuitem introire in regnum caelorum. Melius est minus egerere quam plus habere. Nimis est auarus: cui non sufficit dominus. Soror dilecta si in hoc seculo fame & sitim atque nuditate pro christo sustinuerimus gratis: cum eodem domino nostro lesu christo in celesti regno gaudebimus. Amen: De muratione. xlvii.

Hospitiū cordis nostri per gratiam dei sanctificat & per imitationem spiritus sancti quando intus est charitas pax bonitas: humilitas: patientia: concordia: mā-

fuetudo: & alia huiusmodi.
Hæc sūt nostre diuitie. s. bōi hōres & uirtutes. Sed si incipim⁹ iter nos litigat & murmurare: cōtēdere: statī ab his spūalib⁹ bonis uacui remanem⁹ & nudi
Quare? q̄a uirtutes non possūt remanere cū uitiis
Nā & modicū fermentū totā massā corrūpit. q̄sq̄ feruus dei dēt p̄fāre ī corde suo: q̄ magnū malū incurrit: si p̄ rebus tpalibus murmurat: unde d̄buerat
eē diues: fit paup̄: quē sūt diuitie n̄re: uirtutes. s. Virtutes ergo pdimus: si p̄ cibo uel potu murmuramus. Graue peccatū est murmuratio. Vnde gregorius. Regnū celoꝝ nullus qui murmurat accipit
Nullus q̄ illd̄ accipit murmurare pōt. Precordia rati tui sicut rota currus: fenū portat & murmurat. Tales sūt multi f̄res & multe sorores ī congregatiōe: q̄

sunt carnalibus desiderijs subditi. & murmurant nūq̄ cessāt. Iḡ foror carissima necessariū ē ualde nobis cōsiliū pauli apostoli dicētis. Neq̄ murmuraueritis sicut qdā eorū murmuraueūt ī deserto uidelicet & pierūt ab exterminatore
Iḡ piculosū ē nobis murmurare: ne forte p̄eamus ab exterminatorē ī monasterio: sicut illi pierūt ī deserto. Liguas ergo n̄ras a murmuratiōe custodiāus ne qd̄ absit sicut illi pierūt ī hoc seculo nos p̄eamus ī futuro. Nō ergo murmuram⁹: ne forte sicut illi piererunt ī hac uita: nos p̄eamus ī futura. Caueamus ab oī murmuratione: ne forte q̄ illi q̄ passi sunt ī corporib⁹: nos paciāur ī aiabus. Itēq̄ apostolus cōsulēdo nobis loq̄r dicens. Neq̄ tēptēus x̄pm sicut qdā eorū temptauerūt: & a serpētib⁹ pierūt. X̄pm tē

ptat: q̄ p̄ cibo uel potu si-
ue p̄ uestimento murmu-
rat sicut scriptū ē: de eodē
populo. Tēptauerūt deū ī
cordibus suis: ut peterēt e-
scas aiabo suis. Et iterum.
Murmuraueūt ī taberna-
culis suis: & nō exaudieūt
uocē dōini: x̄pm tēptat q̄
ī monasterio sup̄flua req̄-
rēdo murmurat. Contra
x̄pm facit: q̄ ī mōasterio:
plusq̄ oportet requirit. In
x̄pm peccat: q̄ ī monaste-
rio res terrenas & trāsito-
rias req̄rēdo p̄positos su-
os scādaliyat. Et a serpēti-
bus pierūt. Quā a serpē-
tibus pierūt nisi q̄a serpens
uenēosus ē: & oīs q̄ mur-
murat uenenum dyaboli
hēt ī līgua. Vnde iacob. a
postolus: Līgua īq̄tū ma-
lū: plena ueneno mortife-
ro. Cauēdū ē ergo nobis
a murmuratiōe ne mortī-
fero & dyabolico uenēo
pereāus. Soror dilecta mi-
hi ī x̄po. Audi qd dōinus

n̄f̄ Iesus x̄ps dicit ī euāge-
lie. Dico uobis ne solliciti
sitis aiē uŕe qd māduca-
tis neq; corpori uŕo qd īdua-
mini: Ac si apt̄o dicat: De-
us q̄ dedit: uobis aiām: da-
bit escā. Et q̄ dedit corpus
dabit uestimentū. Et adie-
cit. Respicite uolatilia celi
quōiā non seminant neq;
colligūt: neq; cōgregāt in
horrea nec ī celaria: & de-
us pascit illa. i. si deus gu-
benat aues: q̄ hodie sūt &
cras nō erūt: q̄q; aiā ē nō
talēs q̄to magis dabit ser-
uis & acillis suis cibū & ue-
stimētū: quoz aiā ē īmor-
talis: & q̄bus regnū celoꝝ
p̄mittit. Et itez. Cōside-
rate lilia agri quō crescūt:
nō laborāt neq; nēt. i. nō
texūt neq; filāt: & deus sic
uestit illa: q̄to magis uesti-
et seruos suos: & acillas su-
as. Non occidet deus aiās
seruoz suoz fame aut siti
aut nuditate: Et adiecit: q̄
rite primū regnū dei & iu-

sticiã eiuf:&hec oia adiciẽ
tur uob. Ac si diceret. Ser
uite domĩo in timor: cáta
te & exultate ei die ac no
cte cū tremor: & ipse da
bit uobis ĩ hac uita & ĩ fu
tura oĩa necessaria. Inqui
rẽtes dominũ:nõ minuẽ
tur oĩ bono. Soror carissi
ma:deus qui te eduxit de
domo p̄ris tui:si ĩ seruitio
eius p̄seueraueris:dabit ti
bi ĩ bono petitiões cordis
tui. De pp̄rio. Ser. xlviii.

S Oror charissima. Pe
culiare q̄h̄r apud ser
uos dei p̄ magno crimie:
nũq̄ inueniat̄ inte. Oĩa q̄
ĩ mōasterio sũt:oĩbus sũt
cōmunia. Ergo si ācilla d̄i
aliqd̄ habet abs̄cōsum uel
pp̄riũ:q̄ a ceteris ācillis d̄i
ignorat̄:furtũ ě: peccatũ
furti ě:q̄re? quia oĩa h̄t ĩ
cōmũĩ cū ceteris ācillis d̄i
Et q̄si pp̄riũ sibi aliud ab
scōdit furtiue aliud h̄re in
cōe cū ceteris ācillis dei &
q̄si pp̄riũ sibi aliud abs̄cō

dere. Hoc furtũ ě hec m̄i
festa fraus ě. Hoc grande
pccũm ě hoc ě ĩter ĩferni
p̄h̄ac uitã latrões descēde
rũt ĩ ĩfernũ. Sic. n. ait pau
lus apostolus: neq̄ latrões
neq̄ rapaces regnũ d̄i pos
sĩd̄bũt ācilla d̄i que semet
ipsã sepat acōmuniõe mo
nasterii aliud q̄si pp̄riũ ab
scōdēdo: q̄seq̄ns ě ut sepat
tur a cōsortio celestis uite
Multi ad cōmunẽ societa
tẽ mōasterii ueniũt: sed q̄
sine graui ḡcitu dicere nõ
possiũs: nõ oēs ĩ eo sc̄d̄m
euāgeliũ uiuũt. In mōaste
rio sũt sancti apostoli lesu
xp̄i. Est ět ibi iuda scariot:
traditor d̄i ĩi: & ibi anania
cū uxor̄ sua saphira. Est ět
ibi giezi discipulus helisei:
qui pp̄ deum oĩa q̄ h̄nt ĩ
hoc mũdo ad imitationẽ
apostolorũ d̄reliquũt cãso
lius eterne uite. Cũ eidẽ
apostolis letabunt̄ & re
munerabunt̄ ĩ eterna bea
titudĩe. Qui aut̄ postq̄ ad

cōuersionē mōasterii: uenit e de rebo mōasterii: facere fraudē p̄sumit: iudas ē & penā iudē sustinebit ī īferno: q̄a de hoc q̄ cōe ē facer̄ fraudē p̄sumit p̄ priū facit. q̄ aut̄ d̄ seculari uita ad seruitiū dei cōuertunt̄: si de his q̄ in seculo hūer̄t unā partē sibi referuat̄: alterā uero secū ī mōasterio tradūt cū anāia & saphira sentētiā maledictiōis merent̄. Qui aut̄ de seculo ad mōasterium uēit: & q̄ ī domū suā h̄re nō potuit si illd̄ ī mōasterio h̄re uoluerit: uel req̄serit: sine dubitatione lepragiezi adherebit ei. Et lepra q̄ giezi sustinuit ī corpe: isti sustinebit ī aīa. Honesta soror: sicut sup̄ius dixi tibi magna differētia ē īter eos q̄ ī mōasterio uiuūt. Illis qui ī mōasterio mōr̄ apostolorū uiuunt. q̄ ex his q̄ ī seculo hūer̄t uel hēnt ī mōasterio nihil ab

scōdūt. Cōuēit illud psal-
miste. Mihi aut̄ adherere
deo bonū ē: & p̄cere ī dō
sp̄e meā: Et illud. lacta co-
gitatū tuū ī domio: & ip̄e
te enutriet. Illis q̄ sicut iu-
das scarioth p̄priū r̄tinēt
uel de rebus mōasterii ab-
scōdūt cōuenit illud. Ascē-
dūt usq̄ ad celos: & descē-
dunt usq̄ ad abyssos: aīe
eorū ī malis tabescebāt. Il-
lis uero q̄ cū anāia & saphi-
ra ex his qui ī seculo habu-
erūt unā ptē mōasterio
tradunt alteram uero mōi
ī p̄priū retinēt: conuenit
illud. Qui cōfidūt in uir-
tute sua: & ī multitudīe di-
uitiarū suarū gloriātur. E-
tiā illis qui sicut giezi ea q̄
nō poterūt habere ī secu-
lo requirūt ī mōasterio
cōuenit illud. Ecce hō qui
nō posuit deū adiutorē su-
um sed sp̄auit ī multitudi-
ne diuitiarū suarū: & pre-
ualuit in uanitate sua. Tu
ergo soror uenerabilis: ni

hil celes nihil abscondas: ni
hil apud te absconsu repo
nas. In abscondito nihil re
tineas: apud te nihil rema
neat absconsu. Quicqd hēs
hēto cū licētia: si quid hēs
hēto cū benedictiōe. Sine
licētia abbatisse uel prio
rissē: nihil hēas. Sine bene
dictiōe: nihil accipias. Sine
licētia nihil tribuas. Hone
sta uirgo: iacta cogitatu tu
um ī domino: & ipse te e
nutriet. Amen.

De oratione. Ser. xlix.

Carissima soror: Au
di q̄ dico. Ante tps o
rare ē puidētia. In tpe cō
stituto oraē ē obedientia.
Tēpō orādi p̄terire ē ne
gligētia. Tāto crebrior de
bet eē orō: q̄to ē utilior:
Domino dicit ī euāgelio.
Oia q̄cūq; petieritis ī orō
ne credētes: accipietis. Et
paulus apo. Sine intermis
siōe orate. Et iacobō. Mul
tū. n. ualet deprecatio iusti
assidua. Soror uenerabilis

āte orationē p̄para aīam
tuā & noli esse q̄si hō q; tē
ptat deū. In orōne p̄para
te: & ostēde confiētā cor
dis tui: ut āp̄liore gratiam
cōseqr̄is a deo tuo. Tunc
ueraciter oras: q̄do aliud ī
corde non cogitas. Citius
ad p̄cē iudex flectit: si pec
cato a prauitate sua corri
gat: Orō cordis ē nō labi
orū. Melis ē cū silētio cor
dis orare: q̄ solis uerbis si
ne itētiōe mētis. Pura est
orō quā ī suo tpe supflue
cogitatiōes nō cōturbāt.
Lōge qppe ē a deo aīus: q;
ī orōne cogitatiōib; se
u li ē occupatus. Duob; mo
dis orō īpedituri: ne īpe
trare q̄sq; possit q; postu
lat. Hoc ē si adhuc hō ma
la cōmittit: aut si peccati ī
se ex toto corde nō dimit
tit. Mēs n̄ra cclestis est: &
tūc deū ī orōne bene con
tēplā: q̄do nullis terrenis
curis aut erroribus īpedi
tur: q̄do quisq; orat: sp̄m

factū ad se uocat. Sed post
quē uenerit cōfesti oīa tem
ptamēta demoniorū q̄ se
mētibus hoībus īmergūt
p̄fētīā eius ferre non fusti
nētes effugiūt. q̄ ledif nō
desistat orare p̄ se ledētī
bus. Alioqn iusta domini
sētētīā peccat q̄ p̄ inimicif
suis nō orat. Sicut nullū p̄
ficit ī uulnere medicamē
tū: si adhuc ī eo ē ferrū: ita
nihil p̄ficīt orō illius q̄ o
diū hēt ī corde. Culpabili
ter expādit manus ad deū
q̄ facta sua orādo iactāter
māifestat. Sicut phariseo
ī tēplo iactāter orabat: &
magis laudabat semetip
sū de bōis opibō quā deū.
Soror dilecta: ora cum la
chrymis īdefinēter. Ora
iugiter peccare deū diebō
ac noctibus. Orō sit sine
cessatiōe. orō sit frequēs.
sint orōnis arma assidua
orō de ore tuo nō cadat ī
siste orōi: frequēter icūbe
orōni frequēter. Geme sp̄

& plāge. Surge ī nocte ad
p̄cē: uigila & ora p̄ nocta ī
orōne & p̄cē Incūbe no
cturnis uigiliis. Ad modi
cū clausis oculis rurso ora:
orō frequēs dyaboli iacu
la submouet: orō quotidi
ana dyaboli tela exsupat:
orō ē priā uirtus aduersus
tēptationū icursus. Orō
supat tēptamēta inimico
rū. Vicit demōes: supat ī
mūdos spūs. Per orōne uī
cunt demonia: orōne de
monia oībō malis p̄ualet
orō. Hōesta soror sit orō
tua pura. Moneo te caris
sima: ut ores p̄ bōis hoībō
ut ī bono p̄seuerēt. Rogo
ēt te ut ores p̄ malis hoī
bus: ut de malo ad bonū
cōuertāt. Ora p̄ amicis tu
is: & ora p̄ tuis inimicis.
Ora ēt p̄ oībus fidelibus
uiuis & defūctis. Dirigat
oratio tua sicut icēsū ī cō
spectu dei. De lectiōe. L.
Per orōne mūdāmur
a pccis: p̄ lectionem

docemur quid faciamus
utrūque bonum ē si licet:
Si uero nō licet: melis est
orare q̄ legere. Nā cū ora
mus cū deo loq̄mur. Cū
legimus deo nobiscū loq̄
tur. Soror carissima si uis
cū deo sp̄ eē: sp̄ ora & sp̄ le
le. Valde nobis ē necessa
ria lectio diuina. Nā p̄ le
ctionē discimus: qd̄ facerē
qd̄ cauere: quo tēdere de
beamus. Vnde d̄r. Lucer
na pedibus meis uerbū tu
um: & lumē semitis meis.
Per lectionē sensus & itel
lectus augent̄. Lectio nos
ad orōnē instruit & ad opa
tionē: lectio nos informat
ad actiuā & cōtēplatiuā ui
tā: iō d̄r i psalmo. Bt̄us uir
q̄ i lege domini meditabi
tur die ac nocte. Lectio &
oratio sūt arma: q̄bus dia
bolus expugnat̄: hec sūt i
strumēta q̄bus eterna bea
tudo acquir̄t̄. Per ora
tionē & lectionē uitia de
stuunt̄: & uirtutes i aīa nū

triūt̄. Ancilla dei sp̄ dēt o
rare: & legere. Vnde legi
tur i psalmo. Tūc nō cōfū
dar cōsp̄pexero i oībo mā
datis tuis. Igit̄ dilecta mi
hi soror i xp̄o iſiste orōni
frequēter pseuera: i medi
tatione scripturarū i lege
dei esto assidua hēto studi
um i diuinis legibus usus
legēdi sit tibi frequens le
ctio: sit tibi quotidiana le
gis meditatio lectio d̄mit
errorē uite subtrae oīem
a uanitate mundi p̄ lectio
nem sēsus & itellectus cre
scūt. Icō. n. docet quid faci
as: dēfat quid caueas: ostē
dit quo tēdas multū p̄ficiſ
cum legis tamē si facis ea
qui legis. Soror uenerabi
lis adaperiat deus cor tuū
in lege sua & in preceptis
suis. De optione. Ser. li.
I Eremias p̄pheta di
cit. Leuēt̄ corda no
stra cum manibus ad deū
Qui orat & laborat: cor
leuat ad deū māibus: Qui

uero orat & non laborat
cor leuat ad deum & non
manus. Qui autē laborat
& non orat: manus leuat
ad deum & nō cor. Igit̄ so
ror carissima necesse est
nobis: cor in oratione ad
deum leuare: & manus cū
operatione a deū extēde
re. Quare? Ne de negligē
tia mandatorū rephenda
mur: dū salutē q̄rimus ob
tinere sola oratiōe: aut so
la operatione. Vnde pau.
apostolus. Qui non labo
rat non māducat. Ancilla
christi debet semper ora
re legere & operari: ne for
te spiritus fornicatiōis de
cipiat ociosam mētem:
Delectatio carnis p̄ labo
rem uincitur. Soror cha
rissima: diuide tibi spaciū
diei ī tres partes: & in pri
ma ora: in secunda lege: &
ī tertia parte labora. Rex
salomō per ocium semet
ipsum inuoluit in multis

fornicatiōibus: & per cu
piditatem fornicationis a
dorauit ydola. Soror ue
nerabilis: hec tria sūt tibi
necessaria ualde. s. oratio:
lectio: & operatio. Ora
tione mundamur: lectio
ne instruimur: operatio
ne beatificamr. Sicut dicit
spiritus sanctus in psalmo
Labores manuum tuarū
quia manducabis: beatus
es & bene tibi erit. Si ali
quando a lectione cessa
ueris: operari debes: ut nū
quam sis ociosa: quia oci
um inimicum est anime.
Dyabolus cito decipit eū
quem ociosum inuenit:

Dyabolus quotidie in
claustra intrat & si aliquē
iuenit ociosum statim ac
cusat. O sponsa christi: ui
de ne cum dyabolus clau
stra intrauerit: & unuscu
iusq; facta scrutatus fuerit
aliqd iueniat ūde te accu
sari possit: Hac de causa te

moneo: foror mihi i xpo
dilecta: ut p amore xpi nu
q̄ sis ociosa. Rogo ut amo
re xpi ostēdas sociabus tu
is: nō solū uerbis sed & o
peribus bōis. Tūc uere de
um diligis: si p amore illio
bōa q̄ potes oparis. Vna
queq̄ scā aīa dēt īse mon
strā amorē dei: & uerbis
scīs & actiōibz. Vnde ī cā
ticis canticorū. Sponsus. f.
xps spōsā. i. scā aīam ora
tur dicēs Pōe me: ut signa
culū sup cor tuū: & super
brachiū tuū. In corde sunt
cogitatiōes & ī brachio o
patiōes. Ergo sup cor & su
p brachiū spōse dilectus ī
signaculū ponit. q̄a in scā
aīa q̄tū ab ea diligať: & uo
lūtate & actiōe designat:
q̄a amor dei nūq̄ est ocio
sus. Si uere ē amor magna
opaf. Si uero nō opaf. nō
ē amor. Rogo igr̄ te uene
rabilis uirgo ut deū pfecte
diligas: & ut p amore illio
nūq̄ ociosa sedeas. Si uere

deū diligiss nulla hora oci
osa eris. Si deū iueritate a
mas: p amore illio. ociū re
cufas. Si ex toto corde dili
gis deū: oī tpe cōtēnis oci
um. Qui deum tota mēte
diligat pp deū ocium post
pōit. Regnū dei nō dabit.
ociosus. sed in seruitio dei
studiosus: Regnū dī nō da
bit uagātibz: sed p deo di
gne laborātibz. Qui ī bo
nis opibz sūt pigri & tep
di: nō hēbunt locū ī r̄gno
dei. Luxuria cito decipit
hoīes ocio deditos. Luxu
ria cito decipit hoīem oci
osū. decipit hoīem uagan
tem. Luxuria grauius urit
quē ociosū iuenit. Libido
cedit rebz: Luxuria cedit
opibz: Luxuria cedit idu
strie & labori. Hō p labo
rē sepe uicit libidinē. Cor
pus. n. labore fatigatū: mi
nus dīlectaf flagitio. Qua
pp amabilis ī xpo foror p
caue ociū. Nō diligas ociū.
fatiga corpore labore. Exer.

ce opus bonū q̄re tibi opo
utile quo ai ip̄licet it̄etio.
Opo tuū & it̄entio tua sp̄
fit in deo. Amen.

De psalmis & hymnis. lii.

S Oror carissima cū i
cōspectu deo cantas
psalmos & hymnos hoc
tracta i mēte tua q̄d cātas
i uoce. Mens tua cū uoce
cōcordet: cōcordet cū lin
gua. Nō aliud cogites & a
liud cātes. Si aliud cogites
i mēte & aliud cātas i uo
ce p̄dis fructū laboris tui.
Si corpo tuū stat i ecclesia
& foris uagat mēs tua p̄
dis mercedē tuā. Vnde di
cis. Populus hic labiis me
honorat: cor at̄ eorū lōge
ē a me. Sicut. n. ait aposto
lus: Psalā sp̄ū: psalā & men
te. Cātabo ore & corde.
Bonū ē ergo sp̄ orare deū
mente. Bonū ē et̄ cū sono
uocis & h̄inis & psalmis
& cāticis sp̄ualibus glori
ficare deū. Sicut ōsonib̄
iuuamur ita psalōge mo /

dulatiōiōib̄o delectamur.
Vfus cātadi solat tristitia
corda. Cantus in eccle
sia mētes homiū letifi
cat fastidiosos oblectat: pi
gros sollicitat: pccōres ad
lamēta iuitat. Nā quis du
ra sūt corda seculariū ho
minū: statū ut dulcediēna
psalmorū audierint: ad a
morē pietatis cōuertunt̄.
Sūt multi q̄ suauitatē psal
morū cōpūcti: pccā sua lu
gēt. Oratio tātūmodo in
hac uita effundit̄ in remis
sionē pccōrū. Psalmorū at̄
decantatio significat per
petuā laudē dei in eterna
gaudia: sicut scriptū ē: b̄ti
q̄ h̄itāt i domo tua dōine:
i secula seculorū laudabūt
te. Quicūq̄ fideliter & in
tēta mēte psalmos decan
tat: quodāmodo āgelis d̄i
fociat̄. Quō? qa hō illū p̄
modulo suo laudat in ter
ris: quē āgeli sine ītermis
sionē adorāt & glorificāt i
celis. Psalmorū decātatio

aliq̄do cōmōnet nos ad la
chrymas: aliquādo iuitat
nos ad ōronē. P̄salmi faci
unt nobis gratas ēc̄uigili
as noctis dicētes. Exultate
iusti ī d̄o: r̄ctos decet col
laudatio: P̄salmi p̄nuntiat
nobis horā diei primā cū
exultatōe lucis dicēdo. De
us in noīe tuo saluum me
fac: & in uirtute tua iudica
me. P̄salmi cōsecrāt nobis
horā diei tertiā cū dicunt.
Et ueniat sup nos miseri
cordia tua d̄ie: salutare tu
um secūdu eloquiū tuum.
P̄salmi nos letificāt hora
diei sexta ī panis ōfractio
ne P̄salmi ad horā diei no
nā ieiunia resoluūt: & nos
faciāt dulcedīe ac suauita
te sp̄uali. P̄salmi nos deo
cōmendāt hora diei uesp̄
tina dicēdo. Dirigat d̄ie
ōro mea: sicut ic̄esum ī cō
spectu tuo. Eleuatio mā
um tuarū sacrificiū uesp̄ti
nū. P̄salmi nos admonēt
ut benedicāus dom̄o ad:

cōpletā dicētes. Ecce nūc
benedicite d̄m oēs serui
d̄i. Soror mihi ī x̄po dile
cta firmiter retine in tua
mēoria: q̄ ī aurib̄ dei be
ne sonat cū scā aīa p̄ dile
ctiōnē & amorē ac deuō
tionē: p̄salmos hymnos &
cānticos sp̄ituales deo cā
tat. Vnde sp̄s̄us. s. christ̄o
ī cānticis cānticoꝝ sp̄s̄ā. i. ec
clesiam uel scām aīam ad
mōet dicēs. Ostēde mihi
faciē tuā: s̄oet uox tua ī au
rib̄ meis: q̄ uox tua dul
cis & faciēs tua d̄cora. Tu
īquit dilecta mea q̄ iaces ī
lectulo dulcissime cōtēpla
tiōis: ī q̄ mihi ī p̄salmis &
hymnis & cānticis sp̄itua
lib̄us atq̄ ōronibus place
re desideras. Veni & ostē
de mihi faciē tuā. i. egrede
re a secreto cordis: & aliis
pulchritudinē bonorum
op̄erū suorū ad exemplū d̄
mōstra: ut cū illud uideāt
op̄a ūra b̄na: & glorificēt
p̄rem ūm q̄ ī celis est. So:

net uox tua i auribus meis. Vox. s. predicatōis: uox diuine laudis: uox iubilatio nis q̄ alios ad laudē & gloriā meā p̄ficere facias. Cātus psalmoz oblectat aures audiētū & iſtruit aīas fidelīū ad bene uiuēdum.

Vox cātantium fit una & cū angelis dei quos uideſ nō possumus uerba: laudif miscēus. Serui dei semp d̄ bent laudare nomē dei: a que supiores iſinuēt: de quibus dicit: Benedicite aque oēs q̄ sup celos sūt domio qa electi nō tacebūt i ppe tuū laudare nomē dōini. De aquis uero inferioribō dictū ē Congregent aque q̄ sub celo sunt i locū unū: qa reprobi p totū mundū mōd ipsi cōgregabunt i infernū cruciādi. Sine intermissiōe fideles debēt iſferre laudes deo: quia deus delectat i illis. Quod deus d̄lectatur i laudibō fidelīū testatur spōsus .s. xps q̄ in

cāticis cāticoꝝ spōse. s. scē aīe loquit̄ dicens. Que habitas i ortis. In ortis hitat ecclesia uel q̄libet scā aīa: q̄ iā uiriditate spei & bonorū opeꝝ est repleta. Que ergo iam i ortis hitat opōtet ut spōsum suū uocē suam audire faciat. i. cantū bone p̄dicatiōis uel scē iubilatiōis uel uocē diuine laudis emittat i q̄ ille delectetur que d̄siderat: quā amici auscultāt uidelicet oēs electi: q̄ uerba uite. s. lectiōnes: psalmos: hymnos & cāticos spūales audif d̄siderāt: ut ad celestē p̄riam reuiuiscāt. Igitur soror reuerendissima: sic iā supius dixi ualde necessariū ē tibi: ut in oī uita tua laudes oīpotentē deū: creatorē tuū: quoniā inde p̄mittif tibi uēia: unē & laudes. Lauda ergo eū i cordē: lauda eū i uoce: lauda eū i uoce iubilatiōis lauda ēt eū in secreto contemplationis

lauda eum in cubiculo me-
tis in iubilatiōe uocis: quif
ad laudādū deū peccōres &
īdigni simus: tū cessat a la-
udibus nō debēus: qā inde
consequi ueniā peccatorū
credimus: unde deū lauda-
mus. Vnde uox diuina in
psalmis. Sacrificiū laudis
honorificabit me: inquit: &
illic iter quo ostēdā illi sa-
lutare dei. Ac si aptius di-
ceret. In psalmis ē iter lau-
dis: quo ad eternā laudē p-
uenire possis: Sed si ego il-
lud tibi nō ostēdero: illud
īuenīr nō poteris. Propte-
rea carissima qā iter nrē
salutis ī māibus est creato-
ris: moneo te ut nūq̄ laus
dī discedat ab ore tuo. So-
ror mihi ī xpō amantissi-
ma deus ē laus tua: ergo &
tu laus illius esto: ita ut sp-
sit laus illius ī or̄ tuo. amē.
De actiua & contēplatiua

uita. Sermo. liii.

Vldit iacob scalā stātē
sup terrā āgelos quoq̄ dei

ascēdētes & descēdētes p-
eā: & cacumē illius celos tā-
gebat. In hac scala sunt po-
siti oēs ad uitā eternā pde-
stinati: & oīs q̄ spectat ad
regnū celoz ī hac scal hēt
locū. Scala ista generalis ē
ecclesia que ex pte adhuc
militat ī terris: & ex pte iā
regnat ī celis. In hac scala
sūt tres ordines hominū:
s. seculares actiui & cōtēpla-
tīui. Seculares sūt ī mino-
ri gradu. Actiui sūt in alti-
ori loco. Cōtemplatiui ue-
ro sūt ī summo. Et de istis
tribus ordinibz hoīum: q-
dā sūt ī mola: qdam sūt ī a-
gro: qdā uero sūt ī lecto:
mola ē uita secularis. ager
ē aiūs hoīs seculi. In agro
sūt p̄dicatores uerbi dei: ī
lecto ē amor sp̄si. s. xp̄i.
Qui sunt ī mola terrā cir-
cuerūt: qā terrena querūt
& diligūt. Qui sūt ī agro
terrā colūt: quia seminant
uerbū dei ī auribz hoīum
q̄ ī lecto sūt d̄spiciūt & cō-

tēnūt Ad pedes huius scale sunt hoīes huius seculi. In medio scale sūt actiui. In sumitate uero scale sūt cōtēplatiui iā q̄si ī celo positi: q̄a celestia cogitāt. Isti sūt āgeli dei p̄scalā ascēdētes & descēdētes: q̄a ascēdūt p̄ cōtēplationē ad deū: & descēdūt p̄ cōpassionē ad p̄ximū. Actiua uita in nocētia ē bonorū operū. Cōtēplatiua uita ē speculatio sup̄noꝝ. Actiua uita uoīs ē multoꝝ: cōtēplatiua uero paucorū. Actiua uita terrenis reb̄ b̄i utit̄. Cōtēplatiua uero seculo renūciās: soli deo uiuere d̄lectat̄. **INTERROGATIO:** Fr̄ dilecte: rogo ut ostēdas mihi differentias actiue & cōtēplatiue uite. **RESPONSIO.** Soror carissima iter actiuā & cōtēplatiuā uitā: maxia ē d̄ria. Actiua uita ē panē esurienti dare. Verbū sapie p̄ximos docere: errantē cor-

rigere: ad uia hūilitatis subp̄bientē reducere. Discordātes ad cōcordiā reuocare: īfirmos uisitāre: mortuos sepellire: captiuos & in carcere positos redimere q̄ singulis q̄buscūq̄ expediat dispensare: necessaria unicuiq̄ p̄uidere. Soror mihi ī xp̄o dilecta: ecce audisti opa actiue uite. Nūc si placet: audi uirtute uite cōtēplatiue. Cōtēplatiua uita ē Charitatē dei & p̄ximi tota mēte retinere: ab exteriori actiōe acquiescere: soli d̄siderio cōdito ris iherere: ita ut iā nihil agere libeat: sed despectis oīb̄ curis seculi: ad uidentā faciē sui creatoris: aīus inardescat: ita ut iam nouerit carnis corruptibilis p̄dō cū merore portare totisq̄ d̄sideriis optare hymnidicis angelorū choris iheresse. Appetēt āmisceri celestib̄ ciuib̄: de eterna ī corruptiōe ī cōspe

ctū dī gaudē: uenerabilis
foror: audisti actiua uita:
audisti et cōtēplatiua: nūc
rogo ut cū maria magda
lena eligas meliorē ptē. s.
uitā cōtēplatiua. bona ē ui
ta actiua: sed multo ē meli
or cōtēplatiua. Qui priō ī
actiua uita p̄ficit ad cōtē
platiua bene cōscēdit. q̄cū
q̄ ad hāc t̄pālē gloriā: aut
carnalē affectat. cōcupiscē
tiā a cōtēplatiōe p̄hibet.
Exēplū. n. actiue uite: & cō
tēplatiue de iacob accipe.
q̄ dū adamaret rachelē q̄
significat cōtēplatiua uita
data est ei lya q̄ significat
actiua. actiua uita ī labori
bus huius mūdi deo seruit:
dum paupes pascit recipit
pascit & uestit: uisitāt &
cōsolat: sepelit: & cetera
opa mīe eis īpendit. Et tū
lya ē fecūda in filiis: quia
multi sunt actiui: & pauci
cōtēplatiui. Rachel uero
ouis: uel uidēs p̄icipiū in
terptat: q̄a cōtēplatiui sim
plices & inocetes sūt sicut

oues: & ab oī tumultu se
culi aliēi: ut soli diuine cō
templationi adherentes
uideant illum qui ait. Ego
sum principium qui & lo
quor uobis. Rachel du
os filios hēt: quia duo sūt
genera cōtēplatiuoz. Alii
nāq̄ uiuūt ī cōe ī mōaste
ris. Alii uero sūt solitarii
& ab oībo sepati. Sed bea
tior ē & p̄fectior cōtēpla
tiua uita: q̄ actiua. Sicut aq̄
la defigit oculos ī radiō so
lis: nec deflectit nisi q̄dō
uult corp̄ suū reficere ci
bis: ita & scī aliq̄do a cōtē
platiōe ad actiua uita ruer
tant: cōsiderātes illa subli
mia sic eē utilia: ut tamen
ista humilia paululū nr̄e ī
digentie sint necessariā:
unde ī cāticis cāticoz: sp̄s
fos. s. xp̄s: sp̄s fā. i. scām ani
mā: cōtēplatiōi deditā hor
tat dicēs. Surge p̄p̄a ami
ca mea: columba mea: for
mosa mea & ueni. Ac si a
ptius diceret. Surge p̄p̄a
mica mea p̄ dilectionē &

fidē: colūba mea p̄ inocē
tiā & simplicitatē: formo
sa mea p̄ uirtutē & castita
tē. Surge d̄ illo dulcissimo
statu tuo: hoc ē de q̄te cō
tēplatiōis ī q̄ mihi foli cō
placeſ desideras: ī psalmis
hymnis orōib; & cāticis
sp̄ualibus. Festina ergo &
ueni. i. egredere ad utilita
tē pximorū: ut illos ēt per
officiū p̄dicatiōis: & p̄ exē
pla bonorū opū imitatorū
tui facias: ad iutē aiā; sua
nū p̄ducas. Visio aiāliū in
ezechiele: q̄ ibāt & nō re
uertebāt: p̄tinēt ad p̄seue
ratiā actiue uite. Et itē;
aiālia q̄ ibāt & reuertebāt
p̄tinēt ad mēsurā cōtēpla
tiue uite ī q̄ dū q̄sq; itēde
rit sua reuerberatus infir
mitate statū descēdit. Atq;
itē; renouata mētis acie
ad ea unde descēderat rur
sus ascendit: qd̄ fieri ī acti
ua uita non pōt: De q̄ si q̄
q̄ uel ad modicū descēde
rit: statū īgnatiōib; uitiorū

iuoluit. Sepe mēs d̄ terra
ad celū errigif & itē; gra
uata īfirmitate carnis: de
celo ad terram descendit.
Multos seculares hoīes ui
sitat deo & p̄ suā grām ele
uat eos ad altitudinē cōtē
platiōis & multos contē
platiuos iusto atq; oculto
iudicio suo deus ī terrenis
actib; lapsos derelinqd̄.
Sicut sepultus ī monumē
to cessat ab oī terreno ne
gotio: ita hō cōtēplatiuus
cessat ab oī terreno ope
uel misterio: & sicut hoīes
ab actiua uita ascēdētes se
peliunt ī q̄te cōtēplatiōis
ita a seculari uita rece den
tes. actiua uita suscipit eos
ī se q̄si sepeliēdos. Ac per
hoc sicut actiua uita est se
pulchrū secularis uite: ita
cōtēplatiua uita ē mōumē
tū actiue uite. uiri scī sicut
aliqui egrediūt a secro cōtē
platiōis ad actiuā uitā: ita
rursus ab actiua uita fuer
tunt ad secretū ītime cōtē

platōis: ut itus deū laudēt.
ubi accepūt unde foris ad
eius gloriā opāf. Sicut deus
uult ut aliq̄do cōtēplatiui
egrediāf ad actiuā uitā: ut
aliū pficiāt: ita aliq̄do uult
ut nemo eos īgetet: sed ut
q̄scāt ī sec̄to suauissime
cōtēplatōis. Quod bene
ī cāticis cātiogz sp̄sus īsi-
nuat: cū filias hierusalē ne
sp̄sā uigilare faciat adiu-
rat dicēs. Adiuuro uos filie
ierusalē: p̄ capreas ceruos
q̄ capoz: ne suscitētis: ne
q̄ euigilare faciatis dile-
ctā: donec ipsa uelit. Hoc
ē ne suscitētis neq̄ euigila-
re faciatis aīam diuine cō-
tēplatiōi deditā: oī onibus
& lectiōibz diuis occupa-
tā. Et ne eā ad exteriora o-
pera īgetare uelitis. dōec
ipsa uelit. Hoc ē: donec ex-
pleto cōtēplationis tpe: a-
monēte corpis fragilita-
te: q̄do uelit suscitari a sō-
no iterne q̄tis: & intime
dulcedinis. Sed tamē ī hac

mortali uita nemo p̄t p-
fecte cōtēplari deū. Vndē
btūs ioānes ī apochalipsi
dicit factū ē silētiū ī celo q̄
si media hora: Celū q̄ppe
ē aīa iusti: sicut dōinus p̄p-
phetā dicit. Celū mihi se-
des ē. Cū ergo q̄es cōtem-
platiue uite agit ī mēte: si-
lētiū fit ī celo: i. ī aīa quia
strepitus terrenaz rez: at
q̄ opationū cessat ī cogi-
tatiōe. Sed q̄a cōtēplatiua
uita ī hoc mōdo non p̄t
ēē p̄fecta neq̄q̄ hora inte-
gra factū silētiū dī ī celo:
sed q̄i media hora. Qui p-
fecte uitā cōtēplatiuā uult
tenere: dēt ab oī terreno
ope cessare. Vndē ī eisdē
canticis sponsa de se dicit.
Ego dormio & cor meū
uigilat. Ac si apte mēs scā
loq̄ref dicēs. Dū a mūda-
nis tumultibz exteriori dor-
mio: ī īteriori cogitatiōe
q̄ sūt celestia atq̄ sp̄ualia
p̄feso. Etiā archa noe q̄ bi-
camerata dī: significat ac

tiuos & cōtēplatiuos: quo
rū actiui deorsū stāt: cōtē
platiui uero stāt sursum: qd
ēt archa dī ter cāerata si
gīficat tres ordīes ī scā ec
clesia. s. cōiugatorū: conti
nētiū atq; uirginum. De
hac cōtēplatiua uita dicit
domino ī euāgelio. Si uis
pfectus eē: uēde oīa q̄ hēs
& da paup̄ibus: & hēbis te
saurū ī celo: & ueni seque
re me. Et demeria magda
lena ait. Maria optimā p̄
tē elegit: q̄ nō auferet ab
ea. Vita cōtēplatiua nō au
feret ī hoc seculo neq; ī fu
turo. Actiua uita auferet
ab hoīe ī futuro seculo.
Actiua uita ī hoc seculo
hēt finē: Cōtēplatiua ue
ro nō: q̄ sp̄ p̄seruat. Ac
tiua uita ī hoc seculo defi
cit. Cōtēplatiua uero ī
hoc seculo īcipit: sed ī celo
p̄ficiet. Hōesta uirgo mo
neo te: ut p̄p̄ deū d̄spicias
p̄sens seculū: p̄p̄ deū ab oī
bus curis seculi te suspēde

Sine īpedimēto seculi dō
seruire stude. Nulla cura
seculi subtrahat te a timo
re dī. Nulla sollicitudo re
rū te subtrahat ab itētioe
dei. Abice a te qcq; pōt ī
pedire bonū p̄positū To
to aīo odi & dāna q̄ dili
git mūdum. Esto mortua
mūdo: & mūdus tibi. Tāq;
mortua ab amore p̄sētis
uite te sepa. Tāq; mortua
mūdi gloriā nō cupiscas
soror mihi amabilis ī xp̄o
sicut sepulta ī monumēto
nō hēas curā dī seculo. Tā
q; defūcta ī sepulchro: ab
oī terreno te priua nego
tio: soror mihi ī xp̄o ama
bilis cōtēne uiuēs: q̄ post
mortē hēre nō poteris. Si
hec ita feceris: post mor
tē tuā uitā eternā hēbis.
De curiositate. Ser. liiij.

Soror carissima mo
neo te ut de die ī diē
studeas p̄ficere ī bonis o
peribus: & ut nō cōsideres
mala q̄ alii faciūt: sed cōsi

dera bona q̄ tu facere de-
bes. Vnde qdā sapiēs ait:
Insup̄uacuis r̄bus noli scri-
tari multipliciter. Nō ē ti-
bi necesse ea cognosceŕ q̄
ab hūanis sensib̄ sūt r̄mo-
ta. Dignū ē ualdē ut mētes
hoīum desinat iudicare: q̄
aliena corda p̄fecte nescit
cognosceŕ. Quare? Quia
incerta nos iudicāus: quo
ad usq̄ ueniat dīs: qui & il-
luminabit abscondita tene-
brarū: & māifestabit cōsi-
lia cordiū. Dignū ē et̄: ut d̄
sinat peccare: qui aliēa ui-
tia uult r̄prehēdere. Stulti
hoīes dū aliēos errores uo-
lunt reprehēdere: demon-
strāt suos: Tādiu hō igno-
rat peccā sua q̄ debuerat fle-
re & cognosceŕ: q̄ diu alie-
na uicia exquirat curiose.
Sed cū hō ad semetipsū re-
uertitur: & sese bene cōsi-
derat: nō exquirat q̄ i
reprehēdat: q̄a i semetip̄o
multa q̄ lugeat. Qui seme-
tīpsū bene cōsiderat: i se-

metip̄o iuenit multa que
plāgat. Vnde b̄tus gregori-
us. Nos tāto mīus debēus
aliēa corda reprehēdere:
q̄to scimus uisū n̄o non
posse aliene cogitatiōes te-
nebras illustrā. Etiā b̄tus
ysidorus ait: Facilius rep̄-
hendimus uitia unius cuius
q̄ hoīs: quā uirtutes ītēdi-
mus. Ne quid b̄oi quisq̄
fecerit agnosceŕe cupius:
sed qui mali egerit p̄scri-
tamur. Igit̄. Soror mihi in
x̄po dilecta: moneo te: ut
āplius reprehēdas tuā ui-
cia: q̄ aliēa. Prius uide tua
propria q̄ aliena delicta.
De tua correctōe esto sol-
licita. De tua salute esto at-
tēta: d̄ tua emēdatiōe esto
preuisa: q̄ ad te nō p̄tinet
noli q̄rere: Nūq̄ desideres
cognoscere qd̄ inter se lo-
quunt̄ hoīes. Noli q̄rere
qd̄ quisq̄ dicat hoc faciat.
Cauē curiositatē. Obmit-
te curas aliene uite: nulla
curiositas: aīum tuū d̄cipi

at: Nulla concupiscentia
detestande curiositatis te
subrepat: ne tu oblita tuo
rum morum alienos per
quiras: xpi spōsa: tāta cura
corrigē tua uitia: q̄to stu
dio reprehēdas aliēa. Nul
la tibi sit cura sciēdi laten
tia: Caue iquirere ea que
nō debes scire: pretermi
te q̄si secretū q̄ scripture
scē auctentice didicisti. Ni
hil ultra queras q̄ scriptū
est. Nihil āplius pquiras q̄
diuine litterē demōstrāt.
Scire nūq̄ desideres q̄ sci
re nō debes. Soror uene
rabilis scito pro certo: qa
curiositas periculosa pre
sumptio est: Curiositas dā
nosa p̄icia ē: adheresim p
uocat: i fabulas sacrilegas
precipitat mētē. In causis
obscuris redit audaces. In
rebus ignaris facit hoīes
p̄cipites Soror amatissima:
cū oī studio uitā tuā emē
da: ut post hāc uitā merea
ris puenire ad eterna gau

dia. Amē. De curiositate.
Sermo. lv.

C Arissima soror: Au
di dominū Iesum xpm ī e
uangelio dicentē. Vigila
te qa nescitis quādo domi
nus uēturus est: Et iterum
Oībus dico uigilate & pe
trus apostolus: Estote pru
dentes & uigilate ī oratio
nibus. Cum homines di
xerint pax est & securitas
tunc repētinus ueniet sup
eos interitus. Et salomon
ait. Sunt iusti atq̄ sapien
tes: & opera eorū ī manu
dei: & tamen nescit ho
mo utrum amore aut o
dio dignis sit: Quare?
Quia in futuro reseruan
tur incerta. Soror in chri
sto dilecta: ideo dominus
celauit nobis tempus sui
aduentus: ut nos longa
expectatione: incerti sem
per credamus iudicem ue
rum esse uenturum: quia
quando uenturus sit igno
ramus. Verba sunt beati

gregorii: leticia presentis ui-
te ita e agēda: ut amaritu-
do sequentis iudicii nunq̄
r̄cedat a mēoria: sepe dya-
bolus decipit hominē ad
peccādū: & tū d̄ ruina cō-
spicit eū afflictu: tēq; p se-
curitatē decipit eū. Igr̄ so-
ror dilecta mihi in xp̄o: sp̄
necesse est ut cū bona agi-
mus: mala q̄ fecimo ad me-
moriā r̄ducamus: ut dum
culpā caute cognoscimus:
nunq̄ de bono ope icauti
letemur. Ideo domius uo-
luit nobis horā ultimā eē
icognitā: ut semp̄ scimus
suspecti: ut dū illā uidere
nō possimus cottidie nos
ad illā p̄paremus. Etiā in
hac uita simus securi: bea-
tus ysidorus nos admōet
dicēs: Neq; iustus d̄ sua iu-
sticia cōfidat: neq; pecca-
tor de miā dei despet quic-
q̄: sed parit̄ hēant i corde
sp̄e & metū. Sic speret dei
misericiā: ut sp̄ timeat
eius iusticiā. Quauis con-

uersatio factoz; sit pbabi-
lis: tamē icertū ē hoībo ad
quē finē sūt destiati: lō nū-
q̄ hō dēt eē sine metu: qa
satisfactio pēitētie: diuino
tātū iudicio pēlat nō hūa-
no. Vnde ait cesarius: q̄to
sumo securi d̄ p̄teritis pec-
catis: tātū d̄bemus eē solli-
citi de futuris. Venerabi-
lis soror firmiter tene: qa
oīs uita sapientis hoīs me-
ditatio ē mortis. Igr̄ soror
mihi i xp̄o amabilis: si oī
hora ad deū uigilaueris:
sapiēs eris: Si cottidie mē-
tē tuā ad deū leuaueris &
diē mortis tue ad memo-
riā reduxeris btā eris secū-
dū illud q; qdā sapiēs at-
t̄btis hō qui sp̄ ē pavidus.
Hac de cā te mōeo uirgo
hōesta ut sēper sis puida
sp̄q; suspecta: Sp̄ esto solli-
cita: & cōtra dyaboli tēta-
tiones astuta: spuigila: &
cōtra atiquū hostē icessā-
ter pugna. Diebus ac no-
ctibus oīa cū oī uigilantia:

& cōtra īfidias dyaboli uir-
liter dimica: ī oī uita tua
esto pūsa: & cōtra uersu-
tias inimici cū oī sollicitu-
dine dē certa. Etiā audi ho-
nesta uirgo ea q̄ Iesus xp̄s
sp̄s tuus dicit ī euange-
lio. Br̄s ille seruus quem
cū uenerit dominus inue-
nerit uigilātē. Ergo si ad e-
undē dominū nr̄m Iesū
xp̄m uigilaueris tota mē-
te: iter br̄s cōputaberis ī
eterna b̄titudine. Btā eris
sic cū oī d̄uotōe oculos mē-
tis ad uer̄: lumē q̄ deus ē
leuaueris. Vere btā eris si
ad deū cū oī īstātia uigila-
ueris: q̄ p̄misit deo coro-
nā uigilātibz. Vñ ī cāticis
cāticor̄ de oculis sp̄s dī
Oculi eius sicut colūbe su-
p̄ uiolos aq̄z: q̄ lacte sunt
lote & residēt iuxta fluēta
plēssia: oculi sp̄s sc̄i uiri
sūt: q̄ sicut colūbe ī simpli-
citate uiuūt: & aliis suis p̄-
dicatiōibz atq; exēplis ui-
am salutis ostēdūt. Sup̄ ri-

uolos aq̄z eē phibēt: q̄
sp̄ ī refectiōe sc̄az scriptu-
raz cōuersāt: q̄ lacte sunt
loti: q̄ p̄ gr̄am dei ī bap-
tismo a pcc̄is suis sūt mūda-
ti: qd ē p̄fluēta plenissima
iuxta que sedēt itelligimz
nisi sacre scripture p̄fūda
& archana dicta: q̄bz nos
reficimus: dum ea legēdo
uel audiēdo aurimus? Ad
hec ē iuxta fluēta colūbe
residere solent: ut umbrā
uolātū auiū ī aq̄ uideant.
sup̄ quā se p̄iciētes ūgues
rapaces effugiāt: sic sc̄i ui-
ri scriptura sc̄a fraudes de-
monū p̄spiciūt: & ex de-
scriptiōe quā uidēt q̄si ex
ūbra inimicū cognoscunt
& eius deceptiōes fugiūt
sic & tu soror honestissima
ī meditatiōibz sc̄az scrip-
turaz esto assidua q̄ ī eis
poteris cognoscere q̄liter
hostiū īfidias ualeas decli-
nare: Honestā uirgo itēz
te moneo ut te cōsiliis sc̄e
scripture ex toto amittas

memorare sp̄ futuras mi-
ferias. In p̄speris medita-
re quo pacto aduersaberis :
Sp̄ cogita in mente ne ali-
quid contrarii accidat. Sa-
pientis hominis ē p̄uide-
re iacturā periculi omnia me-
ditata leuiori euentu acci-
dunt : Expecta mala tole-
rabiter ferūtur perspecta
res non admittatur cum
acciderit. Aduenientes ī-
petus p̄meditatio fran-
git : p̄cogitatio attenuat
futuras molestias p̄uisio
lenit aduentum malorū :
inopinatum malum forti-
ter ferit : Grauia sunt que
cogitata nō fuerant. Acer-
ba existūt ī quibus impro-
uisi icurrimus : Improvisa
mala grauiter feriunt. Re-
pētinum malum cito frā-
git quod p̄uissum non ē
uehementer affligit. Subi-
ta maris tempestas terro-
rem suscitāt : īprouisus ho-
stis male perturbat. Oīa
repentina grauiora sunt

que repēte accidunt grauiora
occurrunt. Iḡit̄ soror mi-
hi ī xp̄o dilectissima & ad
bona & mala cor tuum p̄-
para. ī die bonorū ne im-
memor sis malorum : & ī
die malorum ne īmemor
sis bonorū. Estō per uigil-
sensu ne uanis cogitatio-
nibus polluaris. Ama sci-
entiam scripturarum & con-
temne uitia carnis. Soror
carissima si ex toto corde
tuo ad deū uigilaueris : &
ei ī oī uite tua cū oī deuo-
tione seruieris absq̄ ulla du-
bitatione cum eo ī celesti-
curia regnabis. Amen.

De prudentia: Ser. lvi.

Soror carissima audi
dōm̄nū Iesū xp̄m ī euā-
gelio dicentē. Estote pru-
dentes sicut serpentes &
simplices sicut columbe.
Et salomon ait: Simplici-
tas iustorum diriget eos
& supplantatio peruerso-
rum uastabit illos. uia sim

plicis: uia domū: & pavor
his q̄ opant̄ malū. Iustitia
simplicis diriget aīā eius:
& in pietate sua corruet.
Impius innocens credit oī
uerbo. Qui at̄ decipit iu-
stos ī uia mala ī īteritu suo
corruet & simplices possi-
debūt bōa ei. Viri sāgui-
nū odeūt hominē simpli-
cē. Iusti at̄ q̄runt salutē illi-
us: Scā rusticitas sibi soli p̄-
dest: & q̄tū edificat eccle-
siā xp̄i merito uite tātū de-
struit: si his q̄ ueritatē de-
struūt nō resistit. Et bt̄us
hieronimus ait ī seruis &
ī ācilis dei nō ē querēdus
cultus copis sed simplici-
tas mēt̄is: nec simplex nec
rusticus: iō factū se existi-
met scītātē ī sua līgua se
tantūmodo ī pura & sim-
plici cōsciētia: Ex duobus
īp̄fectis multo ē meliō ha-
berē rusticitatē scām q̄ elo-
quētiā peccatricē. Magi.
uenerāda ē scā rusticitas:
q̄ uēbosa loq̄citas. Soror

ī xp̄o dilecta si n̄ra itētio
ē simplex ap̄d deū in iudi-
cio eius n̄ra opatio tene-
brosa nō erit. q̄ casti eē p̄
iusticiā nesciūt neq̄q̄ eē i-
nocētes p̄ simplicitate pos-
sūt scōḡ electōḡ ecclesia:
uias rectitudis & simplici-
tatis sue timore inchoat:
sed charitate cūsumat: De-
us. n. nō solū uerbo: sed
& cordis īspector ē: & di-
ligit eos qui ī simplicitate
cordis seruiunt̄ ei: Vnde
sp̄sus ī cāticis cāticōḡ lo-
q̄r dicens. Vna ē columba
mea p̄fcā mea: una ē m̄ri
sue electa gēitrici sue M̄-
n̄ra ē regeneratix gr̄a dei
apud q̄ una colūba chiḡit:
qa illo solos colligit qui in
simplicitate permanēt: &
ab unitate nō diuiduntur
Multi quippe fideles dū
ad ipsū intendunt: dū uno
desiderio xp̄i se iuicē nu-
triant dū hēntes cor unū
& aīam unā se ī charitate
cōiūgūt ex multis mēbris:

unū corpꝰ efficiūt in me:
oēs q̄ ī simplicitate unita-
tis uiuētes: ūa colūba exi-
stūt. Ea q̄ ap̄d hoīes despe-
cta sūt & ī cōtēptu hēnt: in
magna gloria sūt ap̄d deū
Igf̄ u: nerab. foror oīpo-
tētē deū deprecemur ut mit-
tat nob̄ sp̄m sanctū de ce-
lis q̄ nos faciat h̄re simpli-
citatē colūbe & prudētiā
serpētis ut simus in mali-
cia simplices & ī bōis opi-
bus prudētes. Serpēs. n. a-
stutū est aīal ut de aspidē le-
gī: quia uidēs incātatorē
ueniētē affigit aurē unam
terre: & aliā cauda obtu-
rat ne incātatoris uocē au-
diat. und̄ p̄pheta de hisq̄
crudeles & prudētes sūt ī
malo dicit. Furor illis secū-
dū similitudinē serpētis si-
cut aspidis surde & obtu-
rātis aures suas ut nō exau-
diat uocē incātantiū & ue-
nesici incātātis sapiēter: Imi-
tare ergo & tu foror ama-
bilis hūc serpētē ī hac par-

te: uidelicet ut aures tuas
claudas ne mala uerba au-
dias. Hōēsta uirgo depre-
care deū ut oleum pccōris
nō īpinguat caput tuum.
Oleū pccōris laus ē adula-
toris. Serpēs obturat aurē
suā ne audiat incātatorē: &
tu claude aurē similiter ut
nō audias detrahentē. Pru-
dēs ē aspis ne uerbū mor-
tis audiat & moriā: ergo
& tu esto prudēs ne uerba
mala p̄ aures tuas ītrēt ad
aīam tuā: & moriaris. Igīf̄
spōsa xp̄i ne prudētia ser-
pētis sine simplicitate co-
lūbe. Nec simplicitas colū-
be sine prudētia serpētis d̄-
bet eē īte quot colūbe sim-
plicitatē astutiā serpētis ut
mala caueat sollicitet & pru-
dētiā serpētis: simplicitas
colūbe ut bona faciat tem-
pet. Soror amatissima mi-
hi ī xp̄o ēt colūbe septem
uirtutes hēt ut legimus ī se-
q̄s tu p̄ gr̄am sc̄i sp̄s pote-
ris h̄re ī te. Colūba sepe su-

p riuulos aq̄e sedet ut ui-
so accipitre uéiēte se i un-
das emergat & euadat i tri-
tico meliora grana elligit:
sepe alienos pulos nutrit.
Rostro nō pcutit: non hēt
fel. Nidū facit in fenestris
muroꝝ: gemitū hēt p can-
tu. De p̄care deū ergo hōe
sta uir. cū sūmo studio ut
det tibi has uirtutes colū-
be. s. ut sup riuulos sc̄arum
scripturaz̄ sedeas & amo-
nitionē earz̄ i cursū diabo-
li euadas: i sacra scriptura
meliores ellige scias ex q̄-
bo te f̄ficias. Nutri aliquos
pulos. i. hoīes prius a deo
aliēos tuis uerbis atq̄ exē-
plis ad deū conuerte. Ro-
stro nō pcutias in pximo
tuo: malum nō facias: nec
malū dicas. Nō hēas fel. i.
nō hēas i te iracūdiā. In fe-
nestris petrāz̄ fac nidū tu-
um. i. spē tuā. Gemitū ha-
be p cātu: uidelicet ut sicut
hoīes gaudēt seculares in
cātilēis seculi. Ita tu gaude

as i gemitu & tristitia spiri-
tuali. Igitur soror uene. si-
cut superius dixi tibi oportet
te pariter intelligere &
cauere insidias inimici cū
oī sollicitudīe. Sic te oportet
p̄ inocentiā uite eē simp-
licē: ut tū cū simplicitate
uite oporteat te eē prudē-
tē. Ille q̄ nō miscet pruden-
tiā simplicitati sc̄d̄ m q̄ ait
p̄pheta. Colūba est sedu-
cta nō hēns cor sed iō ē co-
lūba q̄ simplex. iō at non
hēt cor q̄ nō hēt pruden-
tia. Itēz̄ soror carissima te
mōeo ut i corde tuo p̄pa-
res dignū habitaculū xp̄o
q̄tēus ip̄e uéiens cū p̄re &
spū sc̄tō dignetur apud te
māsiōnē sibi facer i dōci-
lio pectoris tui. Amē. Ut
laice mulieres uitenē. Ser.

S Oror carissima. Iviij.
fuge societate secula-
riū mulieꝝ. Seculares fe-
mie q̄ tecū nō hūt unā p̄-
fessionē nō accedāt ad tuā
societate q̄ qd̄ amāt hec

tibi p̄dicāt. Ecce qđ diligūt
hec tibi dicūt: iō debes ui-
tare societate seculariū fe-
minarū: quia seculū diligūt
& de secularibus loquunt̄:
terrēa amat: & iō terrana
tibi ānunciāt: trāsitoria cō-
cupiscūt & iō in auribus tu-
is trāsitoria exponunt. Sic
ñ. scriptū ē. Vnusq; hoc
laudat qđ diligit. Et iō se-
cularis femina seculū laudat
qđ seculū diligit. Certe si
celestia diligerēt: celestia la-
udaūt. Sic dubio si celestia
amaret: celestia approba-
ret: celestia predicaret. Si
eterna cōcupisceret: eter-
na tibi suaderet. Et iō so-
ror moneo te ut societate
seculariū feminarū expel-
las a te: q̄re: qđ corumpūt
bonos mores cologa ma-
la & praua. Quid facit u-
xor uiri cū spōsa xp̄i. Aut
qđ agit mulier nupta cum
uirgie deo deuota. Quid
in unū agit secularis femina

cū xp̄i spōsa: qđ agit femina
secularis cū scimoniali fe-
mīa. Vel qđ agit femina q̄
mundū diligit cū femina q̄
mundū reliqđ. Quid agit
femina maritata cū femina
xp̄o dedicata. Quid que
amat uirū cum ea q̄ diligit
christum. femina q̄ tuum
ppositum non tenet: q̄re
ad tuā societatem uenit.
Secularis femina que non
habet tuum habitum: q̄re
acedit ad tuum consortiū
Secularis femina quid te-
cum agit: q̄ tecum iugum
xp̄i nō ducit. Femina q̄ te-
cum iugo xp̄i colum: non
submisit: q̄re ad tuum col-
loquum accedit. Dispar est
habitu: dispar affectu. Et
sicut dispar est uestimen-
to: ita animo. Mulier se-
cularis organum est satha-
ne. Hec cantat tibi qđ il-
lecebras seculi moneat: &
femitas dyaboli ostendat:
sicut legimus: syrena ma-

ris talis ē: sursum ex umbilico
quibus pulcherrima & formosa
uirgo. Ex umbilico uero
usque ad pedes talis sic ē
auium: syreā hēt caput uirginis:
& posteriora auium. Cantat
dulce magis uocibus &
multis modulis atque cum
magna dulcedine dat uoces
concordes. Sed per suas
dulces cantilēas sepe maritimos
decipit: & indiscriminationē
pducit. Sepe nauis nauigantes
mare dulces audiunt uoces
syreā & per dulces uoces
& suaves cantus earum decipiunt:
& ad mortale periculum
pducunt. Sicut syrenas per
suos dulces cantus decipit
maritimos: ita secularis
femina per suos deceptorios
sermōnes decipit christi
seruos. Et sicut syreā per
suas cantilēas solet nauigantes
maius a recto itinere deuiare:
atque in perditionē pducere
ita secularis femina per
blāda uerba ac seductoria
solet deo seruiētes a seculo per

posito retrahere: & in periculum
animarum suarum pducere. Igitur
soror dilecta mihi in christo: fuge
cantus syrenarum: ne dum delectaris
audire delectamenta
terrena a recto itinere auertaris.
Quid. n. sunt uerba
secularium mulierum nisi
cantus syrenarum. Ergo cantus
syrene fuge: & aliqua
male suadetis mulieris separa
aures tuas. Sic decia
uerba secularis mulieris quasi
sybillos serpētis. Caue ne
sicut serpens decepit mulierem
a paradiso: ita te decipiat
uenenosa lingua male
suadetis mulieris in monasterio.
Vide ne mulier uana
& garrulla infundat in aures
tuas mortis uenēam. Caue
ne mors intret per fenestras
tuas id est per oculos &
aures tuas in animam tuam. Soror
uenerabilis cum uideris
mulierem disparē tui propositi:
muni cor tuum scuto fidei
dei: & contra eam tropheo
crucis arma frontem tuam.

Honestasoror: in hoc solum cum muliere seculari concedo tibi colloquium ut sanctis ammonitionibus suadeas illi relinquere seculum & uenire ad monasterium. In hoc solum tantum do tibi licentiam loquendi cum seculari femina ut doceas eam despiciere terrena: & amare celestia: & etiam exire de seculo: & seruire deo. Iterum ut per tuam alloquutionem transitoria despiciat: & eterna concupiscat. Soror carissima si ita feceris sicut dixi tibi & te in hoc seculo a malo custodies: & in futuro a domino coronam in celo recipies. Amen.

Ut uirgo non diligit societatem uiroꝝ. Ser. lviij.

Soror carissima & si tanto studio fugies feminas: quanto magis debes fugere uiros. Et si tam sollicita uitabis societatem

mulierum: quanto magis uitare des societatem uirorum. Et si tanta cura contra fabulationes feminarum declinabis: quanto magis deceptiones uirorum declinare debes. Et si tanto opere aures tuas separabis a uerbis feminarum: quanto magis eas debes separare a seductoriis eorum uerbis. Soror mihi in christo dilecta: moneo te ut uir qui uis sit sanctus: nullam tamen tecum habeat societatem licet sit factus & iustus nullam tecum habeat familiaritatem: quia si sit religiosus nullam tecum habeat assiduitatem: quanuis sit bonus nullam tecum habeat uidendi iugitatem. Quare? Ne uisitadi familiaritate utriusque pereat castitas: Ne uidendi frequentatione: utriusque annulet honestas: ne uidendi iugitate utriusque religiositas infametur: ne uidendi usu: utri

usq; persona dehonestet
Decidet a charitate dei: q
occasionem dederit pec
cādi. Decidet etiam a cha
ritate proximi qui occasi
onem prebuerit malefaci
endi. Quia & si male non
facit opere: tamen opini
onem pessimam nutrit.
Per assiduitatem cito pec
cat homo. Sepe familiari
tas uicit quos uicium supe
rare nō potuit: sepe occa
sio peccandi uoluntatem
fecit & facit: Quos uolup
tas superare non potuit:
assiduitas superat. Dispar
sexus in unum collocatus
illuc prouocat instinctum
carnis quo nascitur. Etiā
naturalis flamma carnis
accenditur: si illicita attin
git: uir & femina diuersi
sunt per naturam: qui si i
unum fuerint collocati q̄
uis non peccent tamen p
usum iter se malam famā
nutriunt. Quis colligabit
ignem in sinu suo & non

comburetur. Ignis & stu
pa in unum posita flāmas
nutriunt q̄q̄ sint cōtraria
si in unum fuerint collo
cata: flāmas generans.
Ita uir & femina si in unū
fuerint positi licet malum
non faciant: tamen per ai
fiduitatem inter se malā
famam nutriunt & alios
de se murmurare faciunt
Religiosus uir & sātimo
nialis femina si immode
rate coniunguntur sibi: a
liis de se locum prebent
murmurandi. Sexus uiri
& femine diuersus est: &
ideo si in unum coniungū
tur: statim ide occasio pec
cādi nascitur. Quid ergo
in unum facit ignis & stu
pa? Cur serpens collocat
in sinu? Quare ignis col
locat inuestimēto? Qua
re femina que castitatem
pmisit deo societate
cū uiro. Femina q̄ pp deū
seculū cōtēpsit: q̄re uiri fa
miliaritate diligit. Quare

amat p̄sētiā uiroꝝ: q̄ cum
x̄po desiderat intrare cele-
ste thalamū? Quare fecit
deo deuota q̄rit audir̄ de
ceptor̄ia uiroꝝ uerba?
Quare ī seculo maritū ha-
bere noluit: in mōasterio
posita facies hoīum uide-
re cupiscit? Igr̄ soror mi-
hi ī x̄po dilecta: si uis eē a
fornicatione secura: esto
mēte & corpore a societa-
te uiri sepata: si p̄fecte uis
castritate tenere p̄ amore
x̄pi: Lōge te fac a societa-
te uiri. Tu circa serpētē
posita: tamē nō eris lō-
tpe secura. Circa ignē se-
dens: & si ferea sis aliq̄do
dissolueris: Circa piculum
cōstituta nō eris diu illesa
uel secura. Audi ergo so-
ror mihi ī x̄po amantissi-
ma bōi cōsiliū uerba. Viri
nomē tuū non sciāt: faciē
tuā nō uideāt: faciē tuā nō
cognoscāt: quis nomē tuū
audiant. Audi et uirgo ho-
nesta pauli aposto. uerba.

Oportet nos habere testi-
moniū bonū ab his q̄ fo-
ris sūt: & itus: Bonā uitam
pp̄ nos: bonā uero famā
pp̄ ceteros. Soror uenera-
bilis: si pp̄ deū ī terra uita-
ueris societate uiroꝝ: per
deū in celo habebis socie-
tate angelorum. Amen.

Vt uirgo fugiat societate
iuuenū. Ser. lviiii.

• **C**arissima mea soror:
& si taliter uiri scī sūt de-
clinādi: ne utriusq̄ scītas
pereat assiduitate uiden-
di: q̄to magis declinandi
sunt iuuenes: qui sequun-
tur temporalis uite tene-
bras uias: ac delectatio-
nes? Et si tanta cura fre-
quentiam sanctorum ui-
rorum fugere debes: quā-
to magis te oportet fuge-
re iuuenes huius seculi cō-
cupiscentias sequentes:
Ad hoc dyabolus ocu-
lis religiose femine iu-

uenes obicit: ut formas eo
rū quos p̄ diē uiderit me-
dites ī nocte: & ut recens
uisio & corporalis īspectio
assidue uerfet ī aīo. Sic in-
trat sagitta sathāe p̄ iāuas
oculorū usq; ad aīum. Vn-
de p̄pheta. Intrauit mors
īqt p̄ fenestras uīras: īgres-
sa ē domo uīras: nō intrat sa-
gitta dyaboli ad interiora
mētis nisi p̄ sēsuz corporis
Soror ī xp̄o dilecta mihi:
amādi sūt uiri sed absq; sēsuz
Amādi sūt homines nō ī-
tus sed foras. Diligere de-
bemus hoīes ī aīo sed nō
ī domo. Dilige hoīes ī mē-
te sed a lōnge: Diligēdi sūt
uiri: q̄a sūt op̄o dei: sed ex-
tra domū. Amādi sūt uiri
nō p̄ pulchritudinē cor-
poris: sed q̄a sūt op̄o crea-
toris. Itēq; soror uenerabi-
lis te mōeo ut nūq; loq̄ris
sola cū solo. Nullus loq̄tur
tecū singulariter: nec tu p̄-
ter duos aut triū testimo-
niū loq̄ris cū aliquo: nō d̄

bet sp̄osa xp̄i sola cū solo
loq; nisi cū suā magrā cū a-
git penitētiā de suis pccis
Scimonialis femia q̄ cum
uiro sola loq; d̄siderat stul-
ticia ī mēte eiō īgnat. Au-
di īgr̄ dilecta mihi. Si p̄fec-
te castitatē uis tenere p̄ a-
more xp̄i lōge recede a so-
cietate uiri. Si p̄fecte īter-
ra cōtēpseris societate uir-
rorū p̄ xp̄o absq; nulla du-
bitatiōe: cū eo regnabis ī
celo. Amē. Vt uirgo
nō cōiūgat̄ malis hoībus.

Sermo. lx.
Oror carissima: audi
uerba salomōis. Fili mi si
te lectauerint pccatores:
nō aq̄escas eis. Ne emule-
ris hoīm iūstū: ne seq̄ris
uiā eiō. Disced̄ ab hoīe ini-
quo: & hēbis pacē. Viri iu-
sti focii sint tibi & ī timorē
dei sit gloriatio tua. Quē
cūq; hoīum cogōueris ob-
seruatē timorē dei: ī ami-
citia iūgat̄ tibi. Hoībō ma-
lis nō cōiūgaris Btūs ābro

scō. Scōꝝ hoīum uita cete
ris hoībꝫ bene uiuēdi dēt
eē norma: q. n. scō uiro af
sociatus fuerit: ex eio soci
etate accipiet usū bone lo
cutiōis: & exēplū bōi opis
ut ascēdat de die ī diē mēs
eio ī amore dei. Nō ē uald
laudabilis ille q bono ē cū
bonis. sed uere ille ē lauda
bilis: q bono ē cū malis: ue
re ille hō ē laudādus: q ī so
cietate maloꝝ ē bonus. Si
cut ille ē culpādus q malus
ē īter bonos: ita ita ille est
laudādus q bōus ē īter ma
los. Verba uite sūt uerba
hoīum deū timētū: & fa
nitas aīe his q ea diligūt &
sequūt. Sicut sol oriēs ex
pellit caliginē: ita scōꝝ do
ctria a sēfibo nris expellit
tenebras uitioꝝ. Vnd da
uid ppheta. Cū scō sāctus
eris: & cū pueris puerteris
Igit̄ soror mihi ī xpō dilec
ta: si uis bene uiuere malo
rū societate declina: Vita
malos caue: iniquos fuge

ī p̄bos: sp̄ne a te ignauos.
Fuge turbas hoīm: maxie
etatum q̄ p̄ne sūt ad uitū
Nec te adiūgas leuibꝫ p̄so
nis: nec te admisceas uāis.
Bōis te cōiūge: bonoꝝ cō
fortiū appete: bonorū so
cietate req̄: scis īdiuidue
adhere. Si fueris socia eo
rū cōuersatiōis eris & uir
tutis. Qui cū sapiētibꝫ am
bulat: sapiēs ē: q cū stultis
gradit̄ stultus ē. Similis. n.
simili cōiūgi solet: piculo
sū est uitā cū malis hoībꝫ
ducere: p̄niciosū ē uitā cū
his q̄ prauē uolūtatis sunt
sociare: Melio ē hīe malo
rū odiū: q̄ cōfortiū. Sicut
multa hēt bōa cōis uita sā
ctoꝝ: sic plurima mala af
fert societas maloꝝ. Qui
n. tetigerit imūdū cōigna
bit. Qui tetigerit sordi
dū fordidabit. Igit̄ soror
uenerabilis: si uerba mea
libēter audieris: & ea ope
īpleueris: īter electos dei
cōputaberis. Amē.

Ut uirgo nō suscipiat dōa
uel lras ī occulto. lxi.

S Oror carissima: audi
q̄ dico acilla xp̄i q̄ ī absco-
dito litteras uel dona reci-
pit: ordinē suū frāgit. Ma-
gnū malū facit: & grande
peccatū committit: si ab hoī-
bus litteras uel q̄libet mu-
nus suū suscipit. q̄a suū or-
dinē frāgit: grāde malū a-
git: q̄ pp̄ tp̄alia dōa sui or-
dinis p̄uaricatrix existit.
Scimoniales femia: q̄ cum
xp̄o desiderat itraī ad nu-
ptias: nō dēt hoībus dare
sudariola: pectines: corri-
gias: uel cītas aut faciscas:
q̄ xp̄m expectat cū ardēte
lāpada: nō dēt ab hoībus
accipere dōa secularia. s. pe-
ctines specula: & cetera alia
q̄ pp̄ amorē xp̄i ē uelata: nō
dēt ab amicis suis accipere
uar. itatis dōa. **Que** pp̄ de-
um sup̄ caput suū uelū sa-
crū ip̄osuit multū peccat
si ab hoībus dōa secularia
accipit. Scimoniales femina

q̄ ī talibz delectat: magna
uanitate decipit: & signū
demōstrat meretricis. Vn-
de dicit bt̄is Ieronymus.
Dulces litteras & sudario-
la: & crebra munuscula: s̄a-
ctus amor nō hēt: Ac si di-
ceret. Si ī mēte scimonia-
lis fēine s̄actus amor esset
& dōa uanitatis & sup̄flui-
tatis ab hoībz nō accipet.
Mēs casta & religiosa nō
desiderat a secularibz ami-
cis accipere dōa: sed a xp̄o p̄
cuius amore contēpsit oīa
terrena. Quia ab illo solo
dēt cōcupiscere dōa: cum
quo sperat gaudere ī cele-
sti priā: Casta fēina non q̄-
rit terrēa dōa sed celestia.
Quāto hō ap̄lio ī terrenis
dōis delectat: tāto magis
a dei amore elōgat. Sed si
scimoniales femie faciūt
ī monasterio q̄ mulieres
seculares facere solēt ī se-
culo: satis culpabiles sūt co-
rā deo. Ergo iter seculares
& scimoniales nulla ē dif-

ferētia. Igit̄ si iter eas q̄ sūt
ī mōasterio & eas q̄ sūt in
seculo nulla ē distātia: ita
q̄ iter religiosas & secula
res fēinas nulla ē distonā
tia. Ergo si scīmoniales fe
mine delectabilia dōa dāt
suis amicis: sicut facere so
lēt meretrices. Vbi ē hōe
stas: ubi religiositas ubi ca
stitas: ubi puritas: ubi scī
tas. Si scīmoniales femīe
q̄ per bona opa debuerāt
placare dō: suis amicis pla
cēt ī malo luxuriosa dona
dādo. Vbi ē pudicitia ubi
cōtinētia: ubi reuerētia: ubi
uerecūdia: Ita q̄ si scīmōia
les fēine plus uolūt placē
hōibz ī seculo: q̄ iesu xp̄o
eterno r̄gi ī celo. ubi ē ob
seruātia r̄ligiōis: ubi rigor
ordinis: ubi ardor cōtēpla
tiōis: ubi mūditiā mentis:
ubi cōtritio cordis: ubi so
licitudo oratiōis: ubi gēi
tus pectoris: ubi hītus mo
nachalis. Si scīmōiales
femīe letāc ī t̄pali bō dōis

sicut letari solēt seculares
hoīes. Vbi est contēptus
seculi: ubi timō īferni: ubi
mēoria iudicii: ubi recor
datio eterni icēdii: ubi a
mor dei. Igit̄ si sanctimōi
ales femine concupiscunt
dona uanitatis ab homi
bus accipere. Vbi est me
moria delictorum: ubi la
chryme oculorum: ubi re
cordatio peccatorū uilipē
ditur. Contemnitur: de
spicitur: adnihilatur. Re
uera sanctimōialis femi
na que ab hominibus acci
pit: in quibus delectetur:
ordinem suum contem
nit: que plus gaudet ī suo
rum amicorum donis: q̄
ī preceptis sui ordinis sui
prepositi: ē preuaricatrix
De talibus propheta ait.
dextera eorū repleta ē mu
neribus: ac si eiceret. Quā
uis opa eorū uideant̄ bōa:
tamē plus letantur in mu
neribus q̄ in bonis opibz
Magis uolūt ab homībus

accipe dona: q̄ a x̄p̄o eter
na b̄ōa. Sc̄imonialis f̄eina
q̄ x̄p̄m p̄fecte diligit: dele
tabilia & sup̄flua d̄ōa ab
ōib̄o n̄o recipit: q̄a x̄p̄m in
ōib̄o d̄ōis āteponit. Vnde
in c̄aticis c̄aticoḡ ecclesie
d̄f. Polchre s̄ūt gene tue si
cut turturis: Turturi assi
milat̄ ecclesia: uel q̄libet
sc̄a aia q̄a x̄p̄m p̄fecte dili
git & nihil amoris ei p̄po
nit. Turtur ex quo p̄ occa
sionē iugē suū perdidit:
nūq̄ alte & āplio q̄rit: q̄a a
dulterinū amorē n̄o reci
pit. Sic sc̄imonialis femia
q̄ x̄p̄m p̄fecte diligit: āplio
adulterinum amorem n̄o
recipit: idest amplius in
malo hoīes n̄o diligit. Re
ligiosa f̄eina q̄ plusq̄ x̄p̄m
diligit hoīem non ē casta:
sed adultera. q̄a x̄p̄m cōtē
nit cui fuerat desp̄osata:
Religiosa f̄eina [q̄]do pri
mū ad mōasterium uenit
x̄p̄m ī sp̄sū suscipit. Post
hec uero si carnaliter ho

minē super x̄p̄m diligit
adulteriū facit: & si n̄o cor
pore: iā tamē adultera ē in
mēte. Sc̄dm illud q̄ d̄f: q̄
uiderit mulierē ad cōcupi
scendā eā: iā mechatus est
eā in corde suo: sic etiam
merchat̄ mulier cum ui
ro si eum in corde suo cō
cupierit: uel eū canaliter
dilexerit. Qua pp̄ dilectif
sima mihi ī x̄p̄o soror: te
moneo ut x̄p̄m sponsū
tuū super oīa ames: & ab
illo solo dona accipere de
sideres. Obsecro te ut le
sum x̄p̄m sp̄sū tuum sup̄
omnia diligas: & p̄ amo
re illius secularia dona n̄o
accipias: p̄cul dubio q̄ ter
rena d̄ōa affectat: celestia
non sperat. Munera exce
cāt oculos sapientium: Et
mutāt uerba iustoḡ. Cer
te si munera excēcāt ocu
los sapiētū obcecāt etiā
ne deus uideatur mentes
religiosorum uirorum:
Si q̄ uerum est: dona ocu

Ios sapientiū excecant: eti-
am & culos seruorum dei
ne xp̄s uideat conturbāt.
Vnde bt̄s Isido: Nō pōt
oculo mēt̄is alta uiderē quē
pulis claudit: ac si aptius
diceret. Nō pōt oculo mēt̄-
tis p̄fecte celestia cōspicerē
quē puluis claudit cōcupi-
scēt̄ie. Nō pōt mēt̄is serui dī
ad cōtēplādū deū eē libe-
ra: si adhuc terrenis cupidi-
tatis obscurat̄. Si adhuc
mēt̄is sc̄timonialis fem̄ie ī
terrenis donis delectat̄: p̄-
fecte celestia nō cōtēplā-
t̄. Si accipiēdo uel donando
hoībus placere desiderat
deū p̄fecte nō amat. Nā
& a deo despecti sunt qui ī
his uanitatib̄ placēt cōcu-
piscūt. Vnd̄ ait dauid pro-
pheta. Deo dissipabit ossa
eor̄ qui hoībus placēt: cō-
fusi sūt quoniā deus sp̄uit
eos. Rogo ēt te soror ue-
nerabilis ut cū oī deuotōe
audias ysaiā p̄phetā dicē-
tē: qui excutit manus suas

ab oī munere: ī excelsis hā-
bit: & regem sc̄tōr̄ uide-
būt oculi eius ī decoř suo.
Ac si diceret: q̄ p̄pter deū
māus suas ab oī mūere ex-
cutit: ī celo hābit: & regē
sc̄tōr̄ in gloria sua uidebit
qui cā amoris dei ab hoī-
bus dona uanitatis & sup-
fluitatis nō recipit deū in
maiestate sua uidebit: & cū
oībus sanctis ī decoř illius
ī p̄petuū gaudebit. Iō soror
in xp̄o amabilis te rogo ut
accipias consiliū huius sc̄ti
p̄phete: & excutias māus
tuas ab oī munere. Si tu in
excelsis uis habitare: ab oī
mūere māus tuas: excute.
Iteq̄ te mōeo p̄ gr̄am dei
ut studeas imitari illū qui
ait. Ego cū iustitia appare-
bo in conspectu tuo: facia-
bor cū apparuerit gloriā
tua. Vt uirgo cū deuo-
tiōe reddat q̄ deo p̄misit.

Sermo. lxii.

¶ Soror carissima bene
cogites qd̄ deo uoueat &

reddas te ipsa uoue integra
& redde. Te ipsa in peccatis ac
cusa. Deum in beneficiis
lauda. Nihil boni tibi tribu
as: ab illo bona cuncta que
habes te accepisse. dicas.
Confiteri illum misericordem:
te peccatricem: ueracem: te me
darem. Ergo soror dilecta
ut dicas cum propheta. Introi
bo in domum tuam. id est in mona
sterium in holocaustis hoc est in
spiritu contritionis & compunctio
nis: reddam tibi uota mea. id est
ibi me integram offeram tibi: in
ara cordis quam tibi uoui. Ne
cesse est ut qui saluari deside
rat: bona que deo uouit: cum omni
deuotione reddat: quicquid ad
gaudia eterna desiderat per
uenire: necesse est ut bona que
deo promisit studeat adim
plere. Unde propheta. Voue
te & reddite domino deo
uostro. Ac si diceret. Vos ip
sos uouete & reddite: quia
necesse est ut qui uouit et red
dat: quia uouendo se debi
torum fecit. Et melius est non

uouere: quam post uotum promi
sa non soluere. Sunt et quedam
uota omnibus communia: quedam
uero specialia. Communia uota
sunt ea que in baptismo promi
simus. scilicet ut non peccemus:
& ut dyabolo & operibus e
ius abrenunciemus. Specialia
uota sunt quando aliquis se mo
nachum fieri aut clericum:
aut heremitam uel aliquid ali
ud promittit. Quod si ille qui
uouit non reddiderit: saluus
est non poterit. Quare quia
qui deo ut bene uiueret pro
miserit: si hec bonis operibus
non impleuerit: saluari non
poterit: quisque bona que deo
pollicitus est implere negle
xerit: ad illa bona que deus pro
misit peruenire non poterit.
Ille qui deo non uult redere
bona que uouit ei: quanto uult
a deo accipere bona que ei
deus promisit: quanto uult a
deo accipere donum celeste
qui deo non uult reddere su
um uotum. Aut quomodo se
putat a deo accipere celestia

bona q̄ deo negligit p̄soluer̄
sua uota q̄a nō ē fidelis sed
ifidelis. Inter ifideles con-
dēnabit ille q̄ uota sua dō
negligit redere inter ifide-
les p̄bit q̄ uotū suū in bo-
nis nō cōsumauerit. Igitur
foror in x̄po diiecta mihi
moneo te ut facias bonū
q̄d p̄misisti: non sis in uer-
bis facilis: & in opibus dif-
ficilis. Corā deo facile ali-
qd nō promittas sine cōsi-
deratiōe uiriū nihil presu-
mas q̄d nō potes facef nō
p̄mittas. In conspectu dei
multū eris culpabilis si nō
reddideris bonū q̄d p̄mi-
seris. Qui uota sua nō ex-
plēt deo displicēt. Inter ifi-
deles deputabunt q̄ q̄d uo-
uerūt nō ipleuerūt. Meli-
ē. n. n. p̄mittere q̄ fidē: p̄-
missi non soluere. Verūt i-
foror uene. recinde fidē i
malis p̄missis i turpi uoto
muta decretū. Malū q̄d p̄-
misisti nō facias q̄d i caute
uouisti nō ipleas. Impia ē

p̄missio q̄ scelere ad iple-
tur. Nūc ergo sponsa x̄pi
sicut iā dixi tibi. Si cū oī de-
uotiōe reddideris deo bo-
na q̄ ei p̄misisti accipies ab
eo eterna bona q̄ ille pro-
misit tibi. Amē. Ut uir
go semp̄ illud cōsideret p̄-
pter q̄d uenit ad monaste-
rium. Ser. lxiii.

Oror carissima scito
q̄d scis: cognosce temetip-
sā: reduc ad memoriā qua-
re sis nata. Esto mēor cur
sis orta: i quē usus sis geni-
ta: q̄ cōditiōe sis edita. Ad
quā rē sis i hoc seculo pro-
creata. Memēto cōditiōis
tue: serua ordinē tue natu-
re. Esto q̄ es facta. Talis es
sto q̄lem te deus fecit: q̄lē
te factor i stituit esto talis.
Tene modū in oī ope tuo
in oī re temperamentū te-
ne. Nihil facias sine tēpe-
rantia: nec minus facias ali-
quid nec nimis: nec ultra
q̄ oportet nec infra. Etiā i
bonis immoderatū aliqd

nō debet eē. Oīa medio /
cra sūt utilia : & in suo mō
pfecta q̄ cōtēperātia sūt: sa
lubria sūt. Bōa at̄ i mode
rato usu noxia efficiunt̄.
Oīs. n. nimietas i uicio de
putat̄. Tēpate facere cun
cta prudētia ē: ne de bono
facias malū. Soror dilecta
respice et̄ qd sit aptū cuiq̄
t̄pi Prius uideas qd debet
faci: & ubi: & q̄do q̄liter
& quandiu facias: p̄ discre
tiōem cognosce cās rerū.
Cū oī diligētia distigue cū
cta q̄ agis: diligēter excogi
ta q̄liter bonū icipias & p̄
ficias. Tene discretionē i
oī actiōe tua. Cū bene di
stinxeris opus tuū optime
iusta eris. Quicqd bōi fe
ceris cū discretiōe uirtus e
rit: qd sine discretiōe erit
uitiū. Indisc̄ta. n. uirtus p̄
uitio reputat̄ Virtus sine
discretiōe: locū uitii obtinet
Per prauam consuetudi
nem multa sunt uitiata
prauo usu multa sūt p̄fun

data. Multa sunt illicite u
surpata: cōtra pudicos mo
res. Vsus igit̄ auctoritati
cedat. Lex & ratio prauū
usū uincāt. Hōesta uirgo
mōeo te ut teneas fidefir
mā i corde: galeā salutis in
capite: signū crucis i frōte:
uerbū ueritatis in ore: uo
lūtate bonā i mēte: timo
rē & uerā dilectionē dī &
p̄ximi in pectore: cingulū
castitatis in corpe: hōesta
tē in actiōe: sobrietatē i cō
suetudie & bōitate: hūilita
tē in p̄speritate: patientiā
i tribulatiōe simplicitatē i
cōuersatiōe: sp̄e certā i cre
atorē: amorē uite eterne:
p̄seuerantiā in bōis opibz
usq̄ in finē. Amē. Ut
uirgo nō q̄rat placere hoī
bus d̄ pulchritudine: qui uul
tus. Sermo. lxxiii.
S. Oror carissima: uite
mus p̄nitiosas pulchritudi
nes ne oīum maloz ger
mina i nos pullulēt. q̄ pul
chritudinē corpis diligit

femetipſū decipit. Quār?
qa pulchritudo corporis fal
lax ē: uana ē terra & cinis
ē. Deceptio ē hoīs. Vnde
ſalomō. Fallax grā & ua
na eſt pulchritudo. Multi
fuerūt & ſūt decepti p pul
chritudinem corporis. Stulti
hoīs dū cōſiderant pul
chritudinē corporis icidūt ī
dyaboli laqueo ſdū carnis
pulchritudinē attēdūt: re
ciaculis dyaboli p̄pediunt
Multi p pulchritudinē cō
pis alligant in peccis: Deus
nō requirit corporis decorē:
ſed anime pulchritudinē.
Amplius diligit deus ſpūa
lē pulchritudinē q̄ carna
lē: xp̄s nō delectat in cor
pis pulchritudinē: ſed ī aīe
puritate. Igit̄ ſoror mihi ī
xp̄o dilecta mōeo te: ut il
lā pulchritudinē diligas in
q̄ delectat̄ deus. Nūq̄ hoc
aīo hoīs attēdas: ut eorū
pulchritudinē diligas. Nō
cōſideres hoīs hac it̄ctio
ne: ut leteris in eorū pul

chritudinē. Nunq̄ iō hoīes
cōſpicias: ut pulchritudi
nē eorū cōcupiſcas. Te ēt
rogo ut nūq̄ uultū tuū cō
ponas ut hoīb̄ placeas:
Nunq̄ iō exornes uultum
tuū ut placeas in oculis ho
minū. Nō ſit talis it̄ctio
tua: ut corā hoīb̄ uelis ap
parere formoſa: qa ſi ob
hoc facis ut ī cōſpectu ho
minū formoſa uidearis: le
ſu xp̄o ſponſo tuo iniuriā
facis: Cū ſis xp̄o deſponſa
ta ſi aīe oculos hoīum uis
appēr nō es caſta ſed adul
tera: q̄ ſi adultera xp̄o fa
cis iūriā ſi ut ab hoīb̄ a
meris oſtēdis pulchritudi
nē tuā quō nō adulteraris
q̄ pluſq̄ xp̄m diligis hoīs
Aut quō nō facis adulteri
um q̄ hoīs amas ſup chri
ſtū: quō dicis nō ſum adul
tara: q̄ xp̄o te ī mōaſterio
tradidiſti & nūc hoīb̄ uis
placere de pulchritudine
uultus tui. Cū hoc facis ſi
gnū demonſtrat meretri

ris: hoc facere solent me
retrices & seculares mul
ieres: uidelicet cū ponūt
facies suas ut ī oculis homi
nū appeant formose. Oq̄
te turpe ē & q̄ absurdū il
lud facere femie factimo
niales qđ facere solēt me
retrices & seculares mul
ieres. Igit̄ hōesta uirgo au
di q̄ dico attēde q̄ mōeo:
nunq̄ uultū tuū cōponas
ut hoībus placeas: sed ite
rius orna faciē tuā: cōscia
bōis uirtutibꝫ ut Iesu xp̄o
celesti sp̄so placere uale
as. Deus nō delectat ī pul
chritudie corpis sed ī pul
chritudie mētis nō ī cōpo
sitōe uultus: sed ī bōis mo
ribus. Nō ī corpis cōpositō
ne sed ī scā uersatōe. Cū
scā aīa itus p̄pter xp̄m bo
nis moribus ornat̄ a xp̄o:
diligit̄ atq̄ amat: qđ bene
sp̄so ī cāticis cāticorꝫ ubi
sp̄se loquitur dicēs: q̄ pul
chra es amica mea & q̄ de
cora carissima ī delitiis ac

si diceret q̄ pulchra es ami
ca mea. i. iuste scē & fligio
se uiuēdo es pulchra & me
sup oīa diligēdo es amica:
iō es pulchra & decora qa
bene uiuēdo ī bōis opibꝫ
uersaris atq̄ iō es aīca qa
p̄fecte me diligis qa altere
amicū priusq̄ me nō diliz
gis nō solū es amica mea
sed ē carissima qa plus mi
hi desiderat placere p̄ bōa
opa ī mētem q̄ hoībus fo
ras de corpis pulchritudi
ne: iō nō solū es amica sed
ēt ī delitiis carissima. Sc̄ta
aīa carissima dicit̄ ī deliti
is uidelicet scripturaz sc̄a
rū qa ad amorē & familia
ritatē xp̄i p̄fecte nō p̄ueit
q̄ scripture scē delitiis abū
dare cōtēnit. Ille ad amo
rē xp̄i p̄fecte p̄ueire pote
rit q̄ delitiis scripturaz se
r̄ficat & xp̄s diligit & a xp̄o
diligitur. qui uero plus de
siderat placere hominibꝫ
de pulchritudine uultus
sui q̄ christo de bonis ope

ribus nec xpm pfecte dili-
git nec a xpo diligit: Mo-
neo ergo te soror carissi-
ma ut xpm diligas sup oia
qa deus pr te eliegit i ipso
ate secula. Rogo et te ut il-
li foli placere concupiscas:
& ut ab hoibus laude tpa-
le non accipias. Amen.
Vt uirgo non rideat im-
moderate. Ser. lxy.

S Oror carissima. Au-
di sapietissimi Salo-
mōis uerba risu deputau-
errorē & gaudio dixi qd
frustra deciperis. Error di-
cit qdo aliud det fieri & a-
liud fit. Tūc ergo fit error
qdo ille qui det plorare ri-
det: lō rursus dē error qa
dū qsq; ridet diem mortis
sue i mēte nō habet: uere
frustra decipit q i tpalib;
gaudiis letat. Decepti sūt
q gaudēt i pspitibus hu-
ius seculi: si diē mortis sue
ad memoriā reduxissent:
prio pccā sua plorarent q
de rebouais riderēt. Qui

de rebouanis ridēt. si ma-
la q passuri sūt i mēte hē-
rēt nō riderēt sed lugerēt
unde et Salomon ait: Ri-
sus dolore miscebit: & ex-
trema gaudii luctus occu-
pabit: & dñs i euāgelio bti
q lugēt quoniā ipsi cōsola-
bunt. Nō dixit bti q ridēt
sed bti q lugēt: qa uere illi
sūt bti q pccā sua lugēt: nō
illi q de rebouanis ridēt.

Qui scdm deū lugent bti
sūt: quoniā ipsi cōsolabūt.
Et iacobus apostolus: stul-
te ridentes increpat dicēs
Rifus uester uertetur i lu-
ctum & gaudium i mero-
rem. Stultus i risu exaltat
uocem suam: Sapiens au-
tem: uix tacite ridebit. Ri-
sum ergo soros dilecta q
si errorem de uita & tem-
poralem letitiam in luctū
commuta: quar: scilicet ut
beatifices te si in hac peri-
grinatione ploraueris te
uidelicet ut in die mor-
tis tue btā inueniaris: si te

ipsa in hoc mundo ploraueris. Cognosce te pegrinam esse in hoc mundo: quia non est hic patria tua sed in celo non habes hic manentem: quia deus promissit tibi in celo hierusalem celestem: ad quam dauid propheta peruenire desiderabat cum dicebat. Letatus sum in his que dicta sunt mihi in domum domini ibimus. Tali est desiderio ardebat christi seruus qui dicebat: Cupio dissolui & esse cum christo ille est ad celum peruenire cupiebat quod dicebat. Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est habitavi cum habitantibus cedar: quando hec dicebat de uanitibus huius mundi non ridebat sed de hac pegrinatione lugebat: Igitur honesta uirgo gaudium tuum spiritus sit in celo. Tui cordis letitia spiritus sit modesta & tranquilla iuxta quod apostolus ait. Gaudete in domino semper: iterum dico gaudete. Et alio loco dicit fructus autem spiritus est gaudium: Talis fecunditas non per-

turbat mentem fecunditate si dedi: sed subleuat animam per desiderium ad celestem patriam ubi possit audire. Intra in gaudium domini tui. Facies hominis est speculum cordis per risum potest homo cognoscere cor scimonialis femine. Risus & iocus inutilis conscientiam uanam ostendunt femine scimonialis. plerumque quod fit cor femine scimonialis demonstrat risus & iocus turpis. Non enim. Ma impudens rideret si cor castum haberet. Nunquam rideret lasciuie: si lasciuia non haberet in mente. Sic enim ait dominus: Ex habundantia cordis os loquitur. Ergo ex abundantia uanissimi pectoris ridet facies uirginis si in mente femine uanitas non esset de uanitate nunquam rideret: melius casta plus gaudet in luctu quam in risu: Certe si scimonialis femina haberet in mente ueram castitatem plus amaret lachrymas: quam leticiam temporalem. Si ad memoriam reduceret

suas negligētias & inferni
pēas: plus diligeret lachry
mas q̄ risus. Vbi risus. &
iocus abundāt: tibi p̄fecta
charitas nō regnat. Si sci
monialis p̄fecte x̄pm dili
geret: nō rideret: sed cū d̄
siderio illio īdefinēter plo
raret. Quia q̄ p̄fecte x̄pm
diligat & timet: non ridet
sed aōre eius luget. Miror
q̄re illa amat iocus & risus
q̄ iō uēit ad mōasteriū ut
p̄ pc̄is suis fūderet lachry
mas. Miror q̄re nō hēt ue
recūdiā: q̄ in risu exaltat
uocē suā: Valde turpe ē ei
ridere: q̄ ī hac p̄grinatōe
debuerat pccā sua plorā
Nos miseri q̄re ridemus
q̄ de oībo opibō n̄ris ī con
spectu āgeloz & oīum sā
ctoz deo orōnē redituri
sumus. lō meliō ē nobis in
hac uita lugere pccā n̄ra:
uita d̄no possumus cōseq̄
ueniā ī futura. Obsecro
igīf te soror uenerabilis:
ut risus & iocus caueas: &

p̄ pcc̄is tuis īdefinēter la
chrymas fūdas. locus & ri
sus fuge: & pccā tua īcesā
ter luge. Audi sponsa x̄pi:
qd̄ sp̄sus ī cāticis cāticoz
sp̄se loq̄r dicēs. Oculi tui
sicut pisline ī esebō dicūt:
Quia dū scā aīa de hac pe
grinatōe plorat: p̄ grām
dei a pcc̄is se lauat. Sic sci
monialis femīa dēt sine ī
termīssione lugere: ut se a
pcc̄is suis posset lauā. Igī
soror carīssima si ī hac ui
ta pccā n̄ra p̄fecte plora
uerimus: & a uanitibus
huiō mūdi recesserimus:
pcc̄oz n̄roz ueniam nos
obtiere credimus. Amē.
Vt uirgo nō desideret ci
uitates uidere. Ser. lxxvi.
Soror carīssima: audi
quō hieremias p̄phe
ta n̄ras īiq̄tates plorat di
cēs. Quō obscuratū ē au
rū: mutatus ē color eius op
timus. Dispsi sunt lapides
sāctuarii: ī capite oīm pla
teaz. p̄ auge ītelligimus ui

ta religiosorum hominum: quae ante
erat per gloriam uirtutum
clara: nunc uero per turpes
operaciones est obscura. Color
optimus auri: significat ha-
bitum sanctitatis: quae per bona opera
prius erat preciosus atque op-
timus: nunc uero per uicia &
secularia opera est mutatus:
& uilis atque despectus. Ve-
re est mutatus optimus hi-
tus religiosorum uiroque: uide-
licet monachorum & canonicorum
& scimonialium feminarum
quando apostolice componitur: ut pla-
ceat in conspectu populi: quae
ut placeat in conspectu dei.
Vere est mutatus optimus
color auri: quando plus apta-
bitus religiosorum uiroque: ut
placeat per uanam gloriam in con-
spectu omnium: quae ut placeat
per humilitatem ante deum. Er-
te hodie sunt mutata religio-
sorum uiroque optima uesti-
menta: quando magis ornantur
ut placeant in palatio regis:
quam in conspectu creatoris. Se-
quitur. Dispositi sunt lapides sanctu-

arii in capite omnium platearum.
Lapides sanctuarii designant
religiosos uiros: quae nunquam de-
bet foris uagari: sed in se-
creto monasterii ante ocu-
los dei spiritus commorari. Sed
dispositi sunt hodie lapides san-
ctuarii in capite omnium pla-
tearum: quando religiosi uiri quae
redo uana & secularia fo-
ris uagantur. In capite omnium
platearum lapides sanctuarii
sunt dispositi: quando uiri religiosi
plus desiderant in palatio re-
gis uersari: quam intra claustrum
monasterii commorari. Dis-
positi sunt: quando plus desiderant
audire superflua uerba diui-
tium: quam precepta scripturarum.
In capite platearum dispositi
sunt: quando plus letant in conuiu-
iis & loquutionibus diuitum: quam
in paupertate & abstinentia re-
ligiosorum fratrum: Serui dei
plus debent diligere legu-
mina in monasterio: quam opule-
ta uiuia in seculo. Religio-
si uiri plus debent amare o-
lera inter suos fratres: quam mul-

titudinē ciborū inter diu-
uites. Viri religiosi āplius
debēt gaudere ī mēsa pau-
perū frum: q̄ ī mēsa regū.
Quare? Quia sicut ait au-
gustinus. Meli⁹ ē minus e-
gere: q̄ plus h̄re. Melius ē
p̄ xp̄o ī mōasterio paup-
tatem sustinere q̄ ī seculo
multas diuitias h̄re. Neces-
se ē igr̄ ut q̄sq̄ religiosus
si saluari desiderat: seculū
cōtēnat: & sese ītra mona-
sterii claustra concludat.
Dēt religiosus uir cūctus
seculariū hoīum fuger̄: &
societate seruorū dei req-
rere. Viri religiosi plus de-
bēt diligere claustra: q̄ re-
gis aulā. Nūc igr̄ audi q̄ di-
co: ascolta q̄ moneo. Meli-
us ē tibi ī claustro sedere:
q̄ plateas ciuitatis circui-
plus dilige ī mōasterio cō-
sistere: q̄ ciuitates uidere.
Melius ē q̄scere ītra pari-
etes mōasterii: q̄ apparer̄
ī cōspectu populi. Si te in-
cluseris ī claustro: amabe-

ris a xp̄o. Quod bene ī cā-
ticis cāticorū sp̄sus ī sinu-
at: cū sp̄se loq̄r dicēs. Or-
tus conclusus: foror mea:
ortus cōclusus fōs signatus
Vnaq̄q̄ scā aīa ortus con-
clusus eē itelligit̄: qa dum
uirtutes nutrit: flores gi-
gnit: uirtutib⁹ se nutrit re-
ficit: fructus quos germi-
nat eadē custodit. Cōclu-
sus. n. ortus scā aīa eē dici-
tur: qa dū amore uite ete-
ne a strepitu seculari se ab-
strahit: dū uisus hoīum fu-
git: dū bona q̄ agit pp lau-
des hoīum absōdit: dū se-
se pp deū ne ab hoīb⁹ ui-
deat̄ icludit: dū humanas
laudes cōtēnit: ipsa bona
cōtēnere itētioe se circū-
sepit ne ad iteriora rapiē-
da hostis atiqs irrūpe pos-
sit. Fons ē signatus d̄r: qa
dū celestia assidue cogitat
dū scientiā scripturarū sep̄
ī uētre memorie congre-
gat: q̄i aq̄s uiuētes scā mē-
ī se gignere non cessat. ex

quibus sciētes proximos re-
ficere ualeāt: Igit̄ soror ca-
rissima: sicut̄ sup̄ius dixi ti-
bi: si dū uiuis te ipsā pro a-
more xp̄i it̄ra parietes cla-
uſtri icluseris: & p̄fecte p̄-
ceptis regule adhereris: post
hanc uitam cum eo-
dem Iesu christo sponso
tuo in celesti thalamo le-
taberis. Amen.

De tētatiōe. Ser. lxxvii.

Soror carissima: audi
iocobū apo. dicētem
Resistite dyabolo: & fugi
et a uobis. Et b̄tus ieroni-
mus dicit. Nihil eo fortis
q̄ dyabolū uicit. Et nihil im-
becillius quā ille q̄ a carne
sua sup̄at. Sagitte dyaboli
frigore uigiliarū & ieiuni-
orū p̄citate sūt extinguen-
de. Calidus inimicus n̄r̄ sē
p̄ exgrit unde nos decipe
pōssit: & nō tātū curat iu-
gulare corpora sed aīas q̄
si lupus gregē Dyabolus
dissipat aīas: cū fidelē po-
pulū p̄ tētationē necat: ta-

mē dyabolus nō āplius et-
tat electos q̄ p̄mittat deus
q̄do dyabolus seruos dei
tētāt: eorū utilitatibus ser-
uit cū eos p̄ tētatiōes suas
nō decipit: sed erudit. Se-
pe tētatiōes q̄s dyabolus
omouet ad iteritū hoīum
deus cōuertit eas ad p̄fec-
tū aīarū. Nūq̄ serui dei tē-
tatiōes dyaboli sustier po-
tuissēt: si neq̄tiā eorū pie-
tas dei non tēparet uel re-
frēaret: quīs dyabolus sp̄
cupiat tentare seruos dei:
tamē si a deo p̄tātē nō ac-
cepit non pōt̄ implere qd̄ q̄-
rit. Vnde & oīs uolūtas di-
aboli sp̄ ē iniusta: sed tamē
p̄mittete deo iusta ē p̄tās
eius. Dyabolus ex semetip̄
ip̄so iniuste querit tenta-
re seruos dei: sed eos qui
tentandi sunt tentare nō
poterit nisi ei deus licenti-
am dederit Vnde & in li-
bris regum de Dyabolo
scriptum est quia spiritus
domini male exagitabat

faul: ubi iuste q̄si spūs d̄i
erat: cur malus erat: & si
malus erat: cur d̄i erat.
Sed ī hoc loco cōphēsa ē
duob̄ uerbis & dei pote-
stas iusta: & dyaboli uolū-
tas iusta. Nā spūs malus e-
rat p̄ malā uolūtātē: & idē
spūs d̄i erat: p̄ acceptā
iustissimā potestatem. dia-
bolus nō ē missior uicior̄:
sed solūmodo icētor: Ne
q̄ alibi pōt fomēta cōcu-
piscētie succēdere: nisi ubi
prio graues delectationes
cogitatiois uiderit. Sed si
a nobis expellimus delec-
tationes prauē cogitatiois:
statī dyabolus cōfusus re-
cedit. & arma tētatiois ei
frāgunē. Sepe dyabolus p̄
spūm boni uult decipe ser-
uos dei: q̄do se simulat in
āgelū lucis: sed discretō s̄a-
ctōr̄ tāta dēt esse: ut inter
bonū & malū ualeat discē-
nere: ne eos dyabolo frau-
dulēter ualeat decipe: hec
ē. n. p̄cūctatio iosue: Dicē-
tis. Noſter es ante aduer-

farior̄. Prop̄ hoc & hie-
remie p̄phete d̄r. Si p̄cio-
sū a uili seperaueris: q̄si os
meū eris. Dyabolus ī ocu-
lis seculariū hoīum terri-
bilis ē: sed ī oculis electōr̄
dei uilis ē. Increduli diabo-
lū timent q̄si leonē. Illi ue-
ro q̄ ī fide fortes sūt: dya-
bolū despiciūt: q̄si uermi-
culū: & cū eū uiderūt cōtē-
nūt. Dyabolus ē serpēs lu-
bricus sed si capiti ei hoc
ē prie suggestiōi nō resistit
tōtus ī itima cordis dū nō
sentit illabiē. Vicia dyabo-
licar̄ tēptationū fragilia
sūt: sed si nō caueant: & p̄
usū ī cōsuetudinē trāseāt ī
nouissimis fortiter cōua-
lescūt: ita ut uūq̄ aut cū dif-
ficultate uicant. Dyabo-
lus q̄ ī d̄cipe aliquē hoīem
q̄rit: prius naturā uniuscu-
iusq̄ hoīs itēdit & inde se
applicat uide uidet hoīem
aptū ad peccādū. Vñ bt̄s
ysidorus. Ampliō tētāt di-
abolus hoīem ex pte illa
q̄ eū uidet p̄ excrefētē hu-

morē facile inclinari ad uicia: ut scdm hūoris cōsper-
sionē adhibeat & tēptati-
onē. Sicut ille q aquā ddu-
cit: nō eā paliā pte mittit:
nisi ubi eā meliō curet co-
gnoscit. In tota uita dya-
bolus cupit hoīem decipe
sed āplio ī fine. Et hoc ē q
ī p̄cipio serpēti dictū ē.
Tu īsidiaris calcaneo eius
Tunc dyabolus calcaneo
hoīs īsidiat: q̄do eū in fine
uite decipe conat. Quia
nimig Dyabolus hoīem
quē ī spatio uite nō decipit
ī fine decipe dispōit. Proī
de quīs hō sit iustus nunq̄
tamē necesse ē ut sit ī hac
uita securus: sed sp̄ hūilis:
caueat sēp̄q̄ ne ī fine deci-
piat sollicitus p̄timeſcat.
Igr̄ soror mihi ī xp̄o dilec-
ta: necesse ē ut dep̄cemur
deū oīpotētē: ne pmittat
nos tētari supra id qd̄ pos-
sumus sustinere: q̄a sp̄ deo
uires dyaboli restrigit ne
tātum noceat q̄tū nocere

cupit. Vnde ī cāticis cāti-
coꝝ sp̄s sc̄s dyabolū in-
crepat dicens. Surge aq̄lo
& ueni auster: p̄fla ortum
meū: & fluat aromata illio
Per aq̄lonē q̄ ī frigore cō-
strigit & torpentes facit:
qd̄ aliud nisi imūdus sp̄s
designat: q̄ dū tētat & pos-
sudet oēs r̄probos a bono
ope torpere facit. p̄ auster
uero. s. calidū uētū: sp̄s sc̄s
ctus designat: q̄ dū mētes
electoꝝ tāgit ab oī torpo-
re relaxat: & feruētē ī dei
amore facit. Ergo surgat
aq̄lo. i. maligno sp̄s ab ec-
clesia: uel ab unaq̄q̄ fide-
li aīa discedat: ne āplio tētet
quā oportet: ueniatq̄ au-
ster: & p̄flet ortum sponſi
& fluant aromata illius.
Vt spiritus sanctus uideli-
cet adueniens ignem cha-
ritatis mentibus infundat
& a tētatiōe atq̄ a torporē
negligētie mētem soluat.
Quod dū agit aromata
fluunt: q̄a adueniente sp̄

sc̄to: cor q̄ prius torpue-
rat: ad b̄a opa se excitat:
& q̄ si orto flor̄scit: & post
flor̄e fructus redolētes ac
reficiētes facit q̄bus se &
p̄ximos suos p̄ b̄a exem-
pla reficit. INT. Fr̄ carissi-
me rogo ut ostēdas mihi:
q̄ ē remediū aduersus ten-
tatiōes demonū. RE. So-
ror mihi in xp̄o dilectissi-
ma: hoc ē remediū eius q̄
uigiōe uel demonū tenta-
tiōib̄ estuat: ut quāto am-
plius tentat̄ tāto amplius
ad orationē currat. Si er-
go cogitatiōes huius secu-
li male & sordid̄ turbāt
cor tuū & psuadent aliqd̄
illicitū p̄petrare: p̄ orōnes
puras & uigilias sc̄tās d̄pel-
lentur ab aīa tua. Assidue
cū oī deuotiōe: assiste ī cō-
spectu d̄i: in tpe orōnis
tue: ut iminētē tētationē
dyaboli facilius possis e-
uadere. Cognosce uene-
rabilis soror q̄ nō solum
debēus pugnare c̄tra dya-

boli tētationē: sed ēt con-
tra uitia carnis: Quā: q̄
caro cōcupiscit: aduersus
spiritū: sp̄s aut̄ aduersus
carnē. Iō tā p̄seueranter d̄
bemus orare: quousq̄ pos-
sum̄ p̄gr̄am d̄i sugestiōes
carnalium desideriorum
atq̄ tentationes demo-
num uincere. Frequens
oratio extinguit ī pugna-
tionē uigiōe. Orō c̄tinua
supat tela dyaboli. Orō ē
p̄ria uirtus aduersus tēta-
tionū icursus. Igitur soror
carissima sicut iam dixi
tibi: p̄ orōnes puras & ui-
gilias sanctas: poteris sup̄-
re tentatiōes dyabolicas.
Sed si adhuc sentis mole-
stias carnis: si tangeris sti-
mulis carnis: si memoria
libidinis adhuc titilat ani-
mum tuum: si caro tua
adhuc te impugnat: si te
luxuria tentat: si te libido
ad peccādū inuitat: obice
tibi memoriā mortis tue:
propōe tibi futurę iudici

um: Reduc ad memoria
futura tormeta: ppone ti
bi eterna supplicia: & etiā
ppone ate oculos tuos p
petuos ignes ifernoz: p
pone tibi horribiles peās
gehene. Memoria ardo
ris gehene extinguat i te
ardore luxurie. Amē. De

somniis. Ser. lxxviii.

S Oror carissima ea q
dicuntur ausculta. Sepe in
noctibus demones occur
retes coturbat sensus ho
minu p uisiones: sepe et ap
ta i pugnatione crassantes
corpa hoium uerbera. Di
uerso mo fiunt sonia. Que
da sonia eueniunt p satura
tate: siue p exinactione: q
et p expientia nota sunt.
Queda et ex ppria cogi
tatione oriunt. Na sepe q i
die cogitans: i nocte reco
gnoscim. Multa sonia e
ueniunt ex illusione i mudo
rum spum: salomoe atte
stare qui ait: Multos erra
re fecerunt sonia & excide

rut sperantes i illis. Queda
at uisiones iusto eueniunt mo.
i. supne ruelationis ministe
rio: sicut i ueteri testō legi
tur d ioseph filio iacob: q
p soniu fribus dicit pferē
dus uel sicut legit i euāge
lio de ioseph spōso marie
q p soniu e admōit: ut fu
geret cū puero in egyptū:
Nōnūq accidūt pmixte et
uisiones. i. cogitationes simul
& illusioe: atq ite cogita
tioe simul & ruelatione: da
niele dicete. Qui reuelat
mysteria: ostedit tibi que
tura sūt. Quauis qda uera
sonia sint: tū facile nō dbe
mus eis credere: qa diuer
sis imagiatiōib nascunt:
& unde uēiāt pfecte nō co
gnoscius. Igr soniis facile
nō debēus fidē adhibere:
Ne forte sathā i angelū lu
cis se trāfformās: aliquem
hoiem i cautum decipiat.
Alii qdo demones quosda
curiosos & sonia obseruā
tes: ita deceptoria arte de

cipiunt: ut quedā sōnia nō
ahiter eueniāt q̄ ipsi dicūt:
ideo aliquādo uera p̄nū-
ciāt ut ī multis fallant. Sed
quīs ita sōnia eueniāt sicut
dēones p̄nūciāt tamen
credēda nō sūt: ne ex illu-
siōe procedat: sc̄ m̄ testi-
moniū scripture dicentis.
Si dixerint uobis & ita e-
uenerint nō credatis. Sō-
nia similia sūt auguriis: &
q̄ ea obseruāt: augurii no-
scunt ergo sōnis fides nō
ē adhibēda: quīs uideātur
eē uera. qui ī sōnis uel au-
guriis sp̄e suā ponit: nō cō-
fidit ī deo: & talis ē q̄lis ille
qui uentū seq̄ aut umbrā
app̄hēdere nittitur. Augu-
ria mēdacia: & sōnia dece-
ptoria: utraq̄ uana sūt.
Nō debemus credere sō-
niis: ne forte p̄cipiamur ī
illis. Spes n̄ra ī deo semp̄
sit firma & de sōniis nulla
nobis sit cura. Dignū ual-
de est ut in deo ponamus
sp̄e nostrā: & ī sōniis nullā

hēamus fiduciā. Iō soror
carissima te mōeo: ut mēs
tua nō sit ī sōnis uel augu-
riis itēta: sed ī deo oīpotē
sit firma. Si. n. auguria uel
sōnia obseruaueris: cito
decipieris. In oī uita tua
cōtēpne auguria & sōnia:
& pone sp̄e tuā p̄fecte in
dei p̄uidētia: & ī hac uita
& in futura uenient tibi
prospera. De breuitate
uite. Sermo: lxxix.

Soror carissima. Au-
di uerba salomonis quod
cūq̄ pōt manus tua facē
instāter opare q̄a nec opo-
nec rō: nec sciētia: nec sa-
pientia erūt apud īferos
quo tu p̄peras: Tantū. n.
ī hac p̄feti uita ē licitū opa-
ri bonū. In futura. nāq̄ ui-
ta iā nō expectat opatio:
sed bonoz opum retribu-
tio. Vita ista: breuis ē: & ca-
duca. Vnde bt̄s ysidorus
q̄ lōgitudinē p̄sentis uite
nō suo sp̄atio: sed d̄ eius fi-
nē cōsiderat q̄ sit breuis &

miseria fatis utiliter p̄satis. Igit̄ soror dilecta mihi in xp̄o: si uerā uitā q̄ris ad eā uitā tēde: que ē uera: pro qua es christiana. i. ad eternā. Eterna uita est uitalis ista est mortalis. Ideo debes ī carne mori mundo: ne moriaris ī aīa xp̄o Tūc q̄sq̄ uiuēt credis si sc̄d̄ m̄ seculū moriens in solo d̄o uiuit: in quo uiuere p̄misit. De mora uite huius te diū patif̄ iustus: eo q̄ ad d̄i fideratā patriā tarde p̄ueniat. Venturi exituri ignorātia hoībus est incerta: & dum q̄sq̄ mori non arbitraf̄: cōfestim morif̄. Vnd̄ festinet unusq̄sq̄ emēdār̄ malū q̄ fecit ne iniquitibus moriaf̄: & simul finiat̄ uita cū culpa. Diabolus quos uiuētes accendit ad uicia moriētes subito nititur p̄trahere ad tormēta. Quāuis hō in hac uita iustus sit: tamē cū de corpore isto egredif̄: p̄timefcit

ne supplicio digno sit. Trāquilla uocatio cōmēdat finē iustor̄ nominū: ut ex eo itelligātur sc̄or̄ angelor̄ hēre cōsorcii: ex quo sine graui uexatōe de hoc mortali corpe egrediunt̄ Iesus xp̄s filius dei cū magno honore recipit seruos suos: ab hac uita recedētes ī eterna bt̄tudie. Vnde sp̄osa ī canticis canticor̄ loqtur dicēs. Dilectus meus descēdit ī ortū suū ad areolā aromatis ut descēdit: q̄ ecclesiā unital̄ ad eos maiori gr̄a uenit: quos sanctis opibus & exēplis uirtutū: odorē bone fame p̄ximis suis emitere cognoscit ortis pascur̄: quādo in uirtutib̄ aīa rū delectaf̄. Lilia colligit: quādo electos suos ab hac uita succidit: & ad gaudia eterne uite eos trāsire facit. Ve talibus dicitur: Preciosa in cōspectu domini mors sc̄orū eius. Tela con

sumis filis & uita hois ex-
pendit diebus singulis. In
die mortis aie electorū ni-
mio terrent metu incerti:
utrū ad premiū an ad sup-
plicia trāseāt. Qui at ele-
cti i fine suo purgant a le-
uibus pccis. Quidā uero i
ipsa mortis sue hora ilare
sūt & gaudent ex cōtem-
platiōe eternorū bonorū
lō uoluit oī potēs deus diē
mortis nre nobis esse i-
cognitū: ut semp ignorat sp
eē pximus credat. Et tāto
quis sollicitus sit in bono
ope: q̄to incertus ē de sua
euocatiōe. Demōes susci-
piunt aias malorū hoīum
in die mortis eorū ut ipsi
sit eis tortores i penis que
fuerunt suo sores i uitis.
Tūc malagni spūs opa sua
regrūt q̄i aia de corpe e-
gredit: & tūc mala q̄ sua-
serūt replicāt: uteā secum
ad tormēta pertrahāt. inī
quus post mortē ducitur
cruciādu. Iusto uero post

laborē q̄scit securus. Si-
cut. n. electos btitudo leti-
ficat ita credi necesse ē q̄
a die exitus sui ignis pccō
res exurat. Soror mihi in
xpo dilecta: iō in auribus
tuis hec exponi: ut cognō-
scas q̄a necesse ē nos ter-
rena seper despicerē: & di-
em mortis nre seper i mē-
te hre. Audi et qd iacobo
apostolus dicat. Que ē ui-
ta nra nisi uapor ad modū
cū parēs. Ite: salomō ait.
Ne glories in crastinum
ignoras. n. qd sup uetura
pariat dies. Sollicite ergo
foror uenerabilis debes
uiueē & terminū uite tue
cōsideare quottidie ut hu-
ius seculi blandimēta pos-
sis despiceē & celestia bōa
acqrere. In oībo opibō tu-
is considerare nouissima
tua: & ieternū non pecca-
bis. q̄a si ea sp cōsideraueris
nunq̄ aut raro peccabis.
Hac de cā te mōeo foror
ut i r̄bus uanis huius mu-

di nō leteris: quia sine du-
bio morieris: nec habeas
spē in rebus tēporalibus:
qa per nullā sortē poteris
effugere mortē. Caro mi-
sera cur in terrenis letaf:
q̄ ad māducādū uermibus
preparaf? Honestissima
soror iō hoc dixi ut nunq̄
obliuiscaris ordinē tue cō-
ditionis. Memento qa ci-
nis es & in cinerē reuerte-
ris. Puluis es & in puluerē
ibis. Sic. n. ait domūs pri-
mo hoī. Reduc ēt ad me
moriā ea q̄ lob d̄ se loquu-
tus est dices. Quasi putre-
do cōsumendus sū: & qua-
si uestimentū quod come-
dit a tinea. Memoria tue
mortis obice. Diē exitus
tui tibi p̄pone. Dies mor-
tis tue sepe sit in memo-
ria tua: & recordatione il-
lius perfecte caueas pecca-
ta & uitia. Amen.

De morte. Ser. lxx.

Soror uenerabilis: ro-
go ut audias uerba

cuiusdā sapiētis. O mors
q̄ amara est memoria tua
homini pacē hēnti in sub-
stātiis suis. Et iteꝝ o mors
bonū est iudiciū tuū hoī i-
digenti & q̄ minoraf diui-
tiis & uiribus. Huic simi-
le ē quod ait btūs Isidorus
O mors q̄ dulcis es mise-
ris: q̄ suauis es amare uiuē-
tibus: q̄ iocūda es tristibo-
atq; lugētibus. Mors. po-
nit finē oībus malis i hac
uita. Dat terminū malis i
hoc seculo: adimit oēm ca-
lamitatem. Mors prebet
terminum hominibus tri-
bulationibus in hoc mun-
do: sed heu expectata mōf
tarde uenit. Igit̄ soror ca-
rissima melius ē bene mo-
ri q̄ male uiuere. Melius ē
non esse q̄ esse infelicit̄
INTECROGATIO. Fr̄
dilecte rogo te ut dicas si
debemus mortuos lugeꝝ
aut p̄ amicis mortuis plā-
ctum fecere. RESPON-
SIO. Soror dile. Ad hoc

btus yfidorus respondeat
tibi. Quāuis inquit pietas
p̄ defunctis fidelibus plo
rare iubeat fides tamē p̄
eis lugere uetat. Pro fideli
bus iḡr defūctis nō debe
mus plorare sed deo gr̄as
agere: quia eos de miseria
huius seculi dignatus est li
berare: & qui eos ad loca
refrigerii: lucis & pacis si
cut credimus fecit trans̄
Defunctos fideles lugere
nō dēmus: quos ad requi
em macrasse non dubita
mus. Hōesta uirgo audi q̄
dico. Illi hoīes sūt ī morte
plorādi: quos demōes cū
ignōinia rapiūt. n̄ illi quos
angeli cū honore suscipi
ūt. Vel illi sūt lugēdi quos
demōes p̄trahūt ad p̄as ī
ferni: nō at̄ illi quos āgeli
perducūt ad gaudia para
disi. Aut illi sunt plorādi q̄
post mortē a demonibus
sepeliunt ī inferno: nō illi q̄
ab āgelis collocāt ī celo: il
li sūt plorādi q̄ male mori

unt: nō illi qui bene finiū
tur. Illi sūt flendi qui male
morte p̄occupāt. & nō illi
qui p̄ciosa morte honorā
tur: xp̄i uirgo audi q̄ dico
q̄do mortuos q̄ bene mo
riūt lugeo: & mihi noceo
& illis nō p̄ficio: q̄do mor
tuos ploro & illis nō p̄dest
& mihi obest: illi ergo mō
tuos suos carnalis lugeāt
q̄ r̄surrectionē negāt: aut
quos post mortē non cre
dāt resurrectionē: iḡr so
ror carissima: nos q̄ mor
tuos n̄ os credimus cum
xp̄o regnare: nō debem̄
p̄ eis plorare sed orār: nō
debemus mortuos carna
liter lugere: sed p̄ eis do
mino p̄ces fūdere: ut eos
dignes de penis eripere.

De iudicio: Ser. lxxi.

S Eminū ē iudiciū diui
nū: unū quo ī hac ui
ta iudicāt hoīes: alterum
quo ī futura iudicabūt: p̄
pterea q̄dā hic iudicāt p̄
pter infirmitates & paup̄

tates: & p̄ uarias tribulati-
ones huius seculi: ne in fu-
turo iudicent̄. Iō quibus-
dā ad purgationē p̄ficat̄
tēporalis pena: quorundā
uero hic ichoat̄ dānatio:
& illis sperat̄ p̄fecta p̄di-
tio: qdā iudicat̄ ī hoc secu-
lo p̄ tribulationē: qdā ue-
ro ī futuro iudicabūt̄ per
ignē ad examē districti iu-
dicis: nec iusticia iusti se-
cura erit: idē ē q̄ de domi-
no loq̄t̄ iob. Innocētē & ī-
piū ipse cōsumit: cōsumit̄
q̄ppe a deo īnocēs q̄do ip-
sa īnocētia liquidius req̄si-
ta: & diuine īnocētie cō-
perata nihil efficit̄. Cōsu-
mit̄ ē a deo impius: q̄do
subtilitate diuini examis ī
pietas illius requirit̄ & de-
recta dānat̄. X̄p̄s ī iudicio
p̄ diuersitate meritorū
mitis ac suavis apparebit̄
electis: reprobis uero ap-
parebit̄ terribilis. In die
iudicii q̄lē unusq̄sq̄ habu-
it cōscientiā talē iudicē he-

bit. Vt x̄p̄o ī sua trāquil-
tate manēte: illis solis terri-
bilis appeat: quos mala cō-
sciētia accusat. Soror caris-
sima audi beatū yfidorū
dicentē. Nullus hō ē sine
pccō: nec q̄sq̄ securus esse
pōt de dei iudicio cū ēt de
ociosis uerbis redenda sit
ratio. Heu nobis miseris
pccōribus: heu nobis indi-
gnis: qd ī illa die dicturi su-
mus q̄ nō solū occiosis uer-
bis sed & fc̄is cotidie pec-
cam: & am̄lis actib; nūq̄
cessam. Si ī iudicio oīpote-
tis dī iustus securus nō erit:
qd de nobis pccōrib; erit
Si ad examē districti iudi-
cis: nec iusticia iusti & hōis
erit segura nos miseri qd
faciemus ī die illa: q̄ quoti-
dīe multiplicamus pccā
n̄ra? Si ī die iudicii uix sal-
uabit̄ iustus: nos q̄ inume-
rabilia mala fecimus ī die
illa ubi apparebim;? Nul-
lus hō sine timore poterit
eē in die illa: q̄do celi mo-

uēdi sūt & terra & oīa ele
mēta calore sūt soluēda :
de q̄ ēt dicit. Dies illa dies
ire: dies tribulatiōis : dies
miserie & uidiētē dies nu
bis & caliginis : dies tube
& clāgoris tribulabit ī ea
fortis. Heu fr̄ mi quid ī il
la die sumus dicturi : q̄do
ille districtus iudex adue
nerit? Dū. n. aduētū illius
memorasti me plorare fe
cisti. Tu memorādo terri
bilē diē iudicii: ad lachry
ma me coegisti. **Soror** mi
hi ī xp̄o dilecta bene feci
sti si cū timore districti iu
dicis fleuisti: quia atēq̄ ap
pareat dies iudicii opor
tet nos puenire atē faciē
eius ī cōfessiōe: & lachry
mas n̄ras in cōspectu eius
ponere. In hac uita est t̄ps
acceptabile: & dies salutis
Vnde d̄r: **Querite** d̄oinū
dū iueniri p̄t: iuocātū
dū p̄pe ē. In hac uita non
uidet̄ iudex & ē p̄pe In fu
tura uita uidebit̄ & erit lō

ge. Igit̄ soror carissima ne
cesse est ut q̄ramus domi
nū ī toto cordē & tota mē
te ī hac p̄senti uita: si eum
iuenire q̄rimus ī futura .
Si eū ī hac uita cū oī deuo
tione q̄sierimus: & a ma
lis opibus recesserimus: ī
die iudicii m̄iam ab eo cō
sequemur : q̄a b̄ignus &
misericors ē. De illo nāq̄
scriptū ē: suavis dominus
uniuersis : & miseratiōes
eius s̄r oīa opa eius. Igit̄ so
ror carissima: dep̄cemur
ipsū terribilē ac iustissi
mū iudicē cū lacrymis &
oī d̄uot̄iōe: ut ī die iudicii
nō reddat nobis secundū
iniquitates nostras sed se
cundū m̄ias suas: & ut nō
pmittat nos cū īpiis audi
re illā terribilē sentētiam
Ite m̄edicti ī ignem eter
nū. Sed ut faciat nos cum
electis suis audire. Venite
benedicti patris mei pci
p̄te regnū qd̄ uobis para
tum ē ab origine mundi .

De exortatiōe. Ser. lxxii.

Carissima soror: iam per gratiā dei: nauim locutionis ad portū dirigo sed tamē itēz ad te reuertor loquendo. Tu. n. rogasti ut uerba scē amonitionis scriberē tibi. Ego uero si nō ut debui: tamē per gratiā dei ut potui. ex dcis sanctorū patrū ad tuā cōmonitione sententias collegi: q̄stue dilectioni ī hoc libro rēpresentauī. Ecce igit̄ soror mihi ī xp̄o dilecta. hēs bone uite monita. Datū ē tibi consiliū bene uiuendi & ē norma. Nulla iā ignōrātia a pccō te excusat. Nō es iā nescia bone uite. Nō. n. īprudēs aut ignara bene uiuendi. Iā non poteris dicere per ignōrātiā peccaui. Quare quia iā lex exposita ē tibi: quā debes sequi. iā ostensa sunt tibi precepta bene uiuēdi. iam demonstratū est tibi qualiter in domo

dei debeas conuersari. q̄lis debeas esse iam ostensum est tibi. Iam habes cognitionem mandatorum iam scis quid sit recte uiuere. Vide ergo ne ultra offendas. Vide ne deinceps bonum quod nosti decipias: bonum legis: male uiuendo contemnis. Si bona que legis male uiuendo contempseris in conspectu dei nimis eris culpabilis. Quare: quia melius est uiam salutis non cognoscere: q̄ post cognitionem retroire. Ergo acceptum donum scie mēte & ope retine: Imple opē q̄ didicisti p̄ceptiōe. Soror uenerabilis. Itēz itēz q̄p̄cipio tibi: ut summo studio custodias monita huius libri.

De obsecratione. lxxiii.

TE deprecor soror carissima in Christo. ut te non pigeat audire ea que tibi dicere uolo cum mar

gno desiderio: quia in christo te
multum diligo ideo tibi consci-
entiam ostendo meam. Sed dum
ibi peccata mea manifesto: ne
forte aures tuas polluam
timeo. Te tamen rogo dile-
cta soror in christo: ut des ue-
nitiam mihi peccatori indigno.
Ego miser & peccator a pri-
mis fere annis contaminaui
uitam meam. spiritus noua peccata ue-
teribus commixi. spiritus peccata peccatis
addidi: peccare nunquam sinui:
bonum quod facere debueram
non feci: & malum quod non de-
bueram facere feci. Ego mi-
ser non sum dignus uidere alti-
tudinem celi propter multitudinem ini-
quitatis mee quoniam irrita-
ui iram omnipotentis dei aduer-
sum me & innumerabilia ma-
la coram eo cogitavi dixi &
feci ab infantia mea usque in pre-
sentem diem. Ego infelix pecca-
ui in infantia: peccaui in pueri-
tate: in adolescentia: in iuuetute
sed et quod est grauius & picu-
losius peccaui in senectute.
Cecidi miser in ceno flagi-

tior. Ego reus cecidi in fo-
ueam peccatorum. Ego culpabilis
in puteum iniquitatis. Ego infelix
cecidi in profundum malorum de-
scendi miser in uolutabrum ui-
tiorum. Heu miser heu infel-
ix cecidi & pro me non ualeo
surgere. Te ergo deprecor
soror in christo amabilis ut me
subleues manum tue orationis:
Manum tue orationis mihi por-
rige & me de profundo uitio-
rum extrahe. Tue intercessio-
nis manum contende & me de
fouea iniquitatis eripe. Soror
carissima certus sum quod si tu
pactum quod cum christo pepigi-
sti seruaueris: & tibi dabi-
tur coram in eterna gaudia:
& mihi: peccatori dabis uiam
in hac uita. Si tu ea quae christo
uouisti deuota mente imple-
ueris: & mihi indigno ueni-
am obtinebis: & tu cum sanctis
uirgibus in celesti thalamo
letaberis. Honestam uirgo
certo sum nec dubito quod tua
uirginalis oratio poterit ob-
tinere ueniam peccatorum meorum

mihī idigno. Soror uenerabilis si tu ī seruitio dei si cut pollicita es p̄seueraueris: & mihī p̄cōri idulgētiam cōsequeris: & tu iter choros uirginū ī p̄petuū exultaberis. Hōesta uirgo: rogo ut itēta mēte audias q̄ dico. Tu es soror mea detissima ī xp̄o: p̄ cuius itercessionē mūdari a p̄ccōre meore sordib; nō dubito. Si tu honorabilis uirgo accepta es uirgo deo: & si tu cū Iesu xp̄o sponso tuo casto cubili cubaueris: p̄ salute mea qcq̄d ab eo petieris īpetrabis: Si tu soror castis āplexib; xp̄m āplexata fueris: p̄fecto mihī p̄cōri ueniā obtinere poteris. Si tu āplexib; xp̄i flagratissimo odore uirginitalis adheferis: mihī indigno idulgētiam obtinebis. Si Iesū xp̄m sp̄sū celestē sup̄ oīa amaueris: & ī eius dulcissimo amore requeueris: delictorū meore abso-

lutionē acquirere poteris. Iesus xp̄s sp̄sū tuus non te cōtristabit: sed quodcūq̄ petieris tibi dabit: q̄ te sue copule sociauit: multū n. te diligit: q̄ suo sāguine te redemit. Iḡr amor tuus ī xp̄o erit p̄cōre meore remissio. Spem remissionis hēo: si tu carissima soror quā multū diligo ītraueris cum xp̄o ad nuptias ī celestē thalamū. Tu soror uenerabilis ī die districti ac tremēdi iudicii dei solatiū meū eris: ubi sū redditurus rationem de culpis & negligētis meis. Meritū etiā tue sancte uirginitatis minuet p̄nam mee iniquitatis. Amen.

Laus omnipotenti deo.

Impressum Venetiis
per Bernardinum
de Benaliis Per
gomensem.

Mccccxxxii. die. xxx.

Maii.